

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. _____

din _____
Chișinău

**Pentru angajarea răspunderii asupra proiectului
de lege privind redresarea și rezoluția băncilor**

În temeiul art.106¹ alin.(1) din Constituția Republicii Moldova și al art.119 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr.797-XIII din 2 aprilie 1996 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr.50, art.237), cu modificările și completările ulterioare, Guvernul HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă proiectul de lege privind redresarea și rezoluția băncilor.
2. Se declară angajarea răspunderii politice a Guvernului asupra proiectului de lege menționat, care se prezintă Parlamentului pentru a fi supus procedurii prevăzute în art.106¹ din Constituția Republicii Moldova.

Prim-ministru

PAVEL FILIP

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE****privind redresarea și rezoluția băncilor**

Prezenta lege organică este adoptată în temeiul prevederilor art.106¹ din Constituție, prin angajarea răspunderii Guvernului față de Parlament.

**TITLUL I
DISPOZIȚII GENERALE**

Articolul 1. – (1) Prezenta lege stabilește reguli și proceduri privind redresarea și rezoluția băncilor din Republica Moldova.

(2) În exercitarea competențelor sale decurgînd din prezenta lege în relație cu o bancă, Banca Națională a Moldovei are în vedere natura activității desfășurate, structura acționariatului, profilul de risc, dimensiunea, statutul juridic și gradul de interconectare al acesteia cu sistemul financiar în general, extinderea și complexitatea activității acesteia, precum și măsura în care banca furnizează servicii sau activități de investiții, astfel cum acestea sînt definite potrivit prevederilor legislației privind piața de capital.

Articolul 2. – (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1) *acord de compensare* – orice înțelegere sau clauză potrivit căreia mai multe creanțe sau obligații pot fi transformate într-o singură creanță netă, inclusiv acordurile de compensare cu exigibilitate imediată potrivit cărora, la producerea unui eveniment determinat (oricum și oriunde ar fi definit acesta), obligațiile părților devin imediat exigibile sau sînt stinse și sînt, în oricare dintre cazuri, transformate sau înlocuite de o singură creanță netă;

2) *acord de compensare reciprocă* – orice înțelegere sau clauză prin care două sau mai multe creanțe sau obligații existente între banca supusă rezoluției și o contrapartidă se sting reciproc;

3) *acționar* – deținător de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate;

4) *acționar afectat* – deținător de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate ale cărui instrumente au fost anulate în urma aplicării măsurilor prevăzute la art. 231 alin. (1) lit. h);

5) *acțiune de rezoluție* – decizie de a supune o bancă rezoluției în conformitate cu art. 58; aplicarea unui instrument de rezoluție sau exercitarea uneia sau mai multor competențe de rezoluție;

6) *asigurare de lichiditate în situații de urgență* – furnizare de lichiditate de către banca centrală din bani ai băncii centrale sau orice altă formă de asistență care poate conduce la creșterea volumului de bani ai băncii centrale, unei bănci solvabile, care se confruntă cu probleme temporare de lichiditate, fără ca o astfel de operațiune să fie parte componentă a politicii monetare;

7) *autoritate competentă* – autoritate competentă cu privire la reglementarea, licențierea și supravegherea prudențială a băncilor, potrivit prevederilor Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995;

8) *autoritate de rezoluție* – autoritate împuternicită să aplice instrumente de rezoluție și să exercite competențe de rezoluție, potrivit prezentei legi;

9) *autoritate națională macroprudențială desemnată* – autoritate însărcinată cu realizarea politicii macroprudențiale;

10) *bancă* – entitate astfel definită în art. 3 din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995;

11) *bancă-punte* – persoană juridică ce îndeplinește cerințele prevăzute la art.111;

12) *capacitate de redresare* – capacitate a unei bănci de a-și restabili poziția financiară după o deteriorare semnificativă a acesteia;

13) *cerințe privind fondurile proprii* – cerințe prevăzute în reglementările Băncii Naționale a Moldovei privind suficiența capitalului;

14) *competență de reducere a valorii sau de conversie* – competență specificată la art. 220 și art. 231 alin. (1) lit. e)-i);

15) *competență de transfer* – competență de a transfera acțiuni, alte instrumente de proprietate, instrumente de datorie, active, drepturi sau obligații ori orice combinație a acestora de la o bancă supusă rezoluției către un destinatar, potrivit art. 231 alin. (1) lit. c) sau d);

16) *contracte financiare*:

a) contracte pe titluri de valoare, inclusiv contracte de cumpărare, vânzare sau împrumut de titluri de valoare, grupuri sau indici de titluri de valoare ori opțiuni pe un titlu de valoare, grup sau indice de titluri de valoare ori tranzacții *repo* sau *reverse repo* implicând orice astfel de titluri de valoare, grupuri sau indici de titluri de valoare;

b) contracte pe mărfuri, inclusiv contracte de cumpărare, vânzare sau împrumut de mărfuri, grupuri sau indici de mărfuri pentru livrări viitoare ori opțiuni pe o marfă, un grup sau un indice de mărfuri ori tranzacții *repo* sau *reverse repo* implicând orice astfel de mărfuri, grupuri sau indici de mărfuri;

c) contracte *futures* și *forward*, inclusiv contractele (altele decât cele pe mărfuri) privind cumpărarea, vânzarea sau transferul de mărfuri sau bunuri de orice natură, de servicii, drepturi sau interese contra unui anumit preț, la un anumit moment în viitor;

d) contracte *swap*, inclusiv *swapuri* și opțiuni pe rata dobânzii; acorduri pe cursul valutar la vedere sau de alt tip pe piața valutară; *swapuri* pe valută, pe indici

ai acțiunilor sau pe acțiuni, pe indici ai datoriei sau pe datorii, pe indici ai mărfurilor sau pe mărfuri, condiții meteorologice; emisii sau inflație ori *swapuri* pe randamentul total, pe marja de credit sau *swapuri* pe riscul de credit sau orice acord ori tranzacție similară care face obiectul unor tranzacționări repetate pe piețele *swapurilor* sau ale instrumentelor financiare derivate;

e) acorduri de împrumut interbancar în cazul cărora împrumutul se acordă pe o perioadă de maximum trei luni;

f) acorduri-cadru referitoare la toate tipurile de contracte sau acorduri prevăzute la lit. a)-e);

g) alte contracte și acorduri care pot fi calificate drept financiare;

17) *contraparte centrală* – entitate care se interpune între instituțiile participante la un sistem și care acționează ca partener exclusiv al acestor instituții în ceea ce privește ordinele lor de plată/ordinele lor de transfer;

18) *creditor afectat* – creditor a cărui creanță este legată de un element de datorie redus sau convertit în acțiuni sau alte instrumente de proprietate, ca urmare a exercitării competenței de reducere a valorii sau de conversie în contextul instrumentului de recapitalizare internă;

19) *criză sistemică* – perturbare a sistemului financiar care poate să conducă la consecințe negative grave pentru piața internă și economia reală și care poate fi generată de oricare dintre tipurile de intermediari financieri, piețe și infrastructuri, întrucât oricare dintre aceștia poate fi de importanță sistemică într-o anumită măsură;

20) *datorii eligibile* – datorii și instrumente de capital ale unei bănci, care nu se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivelul 1 sau instrumente de fonduri proprii de nivelul 2, care nu sînt excluse din sfera aplicării instrumentului de recapitalizare internă;

21) *depozit* – depozit astfel definit în Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995;

22) *depozite eligibile* – depozite care nu sînt incluse în categoria depozitelor ce nu sînt garantate, potrivit dispozițiilor Legii nr. 575-XV din 26 decembrie 2003 privind garantarea depozitelor persoanelor fizice în sistemul bancar;

23) *depozite garantate* – depozite a căror plată este garantată în limita plafonului de garantare, potrivit dispozițiilor Legii nr. 575-XV din 26 decembrie 2003 privind garantarea depozitelor persoanelor fizice în sistemul bancar;

24) *destinatar* – entitate căreia îi sînt transferate acțiuni, alte instrumente de proprietate, instrumente de datorie, active, drepturi sau alte obligații sau orice combinație a acestora de la o bancă supusă rezoluției;

25) *drept de încetare* – drept de a denunța un contract, drept de a accelera executarea, de a stinge ori de a compensa obligații sau drept care rezultă din orice clauză cu efect similar în baza căreia se pot suspenda, modifica sau stinge obligații ale uneia dintre părțile la contract sau dintr-o clauză care împiedică nașterea unei obligații în temeiul contractului, obligație care ar fi existat în absența acesteia;

26) *funcții critice* – activități, servicii sau operațiuni a căror întrerupere poate conduce la perturbări în furnizarea unor servicii esențiale pentru economia reală sau la perturbarea stabilității financiare date fiind dimensiunea, cota de piață, interconexiunile interne și externe, complexitatea băncii sau derularea de către bancă a activităților transfrontaliere; are relevanță, în special, capacitatea de substituie a acestor activități, servicii sau operațiuni;

27) *instrument de recapitalizare internă* – mecanism prin care autoritatea de rezoluție exercită competențele de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor unei bănci supuse rezoluției în conformitate cu art. 151-153;

28) *instrument de separare a activelor* – mecanism prin care autoritatea de rezoluție transferă active, drepturi sau obligații ale unei bănci supuse rezoluției către un vehicul de administrare a activelor în conformitate cu art. 138-150;

29) *instrument de vânzare a afacerii* – mecanism prin care autoritatea de rezoluție transferă acțiuni sau alte instrumente de proprietate, emise de o bancă supusă rezoluției, sau active, drepturi sau obligații ale unei bănci supuse rezoluției către un cumpărător care nu este bancă-punte, conform art. 94-109;

30) *instrumente de capital relevante potrivit prevederilor art. 151-230* – instrumente de fonduri proprii de nivelul 2 și instrumente adiționale de fonduri proprii de nivelul 1, conform reglementărilor Băncii Naționale a Moldovei;

31) *instrumente de datorie în sensul art. 231 alin. (1) lit. g) și j)* – obligațiuni și alte forme de datorii transferabile, instrumente care creează sau recunosc o datorie și instrumente care dau dreptul de a achiziționa instrumente de datorie;

32) *instrumente de fonduri proprii de nivelul 1* – titluri de capital incluse în capitalul de gradul întâi al băncii, conform reglementărilor Băncii Naționale a Moldovei;

33) *instrumente de fonduri proprii de nivelul 2* – titluri de capital incluse în capitalul de gradul doi al băncii, cu excepția datoriilor subordonate, conform reglementărilor Băncii Naționale a Moldovei;

34) *instrumente de proprietate* – acțiuni și alte instrumente de capital care conferă drept de proprietate, instrumente care sînt convertibile în sau dau dreptul de a achiziționa acțiuni sau alte instrumente de capital și instrumente reprezentînd interese în acțiuni sau în alte instrumente de capital care conferă drepturi de proprietate;

35) *instrument al băncii-punte* – mecanism prin care autoritatea de rezoluție transferă acțiuni sau alte instrumente de proprietate, emise de o bancă supusă rezoluției, sau active, drepturi ori obligații ale unei bănci supuse rezoluției către o bancă-punte, conform art. 110-137;

36) *investitor* – orice persoană care a încredințat fonduri bănești sau instrumente financiare unei firme de investiții, în scopul prestării de servicii de investiții financiare;

37) *lichidare* – valorificare a activelor unei bănci;

38) *linii de activitate de bază* – linii de activitate și servicii asociate care reprezintă importante surse de venit, de profit sau de valoare a francizei pentru o bancă;

39) *măsură de gestionare a crizelor* – acțiune de rezoluție sau numire a unui administrator special conform art. 66 ori a unei persoane conform art. 192 sau 259;

40) *măsură de prevenire a crizelor* – exercitare a competențelor pentru înlăturarea directă a deficiențelor sau a obstacolelor din calea posibilității de redresare conform art. 21, exercitare a competențelor pentru înlăturarea directă a deficiențelor sau a obstacolelor din calea posibilității de soluționare conform art. 35-41, aplicare a măsurilor de intervenție timpurie, numire a unui administrator temporar sau exercitare a competenței de reducere a valorii sau de conversie potrivit art. 219-230;

41) *microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii* – întreprinderi care corespund definiției prevăzute la art. 2 din Legea privind susținerea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii nr. 206-XVI din 7 iulie 2006;

42) *obligație garantată* – datorie pentru care dreptul creditorului la plată sau la altă formă de executare a obligației este asigurat printr-un privilegiu, gaj ori alt contract de garanție reală sau prin orice alt mijloc de garantare, indiferent de forma juridică în care se constituie garanția, inclusiv datorii care rezultă din tranzacții *repo* sau din alte contracte de garanție cu transfer de proprietate;

43) *obligațiune garantată* – obligațiune emisă de o bancă;

44) *organ de conducere al unei bănci* – consiliu și organ executiv al băncii;

45) *piață reglementată* – piață astfel cum este definită potrivit prevederilor legislației privind piața de capital;

46) *procedură de lichidare silită a băncii* – procedură de lichidare a băncii de către Banca Națională a Moldovei conform dispozițiilor Legii nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Legea instituțiilor financiare;

47) *rată a fondurilor proprii* – coeficient al suficienței capitalului, stabilit potrivit reglementărilor Băncii Naționale a Moldovei;

48) *rată de conversie* – factor care determină numărul de acțiuni sau alte instrumente de proprietate în care o datorie dintr-o anumită clasă va fi transformată, cu referință fie la un singur instrument din clasa respectivă, fie la o unitate valorică specificată dintr-o creanță;

49) *rezoluție* – aplicare a unui instrument de rezoluție pentru scopul atingerii unuia sau mai multora dintre obiectivele rezoluției prevăzute la art. 56;

50) *sprijin financiar public extraordinar* – ajutor de stat în înțelesul art. 3 din Legea nr. 139 din 15 iunie 2012 cu privire la ajutorul de stat, destinat păstrării sau restabilirii viabilității, lichidității sau solvabilității unei bănci;

51) *sumă agregată* – sumă totală cu care autoritatea de rezoluție a determinat că trebuie reduse sau convertite datoriile eligibile, conform art.171;

52) *vehicul de administrare a activelor* – persoană juridică care îndeplinește cerințele prevăzute la 139.

Articolul 3. – (1) În sensul prezentei legi, Banca Națională a Moldovei este autoritate competentă, precum și autoritate de rezoluție.

(2) În vederea exercitării mandatului prevăzut la alin. (1), Banca Națională a Moldovei:

a) asigură, în cadrul organizării sale interne, independența operațională și evitarea conflictului de interese între structura care exercită funcția de rezoluție potrivit prezentei legi și structura care exercită funcția de supraveghere, precum și între structura care exercită funcția de rezoluție și structurile care exercită alte funcții conform dispozițiilor legale;

b) se asigură că dispune de resursele și capacitatea operațională necesare, inclusiv de personal cu experiență, pentru a aplica acțiunile de rezoluție și că este în măsură să își exercite competențele cu rapiditatea și flexibilitatea necesare în vederea atingerii obiectivelor rezoluției;

c) stabilește pentru personalul implicat în exercitarea funcției de rezoluție, în temeiul prezentei legi, linii distincte de raportare și separare structurală față de personalul ce exercită sarcini de supraveghere ori față de personalul implicat în exercitarea altor funcții ale Băncii Naționale a Moldovei;

d) adoptă și publică, pentru scopul prezentului articol, normele interne relevante necesare, inclusiv cele privind secretul profesional și schimbul de informații între structurile responsabile cu diferitele funcții exercitate potrivit legii;

e) stabilește proceduri pentru ca structurile și persoanele care exercită, în numele Băncii Naționale a Moldovei, funcția de supraveghere și, respectiv, pe cea de rezoluție să coopereze îndeaproape la pregătirea, planificarea și aplicarea deciziilor de rezoluție.

Articolul 4. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, este autoritatea de contact pentru asigurarea cooperării și coordonării cu autoritățile relevante din alte state.

Articolul 5. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, informează Ministerul Finanțelor în legătură cu toate deciziile adoptate în temeiul prezentei legi, iar în cazul deciziilor care au impact fiscal direct, obține aprobarea Guvernului înainte de implementarea deciziei, înaintînd în acest sens o solicitare Ministerului Finanțelor, conform prevederilor prezentei legi.

Articolul 6. – (1) Instrumentele de rezoluție ocrotesc interesul public de apărare a stabilității financiare și se aplică atunci cînd sînt necesare pentru atingerea obiectivelor rezoluției, respectiv cînd banca nu poate fi lichidată în conformitate cu procedura de lichidare silită, deoarece acest lucru ar putea destabiliza sistemul financiar.

(2) În aplicarea instrumentelor și măsurilor de rezoluție, cerințele prevăzute în Legea nr. 139 din 15 iunie 2012 cu privire la ajutorul de stat nu sînt aplicabile.

TITLUL II PREGĂTIREA

Capitolul I PLANIFICAREA REDRESĂRII ȘI A REZOLUȚIEI

SECȚIUNEA 1 Dispoziții generale

Articolul 7. – (1) Băncile care dețin o pondere importantă în sistemul financiar național elaborează propriile planuri de redresare în conformitate cu art. 9-22 și fac obiectul unor planuri de rezoluție individuale în conformitate cu art. 23-31.

(2) În aplicarea prevederilor prezentului articol se consideră că o bancă are o pondere importantă în sistemul financiar național dacă îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

a) valoarea totală a activelor sale depășește nivelul stabilit de Banca Națională a Moldovei potrivit reglementărilor emise de aceasta;

b) ponderea activelor totale în produsul intern brut al Republicii Moldova depășește 20%, cu excepția cazului în care valoarea activelor totale este sub nivelul stabilit de Banca Națională a Moldovei potrivit reglementărilor emise de aceasta.

Articolul 8. – (1) Prin excepție de la dispozițiile art. 9-31, avînd în vedere elementele prevăzute la art. 1 alin. (2), precum și evaluarea impactului pe care situația de dificultate majoră a unei bănci și lichidarea silită a acesteia l-ar putea avea asupra piețelor financiare, asupra altor bănci, asupra condițiilor de finanțare și asupra economiei per ansamblu, precum și potențialele efecte negative semnificative generate de situația de dificultate majoră a băncii, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă și autoritate de rezoluție, poate stabili cerințe simplificate privind planul de redresare și planul de rezoluție al respectivei bănci, în ceea ce privește:

a) conținutul și detaliile planurilor de redresare și de rezoluție prevăzute la art. 9-31;

b) data pînă la care primele planuri de redresare și de rezoluție vor fi elaborate și frecvența de actualizare a acestor planuri, care poate fi mai mică decît cea prevăzută în prezenta lege;

c) conținutul și nivelul de detaliere a informațiilor solicitate băncilor, în conformitate cu art. 13 alin. (1) lit. a) și b), art. 31 alin. (1) și secțiunile A și B din anexa care face parte integrantă din prezenta lege;

d) nivelul de detaliere a informațiilor necesare evaluării posibilității de soluționare prevăzute la art. 32-34 și în secțiunea C din anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Evaluarea de la alin. (1) se va realiza de către Banca Națională a Moldovei, dacă este cazul, după consultarea cu autoritatea națională macroprudențială desemnată.

(3) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, și, după caz, de autoritate de rezoluție, poate impune în orice moment unei bănci căreia i-au fost aplicate cerințe simplificate, potrivit alin. (1), trecerea la aplicarea integrală a cerințelor prevăzute la art. 9-31, cu stabilirea și comunicarea termenului de conformare a băncii la noile cerințe.

(4) Aplicarea cerințelor simplificate, prevăzute la alin. (1), nu afectează competențele Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate competentă sau, după caz, de autoritate de rezoluție, de a dispune măsuri de prevenire a crizelor sau măsuri de gestionare a crizelor.

(5) Banca Națională a Moldovei nu este obligată să pună în aplicare măsurile prevăzute în planurile de redresare și rezoluție și poate dispune aplicarea oricărei alte măsuri sau să exercite orice competență de care dispune în vederea exercitării atribuțiilor de autoritate competentă sau autoritate de rezoluție, după caz.

(6) Banca Națională a Moldovei emite reglementări în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor art. 9-31, inclusiv în ceea ce privește procedurile de elaborare și evaluare a planurilor de redresare și rezoluție.

Secțiunea a 2-a

Planificarea redresării

Articolul 9. – (1) Fiecare bancă elaborează și menține un plan de redresare care prevede măsuri ce trebuie luate de bancă pentru restabilirea poziției sale financiare în cazul deteriorării semnificative a acesteia.

(2) Planurile de redresare sînt considerate parte integrantă a cadrului formal de administrare a activității instituit de bancă potrivit art. 25 din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995.

Articolul 10. – Băncile actualizează planurile de redresare cel puțin anual sau, la solicitarea Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, cu o frecvență mai mare și, în orice caz, după orice modificare a structurii organizatorice sau juridice ori a activității sau situației financiare a băncii care ar putea avea impact semnificativ asupra planurilor de redresare sau ar impune modificarea acestora.

Articolul 11. – La elaborarea planurilor de redresare, băncile nu trebuie să se bazeze în niciun fel pe accesul la sprijin financiar public extraordinar.

Articolul 12. – Băncile includ în planul de redresare, dacă este cazul, o analiză a situațiilor în care pot solicita, în condițiile prevăzute în plan, accesul la facilitățile oferite de banca centrală și identifică activele care pot fi calificate drept garanții reale.

Articolul 13. – (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor din art. 7-31, planurile de redresare trebuie să includă:

a) informațiile prevăzute în secțiunea A din anexă, precum și alte informații, conform reglementărilor emise de Banca Națională a Moldovei;

b) măsuri ce pot fi luate de bancă atunci când sînt întrunite condițiile pentru intervenția timpurie prevăzute de art. 42-44;

c) condiții și proceduri adecvate pentru a garanta aplicarea măsurilor de redresare în timp util, precum și o gamă largă de opțiuni de redresare.

(2) Planurile de redresare trebuie să fie elaborate luînd în considerare o serie de scenarii de criză financiară și macroeconomică majoră, relevante pentru caracteristicile specifice ale băncii, inclusiv evenimente sistemice, scenarii de criză specifice persoanelor juridice considerate individual, precum și grupurilor în ansamblul lor.

Articolul 14. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate solicita unei bănci să păstreze evidențe detaliate ale contractelor financiare la care este parte.

Articolul 15. – Organul de conducere al băncii evaluează și aprobă planul de redresare înainte de transmiterea acestuia către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă.

Articolul 16. – (1) Băncile supuse obligației de întocmire a planurilor de redresare în temeiul art. 9 trebuie să transmită planurile de redresare Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, pentru a fi evaluate.

(2) Băncile trebuie să demonstreze de o manieră satisfăcătoare pentru Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, că planurile de redresare îndeplinesc criteriile de la art. 17.

Articolul 17. – În termen de șase luni de la primirea planului de redresare Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, analizează planul de redresare și evaluează în ce măsură acesta respectă cerințele prevăzute la art. 9-15 și următoarele criterii:

a) punerea în aplicare a aranjamentelor propuse în planul de redresare este, în mod rezonabil, în măsură să asigure păstrarea sau restabilirea viabilității și poziției

financiare a băncii ținând cont de măsurile premergătoare pe care banca le-a întreprins sau a planificat să le întreprindă;

b) implementarea planului și a opțiunilor de redresare identificate în acesta este, în mod rezonabil, probabil să fie realizată rapid și eficient în situații de criză financiară, cu evitarea la maximum a efectelor negative semnificative asupra sistemului financiar, inclusiv în scenarii în care și alte bănci ar trebui să implementeze planuri de redresare în aceeași perioadă.

Articolul 18. – La evaluarea caracterului adecvat al planului de redresare potrivit art.17, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, ia în considerare gradul în care structura de capital și de finanțare a băncii corespunde complexității structurii organizatorice și profilului de risc al acesteia.

Articolul 19. – (1) Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de supraveghere transmite planul de redresare structurii care exercită funcția de rezoluție.

(2) Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de rezoluție evaluează planul de redresare în scopul identificării acelor măsuri pe care acesta le conține, ce pot avea impact negativ asupra posibilității de soluționare a băncii, și poate face recomandări referitoare la aceste aspecte structurii care exercită funcția de supraveghere.

Articolul 20. – (1) În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, apreciază că planul de redresare prezintă deficiențe majore sau că există obstacole semnificative în calea implementării planului, aceasta comunică băncii rezultatul evaluării și solicită băncii prezentarea, în termen de două luni de la comunicare, a unui plan revizuit care să conțină soluții pentru înlăturarea deficiențelor sau depășirea obstacolelor.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate prelungi cu o lună termenul prevăzut la alin. (1), la solicitarea băncii.

(3) Înainte de a solicita unei bănci să depună un plan de redresare revizuit potrivit alin. (1), Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, solicită opinia băncii referitoare la o astfel de cerință.

(4) În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, apreciază că deficiențele și obstacolele nu au fost soluționate în mod corespunzător prin planul revizuit, aceasta poate impune băncii modificări punctuale asupra planului.

Articolul 21. – (1) În cazul în care banca nu prezintă un plan de redresare revizuit sau Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, stabilește că planul de redresare revizuit nu rezolvă problema deficiențelor sau obstacolelor potențiale identificate în cadrul evaluării inițiale și că nici nu este

posibilă rezolvarea prin impunerea unor modificări punctuale ale planului, Banca Națională a Moldovei solicită băncii să identifice, într-o perioadă rezonabilă, modificările pe care le poate aduce activității sale economice pentru a înlătura respectivele deficiențe sau a depăși respectivele obstacole în calea implementării planului de redresare.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, stabilește durata perioadei prevăzute la alin. (1), de la caz la caz, în funcție de situația băncii și natura deficiențelor identificate.

(3) În cazul în care banca nu identifică, în termenul stabilit de Banca Națională a Moldovei potrivit alin. (2), modificările pe care le poate aduce activității sale economice sau în cazul în care Banca Națională a Moldovei estimează că acțiunile propuse de bancă nu ar soluționa în mod adecvat deficiențele sau obstacolele, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate impune băncii una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la alin. (4) și/sau orice altă măsură pe care o consideră necesară și proporțională, ținând cont de gravitatea deficiențelor sau amplitudinea obstacolelor și de efectul măsurilor respective asupra activității băncii.

(4) Pe lângă măsurile prevăzute la art. 38 din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate impune băncii una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- a) reducerea profilului de risc al băncii, inclusiv reducerea riscului de lichiditate;
- b) aplicarea de măsuri de recapitalizare promptă;
- c) revizuirea strategiei și structurii băncii;
- d) modificarea strategiei de finanțare, pentru îmbunătățirea rezistenței la șoc a liniilor de activitate de bază și a funcțiilor critice;
- e) modificarea structurii de administrare a băncii.

Articolul 22. – (1) Măsurile impuse băncilor de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, conform art. 21 alin. (4), trebuie să fie proporționale cu gravitatea deficiențelor și amplitudinea obstacolelor supuse remedierii.

(2) Decizia Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, însoțită de motivarea acesteia, se comunică în scris băncii și poate fi contestată în condițiile prevăzute în Legea nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.

Secțiunea a 3-a **Planificarea rezoluției**

Articolul 23. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, elaborează un plan de rezoluție pentru fiecare bancă. Banca Națională a

Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de rezoluție elaborează planul de rezoluție după consultarea structurii care exercită funcția de supraveghere.

(2) Planul de rezoluție prevede acțiunile de rezoluție pe care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, le poate întreprinde atunci când banca îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție.

(3) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, comunică informațiile prevăzute la art. 29 lit. a) băncii în cauză.

Articolul 24. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, identifică în planul de rezoluție obstacolele majore în calea posibilității de soluționare, în sensul art. 32 alin. (3), a băncii și, dacă este necesar și proporțional, măsurile relevante pentru eliminarea obstacolelor, în conformitate cu art.32-41.

Articolul 25. – (1) La elaborarea planului de rezoluție, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, trebuie să ia în considerare scenarii relevante, inclusiv posibilitatea ca situația de dificultate majoră a băncii să se datoreze unor circumstanțe individuale sau să survină pe fondul unei instabilități financiare extinse sau al unor evenimente sistemice.

(2) La elaborarea planului de rezoluție, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, nu trebuie să prezume oricare dintre următoarele:

a) sprijin financiar public extraordinar, cu excepția utilizării mecanismelor de finanțare instituite în conformitate cu art.296;

b) asigurarea de lichiditate în situații de urgență din partea băncii centrale;

c) asigurarea de lichiditate din partea băncii centrale oferită cu garanții, rate ale dobânzilor sau durate nonstandard.

Articolul 26. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, include în planul de rezoluție o analiză a modalității și momentului în care banca poate solicita, în condițiile prevăzute în plan, accesul la facilitățile oferite de banca centrală și identifică activele care pot fi calificate drept garanții reale.

Articolul 27. – La solicitarea Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, banca furnizează asistență la elaborarea și actualizarea planului de rezoluție.

Articolul 28. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, reevaluează și, dacă este cazul, actualizează planurile de rezoluție cel puțin anual și după orice modificare semnificativă a structurii organizatorice sau juridice, a activității sau a poziției financiare a băncii care ar putea avea, în opinia Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, un impact semnificativ asupra eficacității planurilor de rezoluție sau care ar impune o modificare a acestora.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), băncile informează prompt Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, asupra oricărei modificări care ar putea impune o reevaluare sau o actualizare a planurilor. Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de supraveghere informează prompt structura care exercită funcția de rezoluție asupra oricărei modificări care ar putea impune o reevaluare sau o actualizare a planurilor.

Articolul 29. – Fără a aduce atingere art. 7 și 8, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, prevede în planul de rezoluție opțiuni de aplicare a instrumentelor de rezoluție și de exercitare a competențelor de rezoluție prevăzute în prezenta lege și include următoarele elemente pentru care stabilește valori concrete atunci când, în opinia sa, este adecvat și posibil:

- a) un rezumat al principalelor elemente ale planului;
- b) un rezumat al modificărilor importante survenite în cadrul băncii de la ultima actualizare a planului de rezoluție;
- c) o prezentare a modalității în care funcțiile critice și liniile de activitate de bază ar putea fi separate de alte funcții, fundamentată din punct de vedere juridic și economic, pentru asigurarea continuității acestora în caz de dificultate majoră a băncii;
- d) o estimare a calendarului punerii în aplicare a fiecărui aspect important al planului;
- e) o descriere detaliată a evaluării posibilității de soluționare a băncii, în sensul art. 32 alin. (3), efectuată conform art. 24 și art. 32-34;
- f) o descriere a oricăror măsuri necesare conform prevederilor art.35-41 pentru a aborda sau a înlătura obstacolele din calea posibilității de soluționare, în sensul art. 32 alin. (3), identificate în urma evaluării efectuate conform art.32-34;
- g) o descriere a procedurii de stabilire a valorii și posibilității de vânzare a funcțiilor critice, a liniilor de activitate de bază și a activelor băncii;
- h) o descriere detaliată a măsurilor destinate asigurării faptului că informațiile solicitate conform art. 31 sînt actualizate și puse la dispoziția Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, în orice moment;
- i) prezentarea modului în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, consideră ca ar putea fi finanțate opțiunile de rezoluție, fără ca banca să recurgă la sprijin financiar public extraordinar, cu excepția utilizării mecanismelor de finanțare instituite conform art.296, ori la asigurarea de lichiditate în situații de urgență din partea băncii centrale ori la asigurarea de lichiditate din partea băncii centrale oferită cu garanții, rate ale dobînzilor sau durate nonstandard;
- j) o descriere detaliată a diferitor strategii de rezoluție care ar putea fi aplicate în funcție de scenariile posibile și termenele aplicabile;
- k) o descriere a relațiilor de interdependență critice;

l) o descriere a opțiunilor care ar permite menținerea accesului la serviciile de plăți și de compensare și la alte infrastructuri, precum și o evaluare a portabilității pozițiilor clienților;

m) o analiză a impactului planului asupra angajaților băncii, inclusiv o evaluare a oricăror costuri asociate și o descriere a procedurilor de consultare în cursul procesului de rezoluție a personalului, a organizației patronale și a organizației angajaților, după caz;

n) un plan de comunicare cu mass-media și cu publicul;

o) cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile necesare în temeiul art.164 și termenul în care trebuie să se ajungă la acest nivel, dacă este cazul;

p) cerința minimă de fonduri proprii și instrumente contractuale de recapitalizare internă, în temeiul art.164, și, după caz, termenul în care trebuie să se ajungă la acest nivel;

q) o descriere a operațiunilor și a sistemelor esențiale pentru a menține funcționarea continuă a proceselor operaționale ale băncii;

r) după caz, orice opinie exprimată de bancă cu privire la planul de rezoluție.

Articolul 30. – (1) Fără a aduce atingere art.14, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate solicita băncilor să păstreze evidențe detaliate ale contractelor financiare la care acestea sînt parte și poate stabili termenul în care trebuie realizate evidențele respective, care se comunică acestora.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi diferit în funcție de tipurile de contracte financiare definite la art. 2, aceleași termene fiind aplicate tuturor băncilor.

Articolul 31. – (1) La solicitarea Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, fiecare bancă:

a) cooperează la elaborarea planului de rezoluție atît cît este necesar, conform solicitării autorității de rezoluție;

b) furnizează toate informațiile necesare elaborării și punerii în aplicare a planului de rezoluție, inclusiv, dar fără a se limita la informațiile și analizele prevăzute în secțiunea B a anexei.

(2) Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de supraveghere cooperează cu structura care exercită funcția de rezoluție, pentru a verifica în ce măsură informațiile prevăzute la alin. (1) sînt deja disponibile. Banca Națională a Moldovei se asigură că, în situația în care aceste informații sînt disponibile, structura care exercită funcția de supraveghere le transmite structurii care exercită funcția de rezoluție.

Capitolul II

POSIBILITATEA DE SOLUȚIONARE

Secțiunea 1

Dispoziții generale privind posibilitatea de soluționare a unei bănci

Articolul 32. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, evaluează măsura în care soluționarea unei bănci este posibilă, în sensul alin. (3), fără să se bazeze pe oricare dintre următoarele:

a) sprijin financiar public extraordinar, cu excepția mecanismelor de finanțare instituite în conformitate cu art. 296;

b) asigurarea de lichiditate în situații de urgență din partea băncii centrale;

c) asigurarea de lichiditate din partea băncii centrale oferită cu garanții, rate ale dobânzilor sau durate nonstandard.

(2) Banca Națională a Moldovei se asigură că evaluarea prevăzută la alin. (1) se realizează după consultarea, de către structura care exercită funcția de rezoluție, a structurii care exercită funcția de supraveghere.

(3) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, consideră că soluționarea unei bănci este posibilă dacă este fezabil și credibil, în opinia acesteia, fie să lichideze banca prin procedura de lichidare silită, fie să remedieze situația băncii prin aplicarea de instrumente de rezoluție și exercitarea de competențe de rezoluție, cu evitarea pe cât posibil a oricăror efecte negative semnificative asupra sistemului financiar național, inclusiv în caz de instabilitate financiară mai extinsă sau de evenimente la scara întregului sistem, și cu scopul asigurării continuității funcțiilor critice ale băncii.

Articolul 33. – Pentru a evalua posibilitatea de soluționare prevăzută la art. 32, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, examinează cel puțin elementele prevăzute în secțiunea C din anexă, precum și realizează alte evaluări și analize conform criteriilor stabilite în reglementările Băncii Naționale a Moldovei.

Articolul 34. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, evaluează posibilitatea de soluționare în temeiul art. 32 și 33 concomitent și în scopul elaborării și actualizării planului de rezoluție în conformitate cu art. 23.

Secțiunea a 2-a

Competența de a aborda sau de a înlătura obstacolele din calea posibilităților de soluționare

Articolul 35. – (1) Dacă în urma evaluării posibilității de soluționare a băncii, efectuată în conformitate cu prevederile art. 32-34, Banca Națională a Moldovei, în

calitate de autoritate de rezoluție, apreciază că există obstacole semnificative în calea posibilității de soluționare a băncii, va notifica aceste constatări în scris băncii.

(2) Banca Națională a Moldovei se asigură că evaluarea prevăzută la alin. (1) se realizează după consultarea structurii care exercită funcția de supraveghere și, în situația în care structura care exercită funcția de rezoluție constată existența unor obstacole semnificative în calea posibilității de soluționare a băncii, va notifica aceste constatări în scris structurii care exercită funcția de supraveghere.

Articolul 36. – Cerința ca Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, să elaboreze planul de rezoluție prevăzut la art. 23 se suspendă ca urmare a notificării prevăzute la art. 35, pînă cînd măsurile de reducere sau de înlăturare a obstacolelor semnificative din calea posibilității de soluționare sînt acceptate de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, potrivit art. 37 sau au fost decise de aceasta în temeiul art. 38.

Articolul 37. – (1) În termen de patru luni de la data primirii notificării, banca transmite Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, propuneri de măsuri avînd ca scop gestionarea sau înlăturarea obstacolelor semnificative precizate în notificare.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, evaluează eficacitatea măsurilor propuse pentru gestionarea sau înlăturarea obstacolelor semnificative în cauză.

(3) Banca Națională a Moldovei se asigură că evaluarea prevăzută la alin. (2) se realizează după consultarea de către structura care exercită funcția de rezoluție a structurii care exercită funcția de supraveghere.

Articolul 38. – (1) Dacă Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, apreciază că măsurile propuse de bancă în conformitate cu prevederile art. 37 nu asigură reducerea sau înlăturarea obstacolelor în cauză, va impune acesteia, fie prin intermediul structurii care exercită funcția de rezoluție, fie prin intermediul structurii care exercită funcția de supraveghere, măsuri alternative cu același scop și va notifica respectivele măsuri în scris băncii, care, în termen de o lună de la primirea notificării va propune un plan de conformare la acestea.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, însoțește notificarea măsurilor alternative de argumentele pentru care măsurile propuse de bancă nu sînt considerate eficace pentru înlăturarea obstacolelor din calea posibilității de soluționare și de prezentarea modului în care măsurile alternative propuse sînt proporționale pentru îndepărtarea acestor obstacole.

(3) La stabilirea măsurilor alternative, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, ține cont de amenințarea pentru stabilitatea financiară reprezentată de aceste obstacole în calea soluționării și de efectul

măsurilor asupra activității băncii, stabilității acesteia și a capacității sale de a contribui la economie.

Articolul 39. – În sensul art. 38, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate lua oricare dintre următoarele măsuri:

a) să solicite băncii revizuirea oricăror acorduri de finanțare *intragrup* sau examinarea motivelor pentru absența acestora, încheierea unor contracte de servicii – fie *intragrup*, fie cu părți terțe – vizînd asigurarea desfășurării funcțiilor critice ale băncii;

b) să solicite băncii limitarea expunerilor sale individuale și agregate maxime;

c) să impună cerințe suplimentare de informare specifice sau periodice, relevante pentru procedura de rezoluție;

d) să solicite băncii renunțarea la anumite active;

e) să solicite băncii limitarea sau încetarea anumitor activități derulate sau propuse;

f) să limiteze sau să împiedice crearea de noi linii de activitate, dezvoltarea celor existente, vânzarea de produse noi sau vânzarea produselor existente;

g) să solicite modificări în structura juridică sau operațională a băncii sau a oricărei entități din grup, fie în mod direct, fie în mod indirect sub controlul băncii, pentru a reduce complexitatea și a garanta astfel posibilitatea separării, din punct de vedere juridic și operațional, a funcțiilor critice de alte funcții la aplicarea instrumentelor de rezoluție;

h) să solicite băncii emiterea de datorii eligibile pentru a îndeplini cerințele prevăzute la art.164-170;

i) să solicite băncii adoptarea altor măsuri pentru a îndeplini cerința minimă pentru fondurile proprii și datoriile eligibile potrivit art.164-170, inclusiv să încerce să renegocieze orice datorie eligibilă și orice instrument de nivelul 2 pe care l-a emis, pentru a se asigura că orice decizie a Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, de a reduce valoarea sau a converti datoria ori instrumentul în cauză poate fi aplicată potrivit legislației din jurisdicția care îl reglementează.

Articolul 40. – Decizia luată conform art. 35 și 38 trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să fie susținută de o expunere a motivelor care au stat la baza evaluării sau a constatării în cauză;

b) să indice modul în care respectiva evaluare sau constatare respectă cerința privind aplicarea proporțională prevăzută la art.38;

c) să poată fi contestată cu respectarea prevederilor Legii nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.

Articolul 41. – (1) Anterior identificării oricăreia dintre măsurile la care se face referire la art.38, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, după consultarea, dacă este cazul, a autorității naționale macroprudențiale desemnate, ia în considerare, în mod corespunzător, efectul potențial al măsurilor respective asupra băncii respective și asupra pieței de servicii financiare.

(2) Banca Națională a Moldovei se asigură că activitatea prevăzută la alin. (1) se realizează după consultarea de către structura care exercită funcția de rezoluție a structurii care exercită funcția de supraveghere.

TITLUL III INTERVENȚIA TIMPURIE

Capitolul I MĂSURILE DE INTERVENȚIE TIMPURIE

Articolul 42. – (1) În cazul în care o bancă încalcă sau, din cauza unei deteriorări rapide a situației financiare este susceptibilă de a încălca, în viitorul apropiat, cerințele prevăzute de Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 și/sau reglementările emise de Banca Națională a Moldovei în aplicarea acestora, sau în cazul în care capitalul băncii este deținut în proporție de cel puțin 50% de persoane care nu dispun de permisiunea Băncii Naționale a Moldovei, dacă aceasta este obligatorie conform legii, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, pe lângă măsurile prevăzute la art. 38 din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, poate lua, după caz, cel puțin următoarele măsuri:

a) să solicite organului de conducere al băncii să implementeze unul sau mai multe aranjamente ori măsuri stabilite în planul de redresare sau, în conformitate cu art.10, să actualizeze un astfel de plan de redresare atunci când circumstanțele care au condus la intervenția timpurie diferă de ipotezele stabilite în planul inițial de redresare și să implementeze unul sau mai multe dintre aranjamentele sau măsurile stabilite în planul actualizat într-un anumit interval de timp, pentru a se asigura că nu mai există condițiile menționate în partea introductivă a prezentului articol;

b) să solicite organului de conducere al băncii să examineze situația, să identifice măsurile vizînd soluționarea oricăror probleme constatate și să elaboreze un program de acțiune pentru soluționarea acelor probleme și a unui calendar de implementare a acestuia;

c) să solicite organului de conducere al băncii convocarea unei adunări generale a acționarilor băncii sau, în cazul în care organul de conducere nu reușește să respecte această cerință, să convoace în mod direct adunarea respectivă și, în ambele cazuri, să stabilească ordinea de zi și să solicite ca anumite decizii să fie avute în vedere pentru a fi adoptate de către acționari;

d) să solicite înlocuirea unuia sau mai multor membri ai organului de conducere a băncii, în cazul în care aceste persoane se dovedesc necorespunzătoare pentru exercitarea atribuțiilor lor în sensul Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 și a reglementărilor emise de Banca Națională a Moldovei în aplicarea acestora;

e) să solicite organului de conducere al băncii să elaboreze un plan de negociere a restructurării datoriilor cu o parte sau cu toți creditorii băncii, în conformitate cu planul de redresare, după caz;

f) să solicite efectuarea de modificări în strategia de afaceri a băncii;

g) să solicite efectuarea de modificări în structura juridică sau în structura operațională a băncii; și

h) să obțină, inclusiv prin controale la fața locului, și să furnizeze Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, toate informațiile necesare pentru actualizarea planului de rezoluție și pentru pregătirea unei posibile rezoluții a băncii, precum și pentru efectuarea unei evaluări a activelor și pasivelor băncii în conformitate cu prevederile art.72-84.

(2) În sensul alin. (1), deteriorarea rapidă a situației financiare a unei bănci este evaluată pe baza unui set de indicatori stabiliți prin reglementări ale Băncii Naționale a Moldovei și include, printre altele, o deteriorare a situației lichidității, o creștere a nivelului de îndatorare, a creditelor neperformante sau a concentrării expunerilor.

Articolul 43. – Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de supraveghere notifică, fără întârziere, structurii care exercită funcția de rezoluție îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 42 alin. (1) și (2) în legătură cu o bancă. Competențele Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, includ și competența de a solicita băncii să contacteze cumpărători potențiali pentru a pregăti rezoluția băncii, cu respectarea condițiilor prevăzute la art.108 și a prevederilor referitoare la confidențialitate prevăzute în prezenta lege.

Articolul 44. – Pentru fiecare dintre măsurile prevăzute la art. 42 alin. (1), Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, stabilește un termen corespunzător pentru finalizare care să îi permită evaluarea eficacității măsurii.

Capitolul II **ÎNLOCUIREA ORGANULUI DE CONDUCERE**

Articolul 45. – În cazul deteriorării semnificative a situației financiare a unei bănci sau atunci când se produc încălcări grave ale legislației, reglementărilor sau actelor constitutive ale băncii ori grave nereguli administrative și dacă alte măsuri

luate în conformitate cu art. 42-44 nu sînt suficiente pentru a pune capăt acestei deteriorări sau în cazul în care capitalul băncii este deţinut în proporţie de cel puţin 50% de persoane care nu dispun de permisiunea Băncii Naţionale a Moldovei, dacă aceasta este obligatorie conform legii, Banca Naţională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, pe lângă măsurile prevăzute la art. 38 din Legea instituţiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, poate solicita înlocuirea organului de conducere al băncii, în ansamblul său, sau a unor membri ai acestuia, în termenul şi condiţiile prevăzute de Banca Naţională a Moldovei. Desemnarea membrilor este efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr. 1134-XIII din 2 aprilie 1997 privind societăţile pe acţiuni şi ale Legii instituţiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 şi face obiectul aprobării Băncii Naţionale a Moldovei, în calitate de autoritate competentă.

Capitolul III

DESEMNAREA ADMINISTRATORULUI TEMPORAR

Articolul 46. – (1) În cazul în care Banca Naţională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, consideră că înlocuirea organului de conducere, astfel cum este prevăzută la art.45, este insuficientă pentru remedierea situaţiei sau în cazul în care capitalul băncii este deţinut în proporţie de cel puţin 50% de persoane care nu dispun de permisiunea Băncii Naţionale a Moldovei, dacă aceasta este obligatorie conform legii, Banca Naţională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, pe lângă măsurile prevăzute la art. 38 din Legea instituţiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, poate desemna unul sau mai mulţi administratori temporari ai băncii, printre care poate fi şi Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar.

(2) Banca Naţională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate desemna orice administrator temporar, proporţional circumstanţelor date, fie pentru a înlocui temporar organul de conducere al băncii, fie pentru a conlucra temporar cu organul de conducere al băncii şi specifică acest lucru în decizia sa la momentul desemnării.

(3) În cazul în care Banca Naţională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, desemnează un administrator temporar pentru a conlucra cu organul de conducere al băncii, aceasta specifică, de asemenea, la momentul desemnării, rolul, atribuţiile şi competenţele administratorului temporar, precum şi orice cerinţe, pentru organul de conducere al băncii, de a se consulta cu administratorul temporar sau de a obţine acordul acestuia înainte de a lua anumite decizii sau de a întreprinde anumite acţiuni.

(4) Banca Naţională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, face publică pe pagina web oficială desemnarea oricărui administrator temporar, cu excepţia cazului în care administratorul temporar nu deţine competenţa de a reprezenta banca. La numirea administratorului temporar, Banca Naţională a

Moldovei are în vedere ca acesta să dețină calificările, cunoștințele și capacitatea necesare pentru exercitarea funcțiilor sale și să nu se afle în conflict de interese.

Articolul 47. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, atribuie administratorului temporar, la momentul desemnării acestuia, competențele care îi revin, în funcție de circumstanțele date. Competențele pot include unele dintre sau toate competențele organului de conducere al băncii în conformitate cu actele constitutive ale băncii și cu legislația națională aplicabilă, inclusiv competența de a exercita unele dintre sau toate funcțiile administrative ale organului de conducere al băncii. Competențele administratorului temporar respectă, în relație cu banca, prevederile Legii nr. 1134-XIII din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni și ale Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995.

(2) Remunerația administratorului temporar, după caz, a administratorilor temporari se suportă de către bancă și este stabilită de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, ținând seama de politica de remunerare a băncii, elaborată cu respectarea dispozițiilor legale aplicabile, nivelul total al acestor remunerații neputînd depăși nivelul cumulativ al remunerațiilor acordate membrilor organului de conducere al băncii, pe o perioadă echivalentă de timp.

Articolul 48. – Rolul și funcțiile administratorului temporar sînt stabilite de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, la momentul desemnării acestuia și pot include evaluarea poziției financiare a băncii, conducerea activității sau a unei părți a activității băncii în vederea menținerii sau restabilirii poziției financiare a băncii și adoptarea de măsuri în vederea restabilirii conducerii sănătoase și prudente a activității băncii. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, specifică, la momentul desemnării administratorului temporar, eventualele limite ale rolului și funcțiilor acestuia.

Articolul 49. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, deține competența exclusivă de a desemna, de a înlocui și, după caz, de a revoca orice administrator temporar. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate înlocui un administrator temporar în orice moment și din orice motiv. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate modifica în orice moment termenii mandatului conferit administratorului temporar, potrivit dispozițiilor art. 46-54.

Articolul 50. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate solicita ca anumite acte ale unui administrator temporar să facă obiectul aprobării sale prealabile. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, stabilește orice astfel de cerințe la momentul desemnării unui

administrator temporar sau la momentul oricărei modificări a termenilor mandatului conferit unui administrator temporar.

(2) Administratorul temporar poate exercita, în orice situație, competența de a convoca adunarea generală a acționarilor băncii și de a stabili ordinea de zi a acestei adunări numai cu aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate competentă.

Articolul 51. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate solicita administratorului temporar să întocmească rapoarte privind poziția financiară a băncii și actele întreprinse pe parcursul mandatului său, la intervale stabilite de aceasta, precum și la sfârșitul mandatului administratorului temporar.

Articolul 52. – Perioada de desemnare a unui administrator temporar nu trebuie să depășească un an. Această perioadă poate fi reînnoită în mod excepțional în cazul în care condițiile privind desemnarea administratorului temporar continuă să fie îndeplinite. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, este responsabilă pentru a determina în ce măsură sînt îndeplinite condițiile pentru menținerea unui administrator temporar și pentru a justifica o astfel de decizie în fața acționarilor.

Articolul 53. – Desemnarea unui administrator temporar în conformitate cu dispozițiile art. 46-54 se face prin derogare de la dispozițiile privind desemnarea și revocarea membrilor organelor de conducere, cuprinse în Legea nr. 1134-XIII din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni. Desemnarea potrivit art. 46-54 nu aduce atingere altor drepturi ale acționarilor prevăzute de Legea nr. 1134-XIII din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni și de Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995.

Articolul 54. – (1) Dispozițiile art. 35 din Legea nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei sînt aplicabile în mod corespunzător în ceea ce privește regimul răspunderii administratorului temporar pentru exercitarea atribuțiilor conferite în conformitate cu prezenta lege.

(2) În aplicarea de către Banca Națională a Moldovei a măsurilor de intervenție timpurie, prevăzute în art. 42-53 din prezenta lege, aceasta poate excepta o bancă, integral sau parțial, de la obligația menținerii rezervelor obligatorii.

TITLUL IV REZOLUȚIA

Capitolul I OBIECTIVE, CONDIȚII ȘI PRINCIPII GENERALE

Secțiunea 1 Obiective

Articolul 55. – În situația în care aplică instrumente de rezoluție și exercită competențe de rezoluție, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are în vedere obiectivele rezoluției și alege acele instrumente și competențe care permit realizarea în cel mai înalt grad a obiectivelor considerate de aceasta ca fiind relevante pentru fiecare situație în parte.

Articolul 56. – (1) Obiectivele rezoluției prevăzute la art.55 sînt următoarele:

- a) asigurarea continuității funcțiilor critice;
- b) evitarea efectelor negative semnificative asupra stabilității financiare, în special prin prevenirea contagiunii, inclusiv asupra infrastructurilor pieței, și prin menținerea disciplinei pe piață;
- c) protejarea fondurilor publice prin reducerea la minimum a dependenței de sprijin financiar public extraordinar;
- d) protejarea deponenților care intră sub incidența legislației privind garantarea depozitelor;
- e) protejarea fondurilor și activelor clienților.

(2) În situația în care urmărește obiectivele prevăzute la alin. (1), Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, încearcă să reducă la minimum costul rezoluției și să evite distrugerea de valoare, în măsura în care realizarea obiectivelor rezoluției nu este afectată.

Articolul 57. – Dacă nu se dispune altfel în cuprinsul prezentei legi, obiectivele rezoluției au o importanță egală, iar Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, trebuie să le aplice în mod echilibrat, în funcție de natura și de circumstanțele proprii fiecărui caz.

Secțiunea a 2-a Condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție

Articolul 58. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, întreprinde o acțiune de rezoluție cu privire la o bancă numai în cazul în care consideră că sînt îndeplinite cumulativ condițiile următoare:

a) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, a determinat că banca intră sau este susceptibilă de a intra într-o stare de dificultate majoră. În acest sens, structura care exercită funcția de supraveghere se consultă cu structura care exercită funcția de rezoluție;

b) avînd în vedere orizontul de timp și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă potrivit căreia starea de dificultate majoră ar putea fi împiedicată, într-o perioadă rezonabilă, prin măsuri alternative ale sectorului privat, inclusiv măsuri luate de către un sistem instituțional de protecție, sau prin măsuri de supraveghere, inclusiv măsuri de intervenție timpurie sau măsuri de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante, în conformitate cu prevederile art. 220, luate în legătură cu banca în cauză;

c) acțiunea de rezoluție este necesară din perspectiva interesului public în sensul art. 60.

(2) Adoptarea prealabilă a vreunei măsuri de supraveghere nu constituie o condiție pentru întreprinderea unei acțiuni de rezoluție.

Articolul 59. – (1) În sensul art. 58 alin. (1) lit. a), se consideră că o bancă intră sau este susceptibilă de a intra într-o stare de dificultate majoră, dacă este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare:

a) banca încalcă cerințele care stau la baza menținerii licenței sau există elemente obiective pe baza cărora Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate determina că banca va încălca aceste cerințe în viitorul apropiat, într-o măsură care ar justifica retragerea licenței, inclusiv, dar fără a se limita la cazul în care banca a suportat sau este susceptibilă de a suporta pierderi care îi vor epuiza toate sau o parte semnificativă din fondurile proprii;

b) activele băncii sînt inferioare datoriiilor sau există elemente obiective pe baza cărora Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate determina că acest lucru se va petrece în viitorul apropiat;

c) banca se află în imposibilitatea de a-și achita datoriile sau alte obligații la scadență ori există elemente obiective pe baza cărora Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate determina că acest lucru se va petrece în viitorul apropiat;

d) este necesar un sprijin financiar public extraordinar;

e) capitalul băncii este deținut în proporție de cel puțin 50% de persoane care nu dispun de permisiunea Băncii Naționale a Moldovei, în cazurile cînd aceasta este obligatorie conform legii.

(2) Condiția prevăzută la alin. (1) lit. d) nu se consideră îndeplinită în situațiile în care, pentru a evita sau a remedia o perturbare gravă a economiei și pentru a menține stabilitatea financiară, sprijinul financiar public extraordinar îmbracă oricare dintre următoarele forme:

a) o garanție de stat pentru asigurarea accesului la facilitățile de lichiditate oferite de banca centrală în conformitate cu condițiile acesteia;

b) o garanție de stat pentru obligații nou-emise; sau

c) un aport de fonduri proprii sau achiziționarea de instrumente de capital la prețuri și în condiții care nu conferă un avantaj băncii, în cazul în care, la momentul acordării sprijinului public, nu există nici circumstanțele prevăzute la alin. (1) lit. a), b) sau c), nici circumstanțele menționate la art. 221.

(3) În fiecare dintre cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a)-c), măsurile de garantare sau măsurile echivalente acestora prevăzute la aceste litere se limitează la băncile solvabile și sînt condiționate de aprobarea finală în temeiul cadrului legal privind ajutorul de stat. Măsurile respective au caracter temporar și preventiv, sînt proporționale în raport cu remedierea consecințelor pe care le are perturbarea gravă și nu sînt utilizate pentru a compensa pierderile pe care banca le-a suportat sau este susceptibilă de a le suporta în viitorul apropiat.

(4) Măsurile de sprijin prevăzute la alin. (2) lit. c) se limitează la aportul necesar pentru a soluționa deficitul de capital a cărui existență a fost stabilită în cadrul simulării situațiilor de criză la nivel național, prin evaluări ale calității activelor sau prin exerciții echivalente desfășurate de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă.

Articolul 60. – În sensul art. 58 alin. (1) lit. c), o acțiune de rezoluție este considerată de interes public dacă este necesară pentru a atinge, respectiv este proporțională în raport cu unul sau mai multe obiective ale rezoluției prevăzute la art.55-57, iar lichidarea băncii conform procedurii de lichidare silită care este aplicabilă băncilor nu ar permite atingerea obiectivelor rezoluției în aceeași măsură.

Secțiunea a 3-a **Principiile generale ale rezoluției**

Articolul 61. – (1) În aplicarea instrumentelor de rezoluție și, respectiv, în exercitarea competențelor de rezoluție sînt aplicabile următoarele principii:

a) acționarii băncii supuse rezoluției sînt primii care suportă pierderile;

b) creditorii băncii supuse rezoluției suportă pierderi ulterior acționarilor, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora din cadrul procedurii de lichidare silită, cu excepția cazului în care în prezenta lege se prevede în mod expres altfel;

c) organul de conducere al băncii supuse rezoluției este înlocuit, cu excepția cazurilor în care păstrarea integrală sau parțială a organului de conducere, în funcție de circumstanțe, este considerată necesară pentru realizarea obiectivelor rezoluției;

d) organul de conducere al băncii supuse rezoluției oferă întreaga asistență necesară pentru realizarea obiectivelor rezoluției;

e) persoanele fizice și juridice care au contribuit la ajungerea în stare de dificultate majoră a băncii supuse rezoluției sînt trase la răspundere potrivit legii civile sau penale;

f) fără a aduce atingere altor dispoziții din prezenta lege, creditorii din aceeași categorie sînt tratați în mod egal, cu excepția creditorilor care sînt persoane afiliate băncii, determinate astfel conform Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995;

g) niciun creditor nu suportă pierderi mai mari decît cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care banca ar fi fost lichidată prin intermediul procedurii de lichidare silită conform mecanismelor de siguranță prevăzute la art. 262-266;

h) depozitele garantate sînt protejate în întregime; și

i) acțiunile de rezoluție se întreprind cu respectarea mecanismelor de siguranță din prezenta lege.

(2) În situații excepționale, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate aplica tratament diferențiat creditorilor din aceeași clasă, integral sau parțial, în cazurile în care apreciază că:

a) tratamentul egal nu este posibil într-un termen rezonabil, în pofida eforturilor depuse cu bună-credință de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție;

b) tratamentul diferențiat este strict necesar și este proporțional pentru a obține continuitatea funcțiilor critice și a liniilor de activitate esențiale într-un mod care să mențină capacitatea băncii supuse rezoluției de a continua operațiunile, serviciile și tranzacțiile-cheie;

c) tratamentul diferențiat este strict necesar și proporțional pentru evitarea declanșării unei contaminări la scară largă, care ar perturba grav funcționarea piețelor financiare, inclusiv a infrastructurilor pieței financiare, într-un mod care ar putea determina o perturbare gravă a economiei Moldovei; sau

d) tratamentul egal în cazul respectivilor creditori ar provoca o pierdere de valoare care ar face ca pierderile suportate de alți creditori să fie mai mari decît în cazul în care respectivii creditori ar fi fost tratați diferențiat.

Articolul 62. – (1) În aplicarea de instrumente de rezoluție și în exercitarea de competențe de rezoluție de către Banca Națională a Moldovei, aceasta poate excepta o bancă, integral sau parțial, de la obligația menținerii rezervelor obligatorii.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, este interzisă finanțarea sau acordarea de garanții de către Banca Națională a Moldovei în cazul aplicării instrumentelor de rezoluție.

Articolul 63. – În cazul în care unei bănci i se aplică unul dintre instrumentele de rezoluție, respectiv vînzarea afacerii, banca-punte sau separarea activelor, în partea ce privește tratamentul salariaților se aplică dispozițiile relevante ale Codului muncii.

Articolul 64. – În situația în care aplică instrumente de rezoluție și exercită competențe de rezoluție, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, informează și se consultă cu reprezentanții angajaților băncii supuse rezoluției, dacă este cazul.

Articolul 65. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, aplică instrumente de rezoluție și exercită competențe de rezoluție fără a aduce atingere, dacă este cazul, practicilor cu privire la reprezentarea angajaților în organele de conducere ale întreprinderilor.

Capitolul II **ADMINISTRATORUL SPECIAL**

Articolul 66. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate desemna un administrator special care să înlocuiască organul de conducere al băncii supuse rezoluției, caz în care face publică numirea acestuia pe pagina web oficială. Administratorul special trebuie să dețină calificările, cunoștințele și capacitatea necesare îndeplinirii funcțiilor sale.

Articolul 67. – Administratorul special dispune de toate competențele adunării generale a acționarilor și ale organului de conducere al băncii respective. Cu toate acestea, administratorul special nu poate exercita aceste competențe decât sub controlul Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție.

Articolul 68. – Administratorul special are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru atingerea obiectivelor rezoluției prevăzute la art. 55-57 și pentru a implementa acțiunile de rezoluție în conformitate cu decizia Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție. După caz, această obligație are prioritate față de orice altă obligație de conducere rezultând din alte acte normative sau din actele constitutive ale băncii la care a fost desemnat administrator special, dacă acestea sînt incompatibile. Măsurile în cauză pot include o majorare a capitalului, reorganizarea structurii acționariatului băncii respective sau preluarea controlului acesteia de către instituții solide din punct de vedere financiar și organizațional, în conformitate cu instrumentele de rezoluție prevăzute în prezenta lege.

Articolul 69. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate stabili restricții în ceea ce privește modul de a acționa al administratorului special sau poate solicita ca anumite acte ale administratorului special să facă obiectul aprobării sale prealabile. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate înlocui administratorul special în orice moment.

Articolul 70. – Administratorul special are obligația să întocmească și să prezinte Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, la intervale regulate stabilite de aceasta, precum și la începutul și la sfârșitul mandatului său, rapoarte privind situația economică și financiară a băncii la care a fost desemnat administrator special și acțiunile întreprinse cu ocazia exercitării atribuțiilor sale.

Articolul 71. – (1) Mandatul unui administrator special nu poate depăși un an. Mandatul poate fi reînnoit cu perioade de maximum un an, în cazuri excepționale, dacă Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, consideră că sînt, în continuare, îndeplinite condițiile de numire a unui administrator special.

(2) Dispozițiile art. 47 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Dispozițiile art. 35 din Legea nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei sînt aplicabile în mod corespunzător în ceea ce privește regimul răspunderii administratorului special pentru exercitarea atribuțiilor conferite în conformitate cu prezenta lege.

Capitolul III EVALUAREA

Articolul 72. – Înainte de a întreprinde vreo acțiune de rezoluție sau de a exercita competența de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante în legătură cu o bancă, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, se asigură că o persoană independentă de orice autoritate publică, inclusiv de Banca Națională a Moldovei și de respectiva bancă, efectuează o evaluare corectă, prudentă și realistă a activelor, datoriilor și capitalurilor proprii ale băncii. Cu respectarea prevederilor art. 84 și ale art. 292-294, în cazul în care sînt îndeplinite toate cerințele prevăzute de prezentul articol și de art.73-83, evaluarea se consideră a fi definitivă.

Articolul 73. – Dacă o evaluare independentă în conformitate cu prevederile art. 72 nu este posibilă, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate efectua o evaluare provizorie a activelor, datoriilor și capitalurilor proprii ale respectivei bănci, în conformitate cu prevederile art.80.

Articolul 74. – Obiectivul evaluării este acela de a determina valoarea activelor, datoriilor și capitalurilor proprii ale băncii care îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la art.58-60.

Articolul 75. – Scopurile evaluării sînt:

a) să sprijine evaluarea modului în care sînt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție sau condițiile de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante;

b) în cazul în care sînt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, să contribuie la fundamentarea deciziei privind acțiunea de rezoluție adecvată de întreprins în legătură cu banca;

c) în cazul exercitării competenței de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante, să contribuie la fundamentarea deciziei privind măsura în care sînt anulate sau diluate acțiunile sau alte instrumente de proprietate, precum și măsura în care are loc reducerea valorii sau a conversiei instrumentelor de capital relevante;

d) în cazul aplicării instrumentului de recapitalizare internă, să contribuie la fundamentarea deciziei privind măsura în care are loc reducerea valorii sau a conversiei datoriilor eligibile;

e) în cazul aplicării instrumentului băncii-punte sau instrumentului de separare a activelor, să contribuie la fundamentarea deciziei privind activele, drepturile, obligațiile, acțiunile sau alte instrumente de proprietate care urmează să fie transferate și a deciziei privind valoarea oricăror contraprestații ce trebuie plătite băncii supuse rezoluției sau, după caz, proprietarilor acțiunilor sau ai altor instrumente de proprietate;

f) în cazul în care se aplică instrumentul de vânzare a afacerii, să contribuie la fundamentarea deciziei privind activele, drepturile, obligațiile, acțiunile sau alte instrumente de proprietate care urmează să fie transferate și să furnizeze informații care să permită Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, să determine care sînt condițiile comerciale în sensul art.94-106;

g) în toate situațiile, să asigure că orice pierderi privind activele băncii sînt recunoscute în întregime în momentul aplicării instrumentelor de rezoluție sau al exercitării competenței de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante.

Articolul 76. – Evaluarea se bazează pe estimări prudente, inclusiv în ceea ce privește ratele de nerambursare și mărimea pierderilor. Evaluarea nu se bazează pe nicio potențială furnizare viitoare de sprijin financiar public extraordinar sau asigurare de lichiditate în situații de urgență din partea băncii centrale sau orice formă de asigurare de lichiditate din partea băncii centrale oferită cu garanții, rate ale dobînzilor sau durate nonstandard băncii din momentul în care se întreprinde acțiunea de rezoluție sau în care se exercită competența de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante. În plus, evaluarea ține seama de faptul că, în cazul aplicării oricărui instrument de rezoluție:

a) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, și Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în calitate de administrator al

fondului de rezoluție bancară pot recupera orice cheltuieli rezonabile suportate în mod justificat de la banca supusă rezoluției, în conformitate cu prevederile art.91;

b) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în calitate de administrator al fondului de rezoluție bancară, poate percepe dobânzi sau taxe în legătură cu orice împrumuturi sau garanții furnizate băncii supuse rezoluției.

Articolul 77. – Evaluarea trebuie să fie însoțită de următoarele informații, care trebuie să figureze în registrele și evidențele contabile ale băncii:

- a) bilanțul actualizat și raportul privind poziția financiară a băncii;
- b) analiza și estimarea valorii contabile a activelor;
- c) lista soldurilor datoriiilor din bilanț și ale obligațiilor din afara bilanțului care figurează în registrele și evidențele contabile ale băncii, cu indicarea respectivelor creanțe și ranguri de prioritate, conform legislației aplicabile privind procedura de lichidare silită a băncii.

Articolul 78. – După caz, în vederea sprijinirii fundamentării deciziilor prevăzute la art. 75 lit. e) și f), informațiile de la art. 77 lit. b) pot fi însoțite de o analiză și de o estimare a valorii activelor, datoriiilor și capitalurilor proprii ale băncii pe baza valorii de piață.

Articolul 79. – (1) Evaluarea indică repartizarea creditorilor pe categorii în funcție de rangurile de prioritate conform legislației aplicabile privind procedura de lichidare silită a băncii și furnizează o estimare a tratamentului de care ar fi putut beneficia fiecare dintre categoriile de acționari și de creditorii dacă banca ar fi fost lichidată conform procedurii de lichidare silită.

(2) Această estimare nu afectează aplicarea principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”, în conformitate cu prevederile art.263-265.

Articolul 80. – (1) În cazul în care, din motive legate de urgența situației, nu este posibilă respectarea cerințelor prevăzute la art.77 și 79 sau se aplică art.73, este efectuată o evaluare provizorie. Evaluarea provizorie respectă cerințele prevăzute la art.74 și, pe cât este posibil în mod rezonabil, avînd în vedere situația dată, cerințele de la art.72, 77 și 79. În aceste cazuri, valoare de bilanț a creditelor de consum performante cu o istorie de deservire va fi considerată valoarea de piață a acestora.

(2) Evaluarea provizorie prevăzută la alin. (1) include și o rezervă pentru pierderi suplimentare, justificată în mod adecvat.

Articolul 81. – (1) O evaluare care nu respectă toate cerințele prevăzute la art.72-84 este considerată provizorie pînă la momentul în care o persoană independentă efectuează o evaluare care respectă pe deplin toate cerințele prevăzute

la art.72-84. Această evaluare definitivă ex-post se efectuează cât mai curînd posibil. Ea este distinctă de evaluarea prevăzută la art.263-265, indiferent dacă este efectuată simultan cu aceasta sau de către aceeași persoană independentă.

(2) Evaluarea definitivă ex-post se realizează în următoarele scopuri:

a) să asigure că orice pierderi privind activele băncii sînt recunoscute în întregime în evidențele contabile;

b) să contribuie la fundamentarea deciziei de a reajusta creanțele creditorilor sau de a majora valoarea contraprestațiilor plătite, în conformitate cu prevederile art.82.

Articolul 82. – În situația în care prin evaluarea definitivă ex-post se estimează că valoarea activului net al băncii este mai mare decît valoarea activului net, estimată potrivit evaluării provizorii, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are posibilitatea:

a) să își exercite competența de a majora valoarea creanțelor creditorilor sau a proprietarilor de instrumente de capital relevante care au fost reduse în cadrul instrumentului de recapitalizare internă;

b) să solicite băncii-punte sau vehiculului de administrare a activelor să efectueze o plată suplimentară de contraprestații aferente activelor, drepturilor sau obligațiilor către banca supusă rezoluției sau, după caz, aferente acțiunilor sau instrumentelor de proprietate către proprietarii acțiunilor sau instrumentelor de proprietate.

Articolul 83. – Fără a aduce atingere prevederilor art.72, evaluarea provizorie efectuată în conformitate cu prevederile art.80 și 81 constituie temei pentru ca Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, să întreprindă acțiuni de rezoluție, inclusiv să preia controlul unei bănci care intră într-o stare de dificultate majoră, sau să își exercite competența de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante.

Articolul 84. – Evaluarea face parte integrantă din decizia de aplicare a unui instrument de rezoluție sau de exercitare a unei competențe de rezoluție sau din decizia de exercitare a competenței de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante. Evaluarea în sine nu poate fi contestată separat, dar poate fi contestată împreună cu decizia luată, în conformitate cu dispozițiile art.292-294.

Capitolul IV

INSTRUMENTELE DE REZOLUȚIE

Secțiunea 1

Principii generale

Articolul 85. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, este împuternicită să aplice instrumentele de rezoluție băncilor care îndeplinesc condițiile aplicabile de declanșare a procedurii de rezoluție.

Articolul 86. – În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, decide să aplice un instrument de rezoluție unei bănci, iar acțiunea de rezoluție respectivă ar duce la suportarea unor pierderi de către creditori sau la conversia creanțelor acestora, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, își exercită competența de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante în conformitate cu prevederile art.219-225, imediat înainte sau odată cu aplicarea instrumentului de rezoluție.

Articolul 87. – Instrumentele de rezoluție prevăzute la art.85 sînt următoarele:

- a) vînzarea afacerii;
- b) banca-punte;
- c) separarea activelor;
- d) recapitalizarea internă.

Articolul 88. – Cu respectarea prevederilor art.89, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate aplica instrumentele de rezoluție individual sau în orice combinație.

Articolul 89. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate aplica instrumentul de separare a activelor numai împreună cu un alt instrument de rezoluție.

Articolul 90. – În situația în care sînt utilizate doar instrumentele de rezoluție prevăzute la art. 87 lit. a) sau b), iar ele sînt utilizate pentru a transfera doar parțial active, drepturi sau obligații ale unei bănci supuse rezoluției, banca reziduală de la care au fost transferate activele, drepturile sau obligațiile este lichidată, conform procedurii de lichidare silită a băncii.

Articolul 91. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, și Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în calitate de administrator al fondului de rezoluție bancară, acționînd potrivit prevederilor art.301 și 302, pot recupera orice cheltuieli rezonabile suportate în mod justificat în

legătură cu utilizarea instrumentelor de rezoluție, cu exercitarea competențelor de rezoluție sau cu utilizarea instrumentelor publice de stabilizare financiară, în una sau mai multe dintre următoarele modalități:

a) ca deducere din orice contraprestații plătite de destinatar băncii supuse rezoluției sau, după caz, proprietarilor acțiunilor sau ai altor instrumente de proprietate;

b) de la banca supusă rezoluției, în calitate de creditor preferențial;

c) din orice încasări rezultate în urma încetării funcționării băncii-punte sau a vehiculului de administrare a activelor, în calitate de creditor preferențial.

(2) În caz de lichidare silită a băncii, creanța Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, respectiv a Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, rezultată din cheltuielile prevăzute la alin. (1), are rangul creanțelor izvorâte din cheltuielile legate de procesul de lichidare.

Articolul 92. – În situația extraordinară a unei crize sistemice, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate căuta finanțare din surse alternative prin utilizarea instrumentelor publice de stabilizare financiară prevăzute la art.213-218, în situația în care este îndeplinită următoarea condiție:

acționarii și deținătorii de alte instrumente de proprietate, precum și deținătorii de instrumente de capital relevante și de alte instrumente de datorie eligibile au contribuit, prin reducerea valorii acestor instrumente, prin conversie sau prin alte modalități, la absorbția pierderilor și recapitalizarea băncii supuse rezoluției cu cel puțin 8% din totalul datoriilor și al capitalurilor proprii ale băncii respective, contribuție evaluată, la momentul întreprinderii acțiunii de rezoluție, în conformitate cu evaluarea prevăzută la art.72-84.

Articolul 93. – (1) Dispozițiile legale referitoare la anularea sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile masei creditorilor nu se aplică transferurilor de active, drepturi sau obligații de la o bancă supusă rezoluției către o altă entitate, efectuate în virtutea aplicării unui instrument de rezoluție, a exercitării unei competențe de rezoluție sau a utilizării unui instrument public de stabilizare financiară.

(2) Dispozițiile art. 15 alin. (6) lit.b), art. 25 alin. (11), art. 27 alin. (1)-(5), art. 32 alin. (1) și (5), art. 37, art. 38 alin. (1) lit. f), art. 39 alin. (6) lit. a)- d), art. 41 alin.(2), (3) și (5)-(7), art. 42 alin. (1) și (2), art. 43, 45, art. 50 alin. (3) lit. a) și k), art. 56, art. 61 alin. (2), art. 74, art. 93-95 din Legea nr. 1134-XIII din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, art. 72, 74, 75, 77-80, 84, 110, 111, art.158 alin. (5) din Codul civil nr. 1107-XV din 6 iunie 2002, ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (1), art. 21 alin.(1), art.22 alin. (2)-(6) din Legea nr. 220-XVI din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali nu sînt aplicabile în cazul utilizării instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute la art.85-295.

(3) Partea contractului de vânzare a băncii sau a contractului de predare a activelor și a obligațiilor ei se scutește de orice taxe și plăți legate de contractele menționate, percepute pentru efectuarea înscrierilor în registrele publice și pentru serviciile prestate de autoritățile publice.

Secțiunea a 2-a

Instrumentul de vânzare a afacerii

Articolul 94. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, este împuternicită să transfere către un cumpărător care nu este o bancă-punte:

a) acțiuni sau alte instrumente de proprietate emise de o bancă supusă rezoluției;

b) oricare dintre activele, drepturile sau obligațiile unei bănci supuse rezoluției sau totalitatea acestora.

(2) Cu respectarea prevederilor art.101, 102 și art.292-294, transferul menționat la alin. (1) are loc fără a obține acordul acționarilor băncii supuse rezoluției sau al oricărei părți terțe, alta decât cumpărătorul, și nu este supus niciunei cerințe procedurale prevăzute de legislația aplicabilă în materie de societăți sau de legislația pieței de capital, în afara celor prevăzute la art.107-109, prevederile art.232 fiind aplicabile.

Articolul 95. – Un transfer efectuat în conformitate cu prevederile art.94 trebuie să se realizeze în condiții comerciale, în funcție de circumstanțele existente.

Articolul 96. – În sensul art.95, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, ia toate măsurile rezonabile pentru realizarea unui transfer în condiții comerciale care sînt conforme evaluării efectuate potrivit art. 72-84, avînd în vedere circumstanțele situației. În vederea finanțării sau garantării transferului prevăzut la art.94 și 98, Guvernul este în drept să decidă asupra emiterii de către Ministerul Finanțelor a garanțiilor de stat și valorilor mobiliare de stat.

Articolul 97. – Cu respectarea prevederilor art.91, orice contraprestație se plătește de cumpărător în favoarea:

a) proprietarilor acțiunilor sau ai altor instrumente de proprietate, în cazul în care vânzarea afacerii s-a efectuat prin transferarea către cumpărător a acțiunilor sau instrumentelor de proprietate emise de banca supusă rezoluției de la deținătorii respectivelor acțiuni sau instrumente;

b) băncii supuse rezoluției, în cazul în care vânzarea către cumpărător a afacerii s-a efectuat prin transferarea unora sau a tuturor activelor, drepturilor sau obligațiilor băncii supuse rezoluției.

Articolul 98. – În situația în care aplică instrumentul de vânzare a afacerii, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate exercita competența de transfer în mod repetat, pentru a efectua transferuri suplimentare de acțiuni ori de alte instrumente de proprietate emise de o bancă supusă rezoluției sau, după caz, de active, drepturi sau obligații ale băncii supuse rezoluției.

Articolul 99. – După aplicarea instrumentului de vânzare a afacerii, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate exercita, cu aprobarea cumpărătorului, competențele de transfer în ceea ce privește activele, drepturile ori obligațiile transferate cumpărătorului, în vederea transferării activelor, drepturilor sau obligațiilor înapoi la banca supusă rezoluției, ori a acțiunilor sau altor instrumente de proprietate înapoi la proprietarii lor inițiali, iar banca supusă rezoluției sau proprietarii inițiali au obligația de a reprimi orice astfel de active, drepturi sau obligații, acțiuni sau alte instrumente de proprietate.

Articolul 100. – Cumpărătorul trebuie să îndeplinească condițiile legale de desfășurare a activităților pe care le dobândește prin transfer în situația în care transferul este efectuat în conformitate cu prevederile art.94. În situația în care Banca Națională a Moldovei este autoritatea competentă a cumpărătorului, aceasta evaluează o eventuală cerere de licențiere în acest sens, împreună cu transferul, în timp util.

Articolul 101. – Prin derogare de la prevederile art. 15-15⁵ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, în cazul în care un transfer de acțiuni sau alte instrumente de proprietate, care au loc în virtutea aplicării instrumentului de vânzare a afacerii, ar duce la achiziționarea sau majorarea unei cote în capitalul social al băncii, de tipul celei căreia îi sînt aplicabile prevederile art. 15 alin. (1) din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă a acelei bănci, efectuează evaluarea necesară astfel încît să permită aplicarea promptă a instrumentului de vânzare a afacerii și să faciliteze atingerea de către acțiunea de rezoluție a obiectivelor relevante ale rezoluției.

Articolul 102. – (1) În cazul în care structura care exercită funcția de supraveghere nu a finalizat evaluarea achiziției, de la data transferului de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate, aferent aplicării instrumentului de vânzare a afacerii de către structura care exercită funcția de rezoluție, se aplică următoarele dispoziții:

a) respectivul transfer de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate către cumpărător are efect juridic imediat;

b) în cursul perioadei de evaluare a achiziției și în cursul oricărei perioade în care s-a solicitat cesionarea acțiunilor sau a altor instrumente de proprietate, potrivit

alin. (2) lit. b), drepturile de vot ale cumpărătorului sînt suspendate și îi revin doar Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, care nu are nicio obligație de a exercita respectivele drepturi de vot și nicio răspundere pentru exercitarea sau neexercitarea acestora;

c) în cursul perioadei de evaluare a achiziției și în cursul oricărei perioade în care s-a solicitat cesionarea acțiunilor sau a altor instrumente de proprietate, potrivit alin. (2) lit. b), efectele juridice, inclusiv sancțiunile, prevăzute de Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 pentru încălcarea cerințelor privind solicitarea permisiunii prealabile a Băncii Naționale a Moldovei pentru achiziția de cote în capitalul social al băncii, respectiv a notificării înstrăinării și reducerii cotelor în capitalul social al băncii, nu se aplică în cazul respectivului transfer de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate;

d) Banca Națională a Moldovei se asigură că, imediat după finalizarea evaluării achiziției, structura care exercită funcția de supraveghere remite cumpărătorului permisiunea prealabilă sau hotărîrea privind refuzul eliberării permisiunii, cu respectarea dispozițiilor art. 15² alin. (7) sau (9), după caz, din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, precum și informează despre aceasta structura care exercită funcția de rezoluție;

e) în cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, aprobă achiziția, drepturile de vot aferente acțiunilor sau altor instrumente de proprietate care au făcut obiectul transferului către cumpărător se consideră acordate în întregime acestuia, imediat după primirea de către cumpărător a permisiunii prealabile;

f) în cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, refuză eliberarea permisiunii prealabile, se aplică prevederile alin. (2).

(2) Pentru cazul prevăzut la alin. (1) lit. f) sînt aplicabile următoarele dispoziții:

a) drepturile de vot aferente respectivelor acțiuni sau altor instrumente de proprietate sînt pe deplin valabile și se exercită în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b);

b) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate cere cumpărătorului să cesioneze respectivele acțiuni sau alte instrumente de proprietate într-un termen stabilit de aceasta, după ce a luat în considerare condițiile de piață prevalente; și

c) în cazul în care cumpărătorul nu finalizează respectiva cesionare în termenul stabilit în lit. b), devin incidente prevederile art. 15⁶ alin. (3) din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995.

Articolul 103. – Transferurile efectuate în virtutea aplicării instrumentului de vânzare a afacerii fac obiectul mecanismelor de siguranță prevăzute la art.262-276.

Articolul 104. – Cumpărătorul este considerat continuatorul de drept al băncii supuse rezoluției și poate exercita în continuare orice astfel de drepturi exercitate de banca supusă rezoluției aferente activelor, drepturilor sau obligațiilor transferate, inclusiv în ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală.

Articolul 105. – (1) Dacă banca supusă rezoluției este membru la sistemele de plăți, compensare și decontare, la bursele de valori, la schemele de compensare pentru investitori și la schemele de garantare a depozitelor, cumpărătorul poate continua să exercite drepturile băncii supuse rezoluției decurgând din calitatea de membru și drepturile de acces ale acesteia la sistemele, bursele ori schemele respective.

(2) Prevederile alin. (1) nu înlătură cerința ca respectivul cumpărător să îndeplinească criteriile privind calitatea de membru și criteriile de participare, în funcție de care se poate lua parte la astfel de sisteme, burse și scheme.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), următoarele dispoziții sînt aplicabile:

a) sistemele, bursele și schemele prevăzute la alin. (1) nu pot refuza accesul pe motiv că respectivul cumpărător nu dispune de un rating din partea unei agenții de rating de credit sau că ratingul respectiv nu este proporțional cu nivelurile de rating impuse pentru a beneficia de acces la sistemele prevăzute la alin. (1);

b) în cazul în care cumpărătorul nu îndeplinește criteriile legate de calitatea de membru sau criteriile de participare la un sistem relevant de plăți, compensare sau decontare, la o bursă de valori, la o schemă de compensare pentru investitori sau la o schemă de garantare a depozitelor, drepturile prevăzute la alin. (1) se exercită de către cumpărător numai pentru o perioadă de timp, de maximum 24 de luni de la data transferului, care este stabilită de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, și care poate fi prelungită cu perioade de maximum 12 luni, la solicitarea cumpărătorului adresată aceleiași autorități.

Articolul 106. – Fără a aduce atingere prevederilor 262-276, acționarii sau creditorii băncii supuse rezoluției și alte părți terțe ale căror active, drepturi sau obligații nu sînt transferate nu au niciun drept asupra activelor, drepturilor sau obligațiilor transferate ori în legătură cu acestea.

Articolul 107. – Cu respectarea prevederilor art. 109, în situația în care aplică unei bănci instrumentul de vânzare a afacerii, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, scoate pe piață sau ia măsuri în sensul scoaterii pe piață a activelor, drepturilor, obligațiilor, acțiunilor sau altor instrumente de proprietate pe care intenționează să le transfere. Grupuri de drepturi, active și obligații pot fi scoase pe piață separat.

Articolul 108. – (1) Scoaterea pe piață prevăzută la art. 107 se efectuează în conformitate cu următoarele principii:

a) trebuie să fie cât se poate de transparentă și trebuie să nu prezinte în mod semnificativ eronat, activele, drepturile, obligațiile, acțiunile sau alte instrumente de proprietate pe care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, intenționează să le transfere, avînd în vedere circumstanțele și, în special, necesitatea de a menține stabilitatea financiară;

b) nu trebuie să favorizeze sau să discrimineze nejustificat niciun potențial cumpărător;

c) trebuie să fie liberă de orice conflict de interese;

d) nu trebuie să confere niciun avantaj necuvenit vreunui cumpărător potențial;

e) trebuie să țină seama de necesitatea ca acțiunea de rezoluție să se desfășoare cu rapiditate;

f) scopul trebuie să fie maximizarea, pe cât posibil, a prețului de vânzare al acțiunilor sau al altor instrumente de proprietate, al activelor, drepturilor sau obligațiilor în cauză.

(2) Cu respectarea principiului prevăzut la alin. (1) lit. b), celelalte principii prevăzute la alin. (1) nu aduc atingere dreptului Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, de a contacta în mod individual potențialii cumpărători.

Articolul 109. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate aplica instrumentul de vânzare a afacerii fără respectarea cerinței privind scoaterea pe piață prevăzută la art. 107, în cazul în care stabilește faptul că respectarea cerințelor de la art. 108 ar putea submina unul sau mai multe dintre obiectivele rezoluției și mai ales dacă sînt îndeplinite următoarele condiții:

a) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, consideră că starea de dificultate majoră în care se află sau este posibil să se afle banca supusă rezoluției ar crea sau ar înrăutăți o amenințare deja gravă la adresa stabilității financiare; și

b) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, consideră că respectarea cerințelor de la art.108 ar putea submina eficacitatea instrumentului de vânzare a afacerii în ceea ce privește eliminarea amenințării la adresa stabilității financiare sau atingerea obiectivului rezoluției prevăzut la art. 56 alin. (1) lit. b).

Secțiunea a 3-a

Instrumentul băncii-punte

Articolul 110. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, este împuternicită să transfere către o bancă-punte:

a) acțiuni sau alte instrumente de proprietate emise de una sau de mai multe bănci supuse rezoluției;

b) oricare dintre activele, drepturile sau obligațiile uneia sau ale mai multor bănci supuse rezoluției sau totalitatea acestora.

(2) Cu respectarea prevederilor art. 292-294, transferul menționat la alin. (1) poate avea loc fără a obține acordul acționarilor băncii supuse rezoluției sau al oricărei părți terțe, alta decât banca-punte, și nu este supus niciunei cerințe procedurale prevăzute de legislația aplicabilă în materie de societăți sau de legislația pieței de capital, prevederile art. 232 fiind aplicabile.

Articolul 111. – (1) Banca-punte este o persoană juridică ce îndeplinește cumulativ următoarele cerințe:

a) capitalul social este deținut de către Ministerul Finanțelor, iar banca-punte este controlată de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, în sensul celor prevăzute la art. 231 alin. (1) lit. b) și, în particular, având în vedere dispozițiile art. 122 alin. (1);

b) este creată în scopul de a primi și a deține unele sau toate acțiunile sau alte instrumente de proprietate emise de o bancă supusă rezoluției ori unele sau toate activele, drepturile și obligațiile uneia sau mai multor bănci supuse rezoluției, în vederea păstrării accesului la funcțiile critice și a vânzării băncii.

(2) Aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în scopul prevăzut la art. 152 lit. b) nu trebuie să aducă atingere capacității Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, de a exercita controlul asupra băncii-punte.

Articolul 112. – În situația în care aplică instrumentul băncii-punte, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, se asigură că valoarea totală a obligațiilor transferate băncii-punte nu depășește valoarea totală a drepturilor și activelor transferate de la banca supusă rezoluției sau furnizate din alte surse. În vederea asigurării condiției prevăzute în prezentul articol, Guvernul este în drept să decidă asupra emiterii de către Ministerul Finanțelor a garanțiilor de stat, valorilor mobiliare de stat și convertirii datoriilor băncii-punte față de stat în capital, în scopul asigurării echilibrului dintre activele și obligațiile băncii-punte.

Articolul 113. – Cu respectarea prevederilor art.91, orice contraprestație se plătește de banca-punte în favoarea:

a) proprietarilor acțiunilor sau instrumentelor de proprietate, în cazul în care transferul către banca-punte s-a efectuat prin transferarea acțiunilor sau instrumentelor de proprietate emise de banca supusă rezoluției de la deținătorii respectivelor acțiuni sau instrumente la banca-punte;

b) băncii supuse rezoluției, în cazul în care transferul către banca-punte s-a efectuat prin transferarea unora sau a tuturor activelor, drepturilor sau obligațiilor băncii supuse rezoluției la banca-punte.

Articolul 114. – În situația în care aplică instrumentul băncii-punte, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate exercita competența de transfer în mod repetat, pentru a efectua transferuri suplimentare de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate emise de o bancă supusă rezoluției sau, după caz, de active, drepturi sau obligații ale băncii supuse rezoluției.

Articolul 115. – În urma aplicării instrumentului băncii-punte, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate:

a) transfera înapoi drepturile, activele sau obligațiile de la banca-punte la banca supusă rezoluției ori acțiunile sau alte instrumente de proprietate înapoi la proprietarii lor inițiali, iar banca supusă rezoluției sau proprietarii inițiali au obligația de a reprimi orice astfel de active, drepturi sau obligații ori acțiuni sau alte instrumente de proprietate, numai dacă sînt îndeplinite condițiile prevăzute la art.116;

b) transfera acțiuni sau alte instrumente de proprietate ori active, drepturi sau obligații de la banca-punte către o terță parte.

Articolul 116. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate transfera înapoi acțiuni sau alte instrumente de proprietate ori active, drepturi sau obligații de la banca-punte, în una dintre următoarele situații:

a) în situația în care posibilitatea ca respectivele acțiuni sau alte instrumente de proprietate, active, drepturi sau obligații să fie transferate înapoi este precizată în mod expres în cadrul deciziei de aplicare a instrumentului băncii-punte, în baza căreia s-a efectuat transferul;

b) în situația în care respectivele acțiuni sau alte instrumente de proprietate, active, drepturi sau obligații nu îndeplinesc condițiile de transfer sau nu se încadrează în categoria acțiunilor sau altor instrumente de proprietate, activelor, drepturilor sau obligațiilor specificate în cadrul deciziei prevăzute la lit. a).

(2) Un astfel de transfer înapoi se poate efectua în orice moment și respectă orice alte condiții stipulate în cadrul deciziei de aplicare a instrumentului băncii-punte, în scopul realizării transferului în cauză.

Articolul 117. – Transferurile între banca supusă rezoluției sau proprietarii inițiali ai acțiunilor sau ai altor instrumente de proprietate, pe de o parte, și banca-punte, pe de altă parte, trebuie să facă obiectul mecanismelor de siguranță prevăzute la art.262-276.

Articolul 118. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are competența de a stabili ca o bancă-punte să fie considerată drept o continuatoare a băncii supuse rezoluției și să poată continua să exercite toate drepturile exercitate de banca supusă rezoluției aferente activelor, drepturilor sau obligațiilor transferate, inclusiv în ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală.

Articolul 119. – (1) Dacă banca supusă rezoluției este membru la sistemele de plăți, compensare și decontare, la bursele de valori, la schemele de compensare pentru investitori și la schemele de garantare a depozitelor, banca-punte poate continua să exercite drepturile băncii supuse rezoluției decurgând din calitatea de membru și drepturile de acces ale acesteia la sistemele, bursele ori schemele respective.

(2) Prevederile alin. (1) nu înlătură cerința ca banca-punte să îndeplinească criteriile privind calitatea de membru și criteriile de participare, în funcție de care se poate lua parte la astfel de sisteme, burse și scheme.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), următoarele dispoziții sînt aplicabile:

a) sistemele, bursele și schemele prevăzute la alin. (1) nu pot refuza accesul pe motiv că banca-punte nu dispune de un rating din partea unei agenții de rating de credit sau că ratingul respectiv nu este proporțional cu nivelurile de rating impuse pentru a beneficia de acces la sistemele prevăzute la alin. (1);

b) în cazul în care banca-punte nu îndeplinește criteriile legate de calitatea de membru sau criteriile de participare la un sistem relevant de plăți, compensare sau decontare, la o bursă de valori, la o schemă de compensare pentru investitori sau la o schemă de garantare a depozitelor, drepturile prevăzute la alin. (1) se exercită de către banca-punte numai pentru o perioadă de timp de maximum 24 de luni de la data transferului, care poate fi stabilită de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, și care poate fi prelungită cu perioade de maximum 12 luni, la solicitarea băncii-punte adresată aceleiași autorități.

Articolul 120. – Fără a aduce atingere prevederilor art.262-276, acționarii sau creditorii băncii supuse rezoluției și alte părți terțe ale căror active, drepturi sau obligații nu sînt transferate băncii-punte nu au niciun drept asupra activelor, drepturilor sau obligațiilor transferate băncii-punte, organului de conducere al acesteia ori în legătură cu acestea.

Articolul 121. – Obiectivele băncii-punte nu implică nicio obligație sau responsabilitate a acesteia față de acționarii, creditorii băncii supuse rezoluției, iar organul de conducere nu răspunde față de acționarii sau creditorii respectivi sau față de orice altă persoană pentru actele săvârșite și omisiunile înregistrate în îndeplinirea atribuțiilor lor, cu excepția cazului în care actul sau omisiunea în cauză implică intenția sau neglijența gravă, potrivit legii, care afectează în mod direct drepturile acționarilor, creditorilor, sau a altor persoane.

Articolul 122. – (1) Funcționarea unei bănci-punte respectă următoarele cerințe:

a) conținutul documentelor privind constituirea băncii-punte este aprobat de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție;

b) Consiliul de supraveghere al băncii-punte este constituit din 2 membri desemnați de către Banca Națională a Moldovei și un membru desemnat de către Ministerul Finanțelor;

c) Consiliul de supraveghere al băncii-punte desemnează organul executiv al acesteia;

d) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, aprobă organul de conducere al băncii-punte, aprobă remunerațiile membrilor organului de conducere și le stabilește responsabilitățile;

e) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, aprobă strategia și profilul de risc ale băncii-punte;

f) banca-punte este licențiată în conformitate cu prevederile Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, cu reglementările emise de către Banca Națională a Moldovei în aplicarea acesteia sau cu legislația privind piața de capital, dacă această cerință este aplicabilă, și deține licențele și permisiunile necesare pentru desfășurarea activităților sau furnizarea serviciilor aferente elementelor preluate în urma unui transfer efectuat conform prevederilor art.231 și 232;

g) banca-punte respectă dispozițiile Legii instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21 iulie 1995, ale reglementărilor emise de către Banca Națională a Moldovei în aplicarea acestora și face obiectul unei supravegheri în conformitate cu aceleași dispoziții;

h) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate prevedea, în mod corespunzător, restricții asupra activității sale;

i) decizia băncii-punte privind acceptarea realizării transferului prevăzut la art. 110 alin. (1) este adoptată de către organul de conducere a acesteia.

(2) În cazul în care este necesar pentru a îndeplini obiectivele rezoluției, banca-punte poate fi constituită și licențiată fără ca aceasta să respecte, pentru o perioadă de cel mult 18 luni, la începutul funcționării sale, cerințele privind capitalul și pentru o perioadă de cel mult 6 luni – alte cerințe cuprinse în actele normative prevăzute la alin. (1) lit. f) și g), utilizând majorările ulterioare ale

capitalului minim reglementat ca bază pentru calcularea indicatorilor prudențiali care se raportează la capital. În acest sens, structura din cadrul Băncii Naționale a Moldovei care exercită funcția de rezoluție transmite o cerere structurii care exercită funcția de supraveghere sau Comisiei Naționale a Pieței Financiare, după caz. Dacă decide să acorde o astfel de licență, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, sau Comisia Națională a Pieței Financiare, după caz, indică intervalul în care banca-punte este scutită de respectarea cerințelor respectivelor prevederi legale.

(3) Organul de conducere al băncii-punte trebuie să asigure administrarea în mod profesionist și pe baze comerciale a respectivei bănci.

Articolul 123. – Cu respectarea oricăror restricții aplicate în conformitate cu normele în materie de concurență, conducerea băncii-punte gestionează banca-punte în vederea păstrării accesului la funcțiile critice și a vânzării băncii a activelor, drepturilor sau obligațiilor sale către unul sau mai mulți cumpărători din sectorul privat, în situația în care condițiile sînt prielnice, în opinia Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, și în termenul specificat la art.126 sau 127, după caz.

Articolul 124. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, decide că o bancă-punte nu mai reprezintă o bancă-punte în conformitate cu prevederile art. 111 ca urmare a apariției oricăreia dintre următoarele situații:

- a) fuzionarea băncii-punte cu o altă entitate;
- b) banca-punte nu mai respectă cerințele art.111;
- c) vânzarea în întregime sau aproape în întregime a activelor, drepturilor sau obligațiilor băncii-punte către o terță parte;
- d) expirarea perioadei specificate la art. 126 sau, după caz, la art.127;
- e) activele băncii-punte sînt complet lichidate, iar obligațiile sale sînt achitate integral.

Articolul 125. – (1) În situația în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, intenționează să vîndă banca-punte sau activele, drepturile ori obligațiile acesteia, aceasta se asigură că banca-punte sau activele, drepturile ori obligațiile relevante sînt puse în vânzare în mod deschis și transparent și nu sînt prezentate eronat, în mod semnificativ, iar în cadrul vânzării nu este favorizat sau discriminat nejustificat niciun potențial cumpărător.

(2) Orice astfel de vânzări trebuie efectuate în condiții comerciale, avînd în vedere circumstanțele.

Articolul 126. – În cazul în care nu este aplicabilă niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 124 lit. a)-c) sau e), Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, ia măsuri pentru încetarea statutului băncii-punte, cît mai

curînd posibil, potrivit propriei aprecieri, dar nu mai tîrziu de 2 ani de la data la care a fost efectuat ultimul transfer de la o bancă supusă rezoluției, în virtutea aplicării instrumentului băncii-punte.

Articolul 127. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate prelungi perioada prevăzută la art. 126 cu una sau mai multe perioade suplimentare de un an, în situația în care o astfel de prelungire:

a) vine în sprijinul realizării uneia dintre situațiile prevăzute la art. 124 lit. a)-c) sau e); sau

b) este necesară pentru a asigura continuitatea unor servicii bancare și/sau financiare esențiale.

Articolul 128. – Toate deciziile Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, de a prelungi perioada prevăzută la art.126 se motivează și cuprind o evaluare detaliată a situației care justifică prelungirea, inclusiv a condițiilor și perspectivelor pieței.

Articolul 129. – (1) În cazul în care funcționarea unei bănci-punte încetează în situațiile prevăzute la art. 124 lit. c) sau d), banca-punte este lichidată în conformitate cu procedura de lichidare silită a băncii.

(2) Cu respectarea prevederilor 1, toate încasările rezultate ca urmare a încetării funcționării băncii-punte revin acționarului băncii-punte.

Articolul 130. – În cazul în care o bancă-punte este utilizată în scopul de a transfera activele, drepturile sau obligațiile aparținînd mai multor bănci supuse rezoluției, obligația prevăzută la art.129 se referă la activele, drepturile sau obligațiile transferate de la fiecare dintre aceste bănci supuse rezoluției, și nu la banca-punte în sine.

Articolul 131. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, poate licenția o bancă-punte cu un capital social stabilit sub nivelul prevăzut la art. 5 din Legea instituțiilor financiare nr. 548-XIII din 21 iulie 1995, dar care nu poate fi mai mic decît echivalentul a 50 milioane lei.

Articolul 132. – Îndeplinirea de către Ministerul Finanțelor a criteriilor prevăzute la art. 15³ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 este prezumată.

Articolul 133. – Prin derogare de la art.7 din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, se pronunță cu privire la licențierea băncii-punte în cel mai scurt timp posibil de la transmiterea de către structura care exercită funcția de rezoluție a

documentației la care se face referire la art.134 și avînd în vedere decizia sa, în calitate de autoritate de rezoluție, privind aprobarea elementelor referitoare la funcționarea băncii-punte prevăzute la art. 122 alin. (1) lit. a)-d).

Articolul 134. – Banca Națională a Moldovei stabilește, prin reglementări, condițiile și documentația în baza căreia se licențiază banca-punte.

Articolul 135. – (1) Înregistrarea de stat a băncii-punte se face în regim de urgență, doar în baza actului constitutiv și a solicitării Băncii Naționale a Moldovei, în termen de 24 de ore de la depunerea acestor acte la Camera Înregistrării de Stat.

(2) Celelalte acte prevăzute de lege pentru înregistrarea de stat sînt depuse în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării de stat.

Articolul 136. – Începerea desfășurării activității de către banca-punte licențiată conform prevederilor Legii instituțiilor financiare Nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 are loc în prima zi lucrătoare ce urmează datei emiterii licenței.

Articolul 137. – (1) În cazul în care vânzarea băncii-punte, licențiate în conformitate cu Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, se realizează prin vânzarea acțiunilor, de la momentul vânzării acestora, banca care a funcționat ca bancă-punte trebuie să îndeplinească toate condițiile prevăzute de aceeași lege pentru funcționarea unei bănci.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), valabilitatea licenței băncii care a funcționat ca bancă-punte nu încetează de drept, licența respectivă producînd în continuare efecte, pe o perioadă nedeterminată.

Secțiunea a 4-a **Instrumentul de separare a activelor**

Articolul 138. – (1) Pentru ca instrumentul de separare a activelor să fie efice, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, este împuternicită să transfere activele, drepturile sau obligațiile unei bănci supuse rezoluției sau ale unei bănci-punte către unul sau mai multe vehicule de administrare a activelor.

(2) Cu respectarea prevederilor art. 292-294, transferul prevăzut la alin. (1) poate avea loc fără a obține acordul acționarilor băncii supuse rezoluției sau al oricărei părți terțe, alta decît banca-punte, și nu este supus niciunei cerințe procedurale prevăzute de legislația aplicabilă în materie de societăți sau de legislația pieței de capital, prevederile art. 232 fiind aplicabile.

Articolul 139. – În sensul instrumentului de separare a activelor, un vehicul de administrare a activelor este o persoană juridică ce îndeplinește cumulativ cerințele de mai jos:

a) capitalul social este deținut în totalitate sau parțial de una sau mai multe autorități publice și vehiculul de administrare a activelor este controlat de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, în sensul celor prevăzute la art. 231 alin. (1) lit. b) și, în particular, avînd în vedere dispozițiile art.141. Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în calitate de administrator al fondului de rezoluție bancară, poate fi acționar al vehiculului de administrare a activelor;

b) a fost creată în scopul de a primi, parțial sau integral, activele, drepturile și obligațiile uneia sau ale mai multe bănci supuse rezoluției sau ale unei bănci-punte.

Articolul 140. – Vehiculul de administrare a activelor gestionează activele care îi sînt transferate în scopul de a maximiza valoarea acestora prin intermediul unei eventuale vânzări sau prin lichidarea lor ordonată.

Articolul 141. – Funcționarea unui vehicul de administrare a activelor respectă următoarele prevederi:

a) conținutul documentelor privind constituirea vehiculului de administrare a activelor este aprobat de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție;

b) în funcție de structura acționariatului vehiculului de administrare a activelor, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, numește sau aprobă organul de conducere al vehiculului de administrare a activelor;

c) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, aprobă remunerațiile membrilor organului de conducere și le stabilește responsabilitățile;

d) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, aprobă strategia și profilul de risc ale vehiculului de administrare a activelor.

Articolul 142. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate exercita competența prevăzută la art. 138 de a transfera active, drepturi sau obligații numai în cazul în care:

a) situația de pe piața specifică a acelor active este de așa natură încît lichidarea lor în cadrul procedurii de lichidare silită a băncii ar putea avea un efect negativ asupra uneia sau mai multor piețe financiare;

b) un astfel de transfer este necesar pentru a asigura buna funcționare a băncii supuse rezoluției sau a băncii-punte; sau

c) un astfel de transfer este necesar pentru a maximiza încasările rezultate din lichidare.

Articolul 143. – În situația în care aplică instrumentul de separare a activelor, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, stabilește contraprestația în schimbul căreia sînt transferate activele, drepturile și obligațiile către vehiculul de administrare a activelor, în conformitate cu principiile stabilite la art.72-84. Prevederile prezentului articol nu împiedică respectiva contraprestație să aibă o valoare nominală sau negativă.

Articolul 144. – Cu respectarea prevederilor art.91, orice contraprestație aferentă activelor, drepturilor sau obligațiilor dobîndite în mod direct de la banca supusă rezoluției se plătește de vehiculul de administrare a activelor în favoarea băncii supuse rezoluției. Contraprestația poate fi plătită prin instrumente de datorie emise de vehiculul de administrare a activelor.

Articolul 145. – În cazul în care s-a aplicat instrumentul băncii-punte, un vehicul de administrare a activelor poate, după aplicarea instrumentului băncii-punte, să dobîndească active, drepturi sau obligații de la banca-punte.

Articolul 146. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate transfera active, drepturi sau obligații de la banca supusă rezoluției la unul sau mai multe vehicule de administrare a activelor în mai multe rînduri și poate transfera înapoi active, drepturi sau obligații de la unul sau mai multe vehicule de administrare a activelor la banca supusă rezoluției, numai dacă sînt îndeplinite condițiile prevăzute la art.147.

(2) Banca supusă rezoluției are obligația de a reprimi orice astfel de active, drepturi sau obligații.

Articolul 147. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate transfera înapoi drepturi, active sau obligații, de la vehiculul de administrare a activelor la banca supusă rezoluției, într-una dintre următoarele situații:

a) în situația în care posibilitatea ca respectivele drepturi, active sau obligații să fie transferate înapoi este precizată în mod expres în cadrul deciziei de aplicare a instrumentului de separare a activelor, în baza căreia s-a efectuat transferul;

b) în situația în care respectivele drepturi, active sau obligații nu îndeplinesc condițiile de transfer sau nu se încadrează în categoria drepturilor, activelor sau obligațiilor specificate în cadrul deciziei prevăzute la lit. a).

(2) În oricare dintre cazurile prevăzute la alin. (1), transferul înapoi se poate efectua în orice moment și respectă orice alte condiții stipulate în cadrul deciziei de aplicare a instrumentului de separare a activelor, în scopul realizării transferului respectiv.

Articolul 148. – Transferurile între banca supusă rezoluției și vehiculul de administrare a activelor trebuie să facă obiectul mecanismelor de siguranță privind transferurile parțiale de proprietate specificate la art.262-276.

Articolul 149. – Fără a aduce atingere prevederilor art.262-276, acționarii sau creditorii băncii supuse rezoluției și alte părți terțe ale căror active, drepturi sau obligații nu sînt transferate vehiculului de administrare a activelor nu au niciun drept asupra activelor, drepturilor sau obligațiilor transferate vehiculului de administrare a activelor, organului de conducere al acestuia ori în legătură cu acestea.

Articolul 150. – Obiectivele vehiculului de administrare a activelor nu implică nicio obligație sau responsabilitate a acestuia față de acționarii sau creditorii băncii supuse rezoluției, iar organul de conducere nu răspunde față de acționarii sau creditorii respectivi pentru actele săvîrșite și omisiunile înregistrate în îndeplinirea atribuțiilor lor, cu excepția cazului în care actul sau omisiunea în cauză implică intenția sau neglijența gravă potrivit legii, care afectează în mod direct drepturile acționarilor sau creditorilor.

Secțiunea a 5-a **Instrumentul de recapitalizare internă**

Articolul 151. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, dispune de competențele de rezoluție prevăzute la art. 231, în vederea aplicării instrumentului de recapitalizare internă.

Articolul 152. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate aplica instrumentul de recapitalizare internă în vederea îndeplinirii obiectivelor rezoluției prevăzute la art.56, în conformitate cu principiile rezoluției prevăzute la art.61 pentru oricare dintre următoarele scopuri:

a) recapitalizarea unei bănci, atunci cînd sînt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție într-o măsură suficientă pentru a restabili capacitatea acesteia de a se conforma condițiilor de licențiere și de a continua să-și desfășoare activitățile pentru care este licențiată în conformitate cu Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 și pentru a menține un nivel suficient de încredere a pieței în banca respectivă;

b) conversia în titluri de capital sau reducerea valorii principalului creanțelor sau al instrumentelor de datorie care sînt transferate către o bancă-punte, în vederea realizării unui aport de capital la respectiva bancă-punte sau în cadrul instrumentului de vânzare a afacerii sau al instrumentului de separare a activelor.

Articolul 153. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate aplica instrumentul de recapitalizare internă în scopul prevăzut la art.152 lit. a) numai dacă, în opinia sa, există o perspectivă rezonabilă potrivit căreia aplicarea acestui instrument, împreună cu alte măsuri relevante, inclusiv măsuri puse în aplicare în conformitate cu planul de reorganizare a activității prevăzut la art.193, va avea drept rezultat realizarea obiectivelor relevante ale rezoluției, precum și restabilirea viabilității pe termen lung și a solidității financiare a băncii în cauză.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate aplica oricare dintre instrumentele de rezoluție prevăzute la art. 87 lit. a)-c) și instrumentul de recapitalizare internă prevăzut la art. 152 lit. b), în cazul în care condițiile prevăzute la art. 153 alin. (1) nu sînt îndeplinite.

Articolul 154. – Instrumentul de recapitalizare internă poate fi aplicat de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, tuturor datoriilor unei bănci care nu sînt excluse din domeniul de aplicare al acestui instrument, în conformitate cu prevederile art.155 sau 156.

Articolul 155. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, nu exercită competențele de reducere a valorii sau de conversie în cazul următoarelor datorii, indiferent de legea care le reglementează:

- a) depozitele garantate;
- b) obligațiile garantate, inclusiv obligațiunile garantate și datoriile sub forma unor instrumente financiare utilizate în scopul acoperirii riscurilor, care constituie o parte integrantă a portofoliului suport și care, în temeiul cadrului legislativ, sînt garantate în mod asemănător cu obligațiunile garantate;
- c) orice datorie care rezultă în virtutea deținerii de către bancă a unor active sau lichidități aparținînd clienților, inclusiv active sau lichidități aparținînd clienților, deținute în numele unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, cu condiția ca respectivul client să fie protejat în baza legislației aplicabile privind procedura de lichidare silită a băncii;
- d) orice datorie care rezultă în virtutea existenței unei relații fiduciare între bancă, în calitate de fiduciar, și o altă persoană, în calitate de beneficiar, cu condiția ca respectivul beneficiar să fie protejat în baza legislației civile sau a celei privind procedura de lichidare silită a băncii;
- e) datoriile față de bănci, excluzînd entitățile care fac parte din același grup, cu o scadență inițială mai mică de șapte zile;
- f) datoriile cu o scadență reziduală mai mică de șapte zile față de sistemele de plăți și de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare sau operatorii acestor sisteme sau față de participanții la astfel de sisteme și care rezultă din participarea la un astfel de sistem;
- g) datoria față de oricare dintre entitățile prevăzute la alin. (2).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. g), categoriile de entități sînt următoarele:

a) angajatul, în ceea ce privește salariile, beneficiile de tipul pensiilor sau alte forme de remunerație fixă acumulate, cu excepția componentei variabile a remunerației care nu este reglementată printr-un contract colectiv de muncă;

b) creditorii comerciali, în scopul de a obține sau nu profit în ceea ce privește furnizarea către bancă de mărfuri sau servicii care sînt cruciale pentru desfășurarea zilnică a activităților sale, incluzînd servicii informatice, servicii de utilități, precum și închirierea, întreținerea și reparațiile spațiilor de lucru;

c) autoritățile fiscale și de asigurări sociale, cu condiția ca datoriile respective să fie considerate creanțe privilegiate în baza legii aplicabile;

d) schemele de garantare a depozitelor pentru datorii care decurg din contribuțiile datorate în conformitate cu legislația privind schemele de garantare a depozitelor.

(3) Prevederile alin. (2) lit. a) nu se aplică componentei variabile a remunerației personalului care expune banca unor riscuri semnificative, așa cum este identificat potrivit reglementărilor emise de către Banca Națională a Moldovei.

(4) Toate activele garantate incluse într-un portofoliu-suport pentru obligațiunile garantate rămîn neafectate, segregate și cu fonduri suficiente.

(5) Nici cerința prevăzută la alin. (4) și nici prevederile alin. (1) lit. b) nu împiedică Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, să își exercite, după caz, respectivele competențe în legătură cu orice parte a unei obligațiuni garantate sau a unei datorii, pentru care s-a depus o garanție reală, care depășește valoarea activelor, a gajului, a dreptului de retenție sau a garanției reale care o acoperă.

(6) Prevederile alin. (1) lit. a) nu împiedică Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, să își exercite, după caz, respectivele competențe în legătură cu orice parte a unui depozit care depășește nivelul de garantare prevăzut de legislația privind schemele de garantare a depozitelor.

(7) Fără a aduce atingere dispozițiilor privind expunerile din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 și reglementărilor în materie emise de Banca Națională a Moldovei, pentru a se asigura posibilități de soluționare a băncilor, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, limitează, în conformitate cu prevederile art. 39 lit. b) din prezenta lege, măsura în care alte bănci dețin datorii eligibile pentru aplicarea instrumentului de recapitalizare internă, cu excepția datoriilor care sînt deținute la entități care fac parte din același grup.

Articolul 156. – În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, decide să excludă, integral sau parțial, o datorie eligibilă sau o categorie de datorii eligibile în temeiul art. 61 alin. (2), nivelul reducerii valorii sau conversiei aplicate altor datorii eligibile poate fi crescut, pentru a ține seama de

excluderile respective, cu condiția ca nivelul reducerii valorii sau conversiei aplicate altor datorii eligibile să respecte principiul prevăzut la art. 61 lit. g).

Articolul 157. – În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, decide să excludă, integral sau parțial, o datorie eligibilă sau o categorie de datorii eligibile cu respectarea art.154-163, iar pierderile care ar fi fost suportate de datoriile respective nu au fost transferate complet altor creditori, fondul de rezoluție bancară poate contribui cu un aport în beneficiul băncii supuse rezoluției pentru atingerea unuia sau ambelor dintre următoarele scopuri:

a) de a acoperi orice pierderi care nu au fost absorbite de datoriile eligibile și de a restabili la zero valoarea activului net al băncii supuse rezoluției, în conformitate cu prevederile art. 171 lit. a);

b) de a achiziționa acțiuni sau alte instrumente de proprietate sau de capital în banca supusă rezoluției, pentru a recapitaliza banca respectivă, în conformitate cu prevederile art. 171 lit. b).

Articolul 158. – Fondul de rezoluție bancară poate contribui cu un aport, conform art. 157, doar dacă:

a) acționarii și deținătorii de alte instrumente de proprietate, precum și deținătorii de instrumente de capital relevante și de alte instrumente de datorie eligibile au contribuit, prin reducerea valorii acestor instrumente, prin conversie sau prin alte modalități, la absorbția pierderilor și recapitalizarea băncii supuse rezoluției, cu cel puțin 8% din totalul datoriilor și al capitalurilor proprii ale băncii respective, contribuție evaluată, la momentul întreprinderii acțiunii de rezoluție, în conformitate cu evaluarea prevăzută la art.72-84; și

b) contribuția fondului de rezoluție bancară nu depășește 5% din totalul datoriilor și al capitalurilor proprii ale băncii supuse rezoluției, cuantificată, la momentul inițierii acțiunii de rezoluție, potrivit evaluării prevăzute la art.72-84.

Articolul 159. – Contribuția fondului de rezoluție bancară prevăzută la art. 157 poate fi finanțată prin:

a) suma aflată la dispoziția fondului de rezoluție bancară care a fost atrasă prin contribuții de la bănci, în conformitate cu prevederile art.298 și art.306- art. 309;

b) suma care poate fi atrasă prin contribuții extraordinare în conformitate cu prevederile art. 310-312 într-un interval de trei ani; și

c) în cazul în care sumele prevăzute la lit. a) și b) sînt insuficiente, sume atrase din surse de finanțare alternative în conformitate cu prevederile art.313.

Articolul 160. – (1) În circumstanțe extraordinare, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate urmări să obțină finanțare suplimentară din surse de finanțare alternative după ce:

- a) a fost atinsă limita de 5% prevăzută la art. 158 lit. b); și
- b) toate datoriile negarantate și neprivilegiate, altele decât depozitele eligibile, au fost reduse sau convertite integral.

(2) Ca alternativă sau în mod suplimentar, atunci când sînt îndeplinite condițiile de la alin. (1), fondul de rezoluție bancară poate face o contribuție din resursele care au fost atrase prin contribuții anuale, în conformitate cu prevederile art.298 și art.306-309, și care nu au fost încă utilizate.

Articolul 161. – Prin exceptare de la prevederile art. 158 lit. a), fondul de rezoluție bancară poate, de asemenea, să facă o contribuție potrivit art. 157, în următoarele condiții:

- a) contribuția la absorbția pierderilor și recapitalizare prevăzută la art. 158 lit. a) are o valoare de cel puțin 20% din activele ponderate la risc ale băncii în cauză;
- b) fondul de rezoluție bancară are la dispoziție, prin intermediul contribuțiilor anuale (excluzînd contribuțiile către schema de garantare a depozitelor) percepute în conformitate cu prevederile art. 298 și art.306-309, o sumă cel puțin egală cu 3% din depozitele garantate ale tuturor băncilor licențiate pe teritoriul Moldovei; și
- c) banca în cauză deține active în valoarea determinată conform reglementărilor Băncii Naționale a Moldovei emise în aplicarea acestei dispoziții.

Articolul 162. – Atunci când își exercită competențele de excludere prevăzute la art.156, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, acordă atenția cuvenită:

- a) principiului conform căruia pierderile ar trebui să fie suportate, în primul rînd, de acționari și, în al doilea rînd, în general, de către creditorii băncii supuse rezoluției, în ordinea de preferință, conform Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995;
- b) nivelului capacității de absorbție a pierderilor de care ar mai dispune banca supusă rezoluției în cazul excluderii unei datorii sau a unei categorii de datorii; și
- c) necesității de a păstra resurse corespunzătoare pentru finanțarea rezoluției.

Articolul 163. – Excluderile prevăzute la art.156 pot fi aplicate fie pentru a exclude complet o datorie de la reducerea valorii, fie pentru a limita nivelul reducerii valorii aplicate respectivei datorii.

Articolul 164. – (1) Băncile îndeplinesc în permanență o cerință minimă de fonduri proprii și datorii eligibile.

(2) Cerința minimă se calculează ca suma fondurilor proprii și a datoriilor eligibile, exprimată ca procentaj din totalul datoriilor și al fondurilor proprii ale băncii.

(3) În sensul alin. (2), datoriile care provin din instrumente financiare derivate sînt incluse în datoriile totale în baza faptului că drepturile la compensare ale contrapărții sînt recunoscute pe deplin.

Articolul 165. – (1) Datoriile eligibile sînt incluse în suma fondurilor proprii și a datoriilor eligibile prevăzută la art. 164 numai dacă îndeplinesc următoarele condiții:

- a) instrumentul este emis și plătit integral;
- b) datoria nu este față de banca însăși, nu este garantată și nu face obiectul unei garanții acordate de aceasta;
- c) achiziționarea instrumentului nu a fost finanțată, direct sau indirect, de bancă;
- d) datoria are o scadență reziduală de cel puțin un an;
- e) datoria nu decurge dintr-un instrument financiar derivat;
- f) datoria nu decurge dintr-un depozit care beneficiază de preferință în conformitate cu legislația privind procedura de lichidare silită a băncii.

(2) În sensul alin. (1) lit. d), atunci cînd o datorie conferă proprietarului său un drept de rambursare anticipată, scadența datoriei este reprezentată de prima dată la care se naște acest drept.

Articolul 166. – Atunci cînd o datorie este reglementată de legislația unui alt stat, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate solicita băncii să demonstreze că orice decizie a acesteia sau a altei autorități de rezoluție de a reduce sau converti valoarea datoriei respective va putea fi aplicată, potrivit legislației statului în cauză, ținînd seama de termenii contractuali care reglementează datoria, de acordurile internaționale privind recunoașterea procedurilor de rezoluție și de alte aspecte relevante. În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, nu este convinsă că orice decizie luată va putea fi aplicată potrivit legislației statului respectiv, datoria nu este inclusă în calculul cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile.

Articolul 167. – (1) Banca Națională a Moldovei se asigură că cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile a fiecărei bănci, în conformitate cu prevederile art.164, este determinată de către structura care exercită funcția de rezoluție, în urma consultării cu structura care exercită funcția de supraveghere, în baza cel puțin a următoarelor criterii:

- a) necesitatea de a asigura faptul că soluționarea băncii este posibilă, în sensul art. 32 alin. (3), prin aplicarea instrumentelor de rezoluție inclusiv, după caz, a instrumentului de recapitalizare internă, într-un mod care să permită atingerea obiectivelor rezoluției;
- b) necesitatea de a asigura, după caz, că banca deține suficiente datorii eligibile pentru a garanta că, în cazul aplicării instrumentului de recapitalizare

internă, pierderile pot fi absorbite, iar rata fondurilor proprii de nivelul 1 ale băncii poate fi readusă la un nivel care să îi permită să respecte în continuare condițiile care au stat la baza licențierii și să desfășoare activitățile pentru care a fost licențiată, în temeiul Legii instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, precum și să mențină în continuare un grad suficient de încredere a pieței în respectiva bancă;

c) necesitatea de a asigura că, dacă potrivit planului de rezoluție se anticipează că anumite clase de datorii eligibile ar putea fi excluse de la recapitalizarea internă în temeiul art.156 sau că anumite clase de datorii eligibile ar putea fi transferate integral unui destinatar în cadrul unui transfer parțial, banca deține suficiente alte datorii eligibile pentru a garanta că pierderile ar putea fi absorbite și că rata fondurilor proprii de nivelul 1 ale băncii ar putea fi readusă la un nivel necesar pentru a-i permite să respecte în continuare condițiile care au stat la baza licențierii și să desfășoare activitățile pentru care a fost licențiată, în temeiul Legii nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 instituțiilor financiare;

d) dimensiunea, modelul economic, modelul de finanțare și profilul de risc al băncii;

e) măsura în care situația de dificultate majoră în care se află banca ar avea efecte negative asupra stabilității financiare, inclusiv din cauza contagiunii rezultate de pe urma interconectării sale cu alte bănci sau cu restul sistemului financiar.

(2) În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor alin. (1), Banca Națională a Moldovei va emite reglementări.

Articolul 168. – Deciziile luate în conformitate cu prevederile art.164-170 pot prevedea ca cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile să fie respectată parțial, prin instrumente contractuale de recapitalizare internă.

Articolul 169. – Pentru a se califica drept instrument contractual de recapitalizare internă în temeiul art.168, trebuie să se demonstreze Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, faptul că instrumentul:

a) conține o clauză contractuală care prevede faptul că, în cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, decide să aplice băncii respective instrumentul de recapitalizare internă, valoarea acestuia este redusă sau convertită în măsura necesară, înainte ca valoarea altor datorii eligibile să fie redusă sau convertită; și

b) face obiectul unui acord, al unui angajament sau al unei dispoziții de subordonare cu caracter obligatoriu, potrivit căroră, în eventualitatea procedurii de lichidare silită a băncii, instrumentul este de rang inferior altor datorii eligibile și nu poate fi rambursat decât după lichidarea altor datorii eligibile datorate la momentul respectiv.

Articolul 170. – Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de rezoluție, în colaborare cu structura care exercită funcția de supraveghere, solicită și verifică respectarea de către bănci a cerințelor minime privind fondurile proprii și datoriile eligibile prevăzute la art.164 și, după caz, a cerințelor prevăzute la art.167 și ia toate deciziile prevăzute la art. 164-169, concomitent cu elaborarea și actualizarea planurilor de rezoluție.

Articolul 171. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, atunci când aplică instrumentul de recapitalizare internă, stabilește, în baza unei evaluări care respectă art.72-84, suma agregată a următoarelor:

a) după caz, valoarea cu care trebuie reduse datoriile eligibile pentru a se asigura faptul că valoarea activului net al băncii supuse rezoluției este egală cu zero; și

b) după caz, valoarea în care datoriile eligibile trebuie convertite în acțiuni sau în alte tipuri de instrumente de capital pentru a restabili rata fondurilor proprii de nivelul 1 al băncii supuse rezoluției sau al băncii-punte.

Articolul 172. – (1) Evaluarea prevăzută la art.171 stabilește valoarea cu care trebuie reduse sau convertite datoriile eligibile pentru a restabili rata fondurilor proprii de nivelul 1 ale băncii supuse rezoluției sau, după caz, pentru a asigura rata fondurilor proprii de nivelul 1 pentru banca-punte, ținând seama de orice contribuție la capital din partea fondului de rezoluție bancară în temeiul art. 301 alin. (1) lit. d), pentru a menține o încredere suficientă a pieței în banca supusă rezoluției sau în banca-punte și pentru a-i permite acesteia, pe o perioadă de cel puțin un an, să respecte condițiile de autorizare și să își desfășoare în continuare activitățile pentru care a fost licențiată în conformitate cu Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995.

(2) Atunci când Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, intenționează să folosească instrumentul de separare a activelor prevăzut la art. 138-150 , valoarea cu care trebuie reduse datoriile eligibile va ține seama de o estimare prudentă a necesarului de capital al vehiculului de administrare a activelor, după caz.

Articolul 173. – În cazul în care capitalul a fost redus în conformitate cu prevederile art.219-230, iar recapitalizarea internă a fost aplicată în temeiul art.152 și se constată că nivelul reducerii valorii aplicate în baza evaluării preliminare prevăzute la art.72-84 este superior celui necesar, luând în considerare evaluarea definitivă realizată în conformitate cu prevederile art.81, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate aplica un mecanism de majorare a valorii creanțelor creditorilor și, ulterior, ale acționarilor, pînă la nivelul necesar.

Articolul 174. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, instituie și menține mecanisme care asigură faptul că procesul de verificare și evaluare se bazează pe informații cât mai actualizate și mai cuprinzătoare posibil referitoare la activele, datoriile și capitalurile proprii ale băncii supuse rezoluției.

Articolul 175. – (1) Atunci când aplică instrumentul de recapitalizare internă, potrivit art. 152, ori reducerea valorii sau conversia instrumentelor de capital, potrivit art.219-225, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, ia, în ceea ce îi privește pe acționari și pe deținătorii altor instrumente de proprietate, cel puțin una dintre următoarele măsuri:

a) anularea acțiunilor sau a altor instrumente de proprietate existente sau transferarea acestora creditorilor care au făcut obiectul unei măsuri de recapitalizare internă;

b) dacă banca supusă rezoluției înregistrează o valoare netă pozitivă conform evaluării efectuate în temeiul art.72-84, diluarea cotei de capital deținute de acționarii existenți și deținătorii altor instrumente de proprietate, ca urmare a conversiei în acțiuni și alte instrumente de proprietate a instrumentelor de capital relevante, emise de bancă, în temeiul competenței prevăzute la art.220, sau a datoriilor eligibile emise de banca supusă rezoluției, în temeiul competenței prevăzute la art. 231 alin. (1) lit. f).

(2) Conversia efectuată potrivit prevederilor alin. (1) lit. b) se realizează la o rată de conversie care diluează semnificativ deținerile existente de acțiuni sau alte instrumente de proprietate.

Articolul 176. – Măsurile prevăzute la art.175 se aplică, de asemenea, cu privire la acționarii și deținătorii altor instrumente de proprietate ale căror acțiuni sau alte instrumente de proprietate au fost emise sau acordate în următoarele circumstanțe:

a) ca urmare a conversiei unor instrumente de datorie în acțiuni sau în alte instrumente de proprietate, în conformitate cu clauzele contractuale ale instrumentelor de datorie inițiale, efectuată cu ocazia producerii unui eveniment care a precedat sau care a avut loc în același timp cu evaluarea realizată de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, potrivit căreia banca îndeplinea condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție; sau

b) ca urmare a conversiei instrumentelor de capital relevante în instrumente de fonduri proprii de nivelul 1, în conformitate cu prevederile art.226-230.

Articolul 177. – La stabilirea măsurilor de întreprins în conformitate cu prevederile art.175, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are în vedere:

a) evaluarea efectuată în conformitate cu prevederile art.72-84;

b) quantumul cu care aceasta a evaluat că elementele de fonduri proprii de nivelul 1 trebuie să fie reduse și cu care instrumentele de capital relevante trebuie să fie reduse sau convertite în temeiul art. 226; și

c) suma agregată determinată de aceasta în temeiul art. 171-174.

Articolul 178. – Prin derogare de la prevederile referitoare la solicitarea permisiunii prealabile, notificarea înstrăinării și reducerii cotei în capitalul social al băncii, și evaluarea achizițiilor de cote în capitalul social al băncii, cuprinse la art. 15, 15², 15³, 15⁴ din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 și de la obligația de informare/comunicare prevăzută la art.15⁵ alin. (1) din aceeași lege, în cazul în care aplicarea instrumentului de recapitalizare internă sau conversia instrumentelor de capital ar conduce la achiziționarea sau majorarea unei cote în capitalul social al băncii, de tipul celor prevăzute la art. 15 alin. (1) din aceeași lege, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, efectuează evaluarea necesară în temeiul prevederilor respective în timp util, astfel încât să nu se întârzie aplicarea instrumentului de recapitalizare internă ori a conversiei instrumentelor de capital sau să nu împiedice acțiunea de rezoluție să își atingă obiectivele relevante privind rezoluția.

Articolul 179. – În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă a unei bănci, nu a finalizat evaluarea necesară în temeiul art.178 la data aplicării instrumentului de recapitalizare internă sau a conversiei instrumentelor de capital, dispozițiile art.102 se aplică oricărei achiziții sau majorări a unei cote în capitalul social al băncii, rezultată în urma aplicării instrumentului de recapitalizare internă sau a conversiei instrumentelor de capital.

Articolul 180. – La aplicarea instrumentului de recapitalizare internă, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, exercită competențele de reducere a valorii sau de conversie, cu respectarea oricăror excluderi prevăzute la art.155 și 156 și cu respectarea următoarelor cerințe:

a) valoarea elementelor de fonduri proprii de nivelul 1 este redusă în conformitate cu prevederile art. 226 lit. a);

b) numai dacă reducerea totală a valorii, efectuată în temeiul lit. a) este inferioară valorii totale a sumelor prevăzute la art. 177 lit. b) și c), Banca Națională a Moldovei reduce valoarea principalului instrumentelor de fonduri proprii de nivelul 2, în măsura în care este necesar și în limitele capacității acestora;

c) numai dacă reducerea totală a valorii acțiunilor sau a altor instrumente de proprietate și a instrumentelor de capital relevante, efectuată în temeiul lit. a) și b) este inferioară valorii totale a sumelor prevăzute la art. 177 lit. b) și c), Banca Națională a Moldovei reduce, în măsura în care este necesar, valoarea principalului datoriilor subordonate care nu reprezintă instrumente de fonduri proprii de nivelul 2, în conformitate cu ierarhia creanțelor din procedura de lichidare silită, împreună

cu reducerea valorii prevăzută la lit. a) și b), pentru a obține valoarea totală a sumelor prevăzute la art. 177 lit. b) și c);

d) numai dacă reducerea totală a valorii acțiunilor sau a altor instrumente de proprietate și a instrumentelor de capital relevante, precum și a datoriilor eligibile, efectuată în temeiul lit. a)-c) este inferioară valorii totale a sumelor prevăzute la art. 177 lit. b) și c), Banca Națională a Moldovei reduce, în măsura în care este necesar, valoarea principalului sau suma de plată datorată, aferentă datoriilor eligibile rămase în conformitate cu ierarhia creanțelor în procedura de lichidare silită, cu respectarea prevederilor art.154-163, împreună cu reducerea valorii prevăzută la lit. a)-c), pentru a obține valoarea totală a sumelor prevăzute la art. 177 lit. b) și c).

Articolul 181. – (1) La aplicarea competențelor de reducere a valorii sau de conversie, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, alocă pierderile reprezentate de valoarea totală a sumelor prevăzute la art. 177 lit. b) și c) în mod egal între acțiuni sau alte instrumente de proprietate și datoriile eligibile de același rang, prin reducerea în mod egal a valorii principalului sau a sumei de plată datorate, aferentă acțiunilor sau altor instrumente de proprietate și datoriilor eligibile respective, proporțional cu valoarea acestora, cu excepția cazului în care o repartitie diferită a pierderilor între datoriile de același rang este permisă potrivit prevederilor art. 156.

(2) Prevederile alin. (1) nu împiedică acordarea unui tratament mai favorabil datoriilor care au fost excluse de la recapitalizarea internă în conformitate cu prevederile art. 155 și 156, în comparație cu datoriile eligibile care au același rang de prioritate în cadrul unei proceduri de lichidare silită a băncii.

Articolul 182. – Înainte de a aplica reducerea valorii sau conversia menționată la art. 180 lit. d), Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, convertește sau reduce valoarea principalului instrumentelor prevăzute la art. 180 lit. b)-c), atunci când aceste instrumente conțin următoarele clauze și nu au fost deja convertite:

a) clauze care prevăd reducerea valorii principalului instrumentului, în caz de producere a oricărui eveniment care afectează situația financiară, solvabilitatea sau fondurile proprii ale băncii;

b) clauze care prevăd conversia instrumentelor în acțiuni sau în alte instrumente de proprietate, în caz de producere a unui astfel de eveniment.

Articolul 183. – În cazul în care valoarea principalului unui instrument a fost redusă, dar nu în totalitate, în conformitate cu tipul de clauze prevăzute la art. 182 lit. a), înainte de aplicarea recapitalizării interne în conformitate cu prevederile art. 180, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, exercită competențele de reducere a valorii sau de conversie în ceea ce privește valoarea reziduală a principalului în cauză, în conformitate cu prevederile art. 180.

Articolul 184. – Atunci cînd decide dacă valoarea datoriilor trebuie redusă sau convertită în titluri de capital, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, nu convertește o categorie de datorii dacă pentru o altă categorie de datorii, care este subordonată primei, pentru cea mai mare parte nu s-a realizat conversia în titluri de capital sau nu s-a redus valoarea, cu excepția cazului în care acest lucru este permis potrivit art. 155 și 156.

Articolul 185. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, aplică competențele de reducere a valorii și de conversie a datoriilor care provin din instrumente financiare derivate, cu respectarea prevederilor art. 186-189.

Articolul 186. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, își exercită competențele de reducere a valorii și de conversie în raport cu o datorie care decurge dintr-un instrument financiar derivat numai în momentul lichidării sau după lichidarea instrumentelor financiare derivate.

(2) La intrarea în procedura de rezoluție, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, este împuternicită să înceteze și să lichideze, în acest scop, orice contract aferent unui instrument financiar derivat.

Articolul 187. – În cazul în care o datorie care decurge dintr-un instrument financiar derivat a fost exclusă de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în temeiul art. 156, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, nu este obligată să înceteze contractul aferent instrumentului financiar derivat sau să îl lichideze.

Articolul 188. – În cazul în care tranzacțiile cu instrumente financiare derivate fac obiectul unui acord de compensare, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, sau o persoană independentă stabilește, ca parte a evaluării desfășurate în conformitate cu prevederile art.72-84, datoria ce rezultă din respectivele tranzacții pe o bază netă, în conformitate cu dispozițiile acordului în cauză.

Articolul 189. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, stabilește quantumul datoriilor care provin din instrumente financiare derivate pe baza:

a) unor metodologii adecvate pentru determinarea valorii categoriilor de instrumente financiare derivate, inclusiv a tranzacțiilor care fac obiectul unor acorduri de compensare;

b) unor principii de stabilire a momentului exact la care trebuie determinată valoarea unei poziții pe instrumente financiare derivate; și

c) unor metodologii adecvate pentru compararea pierderii de valoare care ar rezulta din lichidarea și utilizarea instrumentelor financiare derivate pentru recapitalizarea internă, cu valoarea pierderilor care ar fi suportate de instrumentele financiare derivate într-o recapitalizare internă.

Articolul 190. – (1) Atunci când își exercită competențele prevăzute la art. 221 și la art. 231 alin. (1) lit. f), Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate aplica rate de conversie diferite pentru diferite categorii de instrumente de capital și datorii, în conformitate cu cel puțin unul dintre principiile prevăzute la alin. (2) și (3).

(2) Rata de conversie trebuie să reprezinte, pentru creditorul afectat, o despăgubire adecvată pentru orice pierdere suportată ca urmare a exercitării competențelor de reducere a valorii sau de conversie.

(3) Atunci când sînt aplicate rate de conversie diferite în conformitate cu prevederile alin. (1), rata de conversie aplicabilă datoriilor considerate cu rang prioritar în temeiul prevederilor legale privind lichidarea silită trebuie să fie mai mare decît cea aplicabilă datoriilor subordonate.

Articolul 191. – Aplicarea de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, a instrumentului de recapitalizare internă pentru a recapitaliza o bancă, în conformitate cu prevederile art. 152 lit. a), este însoțită de măsuri pentru asigurarea, elaborarea și punerea în aplicare a unui plan de reorganizare a activității pentru banca respectivă, în conformitate cu prevederile art.193-201.

Articolul 192. – Măsurile prevăzute la art.191 pot include numirea de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, a uneia sau mai multor persoane, în conformitate cu prevederile art.259 cu obiectivul de a elabora și pune în aplicare planul de reorganizare a activității prevăzut la art.193-201.

Articolul 193. – În termen de o lună de la aplicarea, în conformitate cu prevederile art. 152 lit. a), a instrumentului de recapitalizare internă în legătură cu o bancă, organul de conducere, respectiv persoana sau persoanele desemnate în temeiul art. 259 elaborează și prezintă Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, un plan de reorganizare a activității care satisface cerințele prevăzute la art.195.

Articolul 194. – În situații considerate de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, ca fiind excepționale și dacă acest lucru este necesar pentru realizarea obiectivelor rezoluției, aceasta poate prelungi perioada menționată la art. 193 alin. (1) pînă la maximum două luni, începînd cu data aplicării instrumentului de recapitalizare internă.

Articolul 195. – (1) Planul de reorganizare a activității stabilește măsuri care vizează restabilirea viabilității pe termen lung a băncii sau a unor părți ale activității acestora, într-un termen rezonabil. Aceste măsuri se bazează pe ipoteze realiste cu privire la condițiile economice și financiare de pe piață, în care va funcționa banca.

(2) Planul de reorganizare a activității ia în considerare cel puțin situația actuală și perspectivele de viitor ale piețelor financiare, reflectând ipotezele cele mai optimiste, precum și pe cele mai pesimiste, inclusiv o combinație de evenimente care să permită identificarea principalelor puncte vulnerabile ale băncii. Ipotezele trebuie să fie comparate cu valori de referință adecvate la nivel de sector.

(3) Planul de reorganizare a activității include cel puțin următoarele elemente:

a) descrierea detaliată a factorilor și problemelor care au condus la situația în care banca intră sau este susceptibilă de a intra într-o situație de dificultate majoră și circumstanțele care au condus la dificultățile cu care se confruntă aceasta;

b) descrierea măsurilor care urmează să fie adoptate, vizînd restabilirea viabilității pe termen lung a băncii;

c) calendarul de punere în aplicare a măsurilor respective.

Articolul 196. – Măsurile menite să restabilească viabilitatea pe termen lung a unei bănci pot include:

a) reorganizarea activităților băncii;

b) schimbări ale sistemelor operaționale și ale infrastructurii din cadrul băncii;

c) retragerea din activitățile producătoare de pierderi;

d) restructurarea activităților existente care pot fi făcute competitive;

e) vânzarea de active sau de linii de activitate.

Articolul 197. – (1) În termen de o lună de la data depunerii planului de reorganizare a activității, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, evaluează probabilitatea ca planul, în cazul în care este pus în aplicare, să restabilească viabilitatea pe termen lung a băncii.

(2) Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de rezoluție realizează evaluarea prevăzută la alin. (1) de comun acord cu structura care exercită funcția de supraveghere.

(3) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, aprobă planul de reorganizare a activității, în cazul în care structura care exercită funcția de rezoluție împreună cu structura care exercită funcția de supraveghere ajung la concluzia că planul va atinge obiectivul prevăzut la alin. (1).

Articolul 198. – (1) În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, nu este convinsă că planul va atinge obiectivul prevăzut la art. 197, aceasta notifică preocupările sale organului de conducere sau

persoanei/persoanelor desemnate în temeiul art. 259 și solicită modificarea planului într-un mod care să răspundă acestor preocupări.

(2) Banca Națională a Moldovei se asigură că notificarea preocupărilor prevăzute la alin. (1) se realizează de structura care exercită funcția de rezoluție, de comun acord cu structura care exercită funcția de supraveghere.

Articolul 199. – (1) În termen de două săptămîni de la data primirii notificării prevăzute la art. 198, organul de conducere, respectiv persoana sau persoanele desemnate în temeiul art. 259 prezintă Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, pentru aprobare, un plan modificat.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, evaluează, cu respectarea prevederilor art. 197 alin. (2), planul modificat și comunică organului de conducere, respectiv persoanei sau persoanelor desemnate în temeiul art.259, în termen de o săptămîină de la data primirii acestuia, în ce măsură planul, astfel modificat, răspunde preocupărilor notificate sau sînt necesare modificări suplimentare.

Articolul 200. – Organul de conducere, respectiv persoana sau persoanele desemnate în temeiul art. 259 pun în aplicare planul de reorganizare agreat potrivit art.197 și transmit un raport Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, cel puțin la fiecare șase luni în legătură cu progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a planului.

Articolul 201. – (1) Organul de conducere, respectiv persoana sau persoanele desemnate în temeiul art. 259 revizuiesc planul dacă, în opinia Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, acest lucru este necesar în vederea îndeplinirii obiectivului prevăzut la art. 195 alin. (1) și (2) și prezintă orice astfel de revizuire Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, în vederea aprobării.

(2) La exprimarea opiniei potrivit alin. (1), Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de rezoluție a obținut acordul prealabil al structurii care exercită funcția de supraveghere.

Articolul 202. – În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, exercită una dintre competențele prevăzute la art. 231 alin. (1) lit. e)-i) și art.220, reducerea valorii principalului sau a sumei de plată datorate, conversia sau anularea produce imediat efecte și devine obligatorie pentru banca supusă rezoluției și pentru creditorii afectați și acționarii acesteia.

Articolul 203. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, deține competența de a îndeplini sau de a solicita îndeplinirea tuturor sarcinilor administrative și procedurale necesare pentru a da efect exercitării uneia dintre competențele prevăzute la art. 231 alin. (1) lit. e)-i) și art. 220, inclusiv:

- a) modificarea tuturor registrelor relevante;
- b) delistarea sau retragerea de la tranzacționare a acțiunilor, a altor instrumente de proprietate sau a instrumentelor de datorie;
- c) listarea sau admiterea la tranzacționare a noilor acțiuni sau a altor instrumente de proprietate;
- d) listarea din nou sau readmiterea la tranzacționare a oricăror instrumente de datorie care au fost reduse, fără a fi necesară emiterea unui prospect în conformitate cu prevederile Legii nr. 171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital.

Articolul 204. – În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, reduce integral valoarea principalului unei datorii sau suma de plată datorată în legătură cu această datorie, prin intermediul competenței prevăzute la art. 231 alin. (1) lit. e), datoria respectivă și orice alte obligații sau creanțe conexe care nu sînt exigibile, după caz, la momentul exercitării competenței sînt considerate ca fiind achitate în totalitate sau stinse, după caz, și nu sînt opozabile nici băncii supuse rezoluției în cadrul vreunei proceduri ulterioare, nici oricărei entități care îi succedă acesteia, în cadrul vreunei proceduri ulterioare de lichidare.

Articolul 205. – În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, reduce parțial valoarea principalului unei datorii sau suma de plată datorată în legătură cu această datorie, prin intermediul competenței prevăzute la art. 231 alin. (1) lit. e):

- a) datoria este diminuată cu valoarea redusă;
- b) instrumentul sau acordul relevant care a dat naștere datoriei inițiale continuă să se aplice în raport cu valoarea reziduală a datoriei sau cu suma de plată datorată aferentă acesteia, cu respectarea oricărei modificări a cuantumului dobînzii de plată pentru a ține cont de reducerea valorii principalului, precum și cu respectarea oricărei altei modificări ulterioare a clauzelor pe care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, ar putea să o facă în virtutea competenței prevăzute la art. 231 alin. (1) lit. j).

Articolul 206. – Fără a aduce atingere art. 231 alin. (1) lit. i), băncile trebuie să dețină în permanență o cantitate suficientă de capital social autorizat sau alte instrumente de fonduri proprii de nivelul 1, astfel încît, în cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, și-ar exercita competențele prevăzute la art. 231 alin. (1) lit. e) și f) în legătură cu respectiva

bancă, banca nu este împiedicată să emită suficiente acțiuni sau alte instrumente de proprietate noi pentru a garanta o posibilă conversie efecace a datoriilor în acțiuni sau în alte instrumente de proprietate.

Articolul 207. – În contextul elaborării și actualizării planului de rezoluție al unei bănci, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, evaluează oportunitatea impunerii asupra băncii a obligației prevăzute la art.206, ținând cont în special de acțiunile de rezoluție prevăzute în acel plan. Dacă planul de rezoluție prevede posibilitatea aplicării instrumentului de recapitalizare internă, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, verifică în ce măsură capitalul social autorizat sau alte instrumente de fonduri proprii de nivelul 1 sînt suficiente pentru a acoperi valoarea totală a sumelor prevăzute la art. 177 lit. b) și c).

Articolul 208. – Documentele constitutive sau statutul băncii, inclusiv drepturile de preempțiune ale acționarilor sau obligația de a obține aprobarea acționarilor pentru o majorare de capital, nu împiedică din punct de vedere procedural conversia datoriilor în acțiuni sau în alte instrumente de proprietate.

Articolul 209. – Prevederile art.206-208 nu aduc atingere dispozițiilor art. 93 alin. (2).

Articolul 210. – Băncile includ în prevederile contractuale o clauză în virtutea căreia creditorul sau partea la acordul ce guvernează o datorie acceptă ca aceasta să poată face obiectul exercitării competențelor de reducere a valorii și de conversie și este de acord să se supună oricărei măsuri de reducere a valorii principalului sau a sumei de plată datorate, de conversie sau de anulare, ce poate fi impusă de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, în exercitarea competențelor sale, cu condiția ca o astfel de datorie:

- a) să nu fie exclusă în temeiul art.155;
- b) să nu fie un depozit garantat;
- c) să fie reglementată de legislația unui alt stat; și
- d) să fie emisă sau contractată după data de la care se aplică prevederile referitoare la recapitalizarea internă.

Articolul 211. – (1) Prevederile art.210 nu se aplică în cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, stabilește că datoriile sau instrumentele prevăzute la articolul respectiv pot face obiectul competențelor de reducere a valorii și de conversie exercitate de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, în conformitate cu legislația altui stat sau cu un acord încheiat cu statul respectiv care are caracter obligatoriu.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate solicita băncilor să-i furnizeze o opinie juridică privind caracterul executoriu și eficacitatea clauzei prevăzute la art.210.

Articolul 212. – Dacă o bancă nu include în prevederile contractuale aplicabile unei datorii relevante o clauză de tipul celei prevăzute la art.210, această neîndeplinire a obligațiilor nu împiedică Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, să-și exercite competențele de reducere a valorii sau de conversie în legătură cu datoria respectivă.

Capitolul V

INSTRUMENTELE PUBLICE DE STABILIZARE FINANCIARĂ

Articolul 213. – (1) În vederea participării la rezoluția unei bănci, inclusiv intervenind direct în vederea evitării lichidării acesteia, cu scopul de a îndeplini obiectivele rezoluției stabilite la art.56, se poate acorda sprijin financiar public extraordinar prin intermediul unor instrumente suplimentare de stabilizare financiară, în conformitate cu prevederile art.92 și 214. După consultarea cu Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, Guvernul este în drept să decidă asupra aplicării instrumentelor de stabilizare financiară de către Ministerul Finanțelor.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), Guvernul decide asupra competențelor de rezoluție prevăzute la art. 231-261 de care dispune Ministerul Finanțelor. Prevederile art. 241-245, art. 283-287 sînt aplicabile în scopul asigurării eficacității instrumentelor publice de stabilizare financiară.

Articolul 214. – Instrumentele publice de stabilizare financiară se utilizează în ultimă instanță, în urma evaluării și examinării posibilității de valorificare a altor instrumente de rezoluție în măsură maxim posibilă, avînd în vedere și necesitatea de menținere, în același timp, a stabilității financiare-

Articolul 215. – Guvernul aprobă decizia de aplicare a instrumentelor publice de stabilizare financiară, doar dacă sînt îndeplinite toate condițiile de la art. 58 alin. (1), precum și una dintre următoarele condiții:

a) Ministerul Finanțelor și Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, determină că aplicarea instrumentelor de rezoluție nu ar fi suficientă pentru evitarea efectelor negative semnificative asupra sistemului financiar. Banca Națională a Moldovei se asigură că analiza în cauză are în vedere și competențele sale de bancă centrală și de autoritate competentă;

b) Ministerul Finanțelor și Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, determină că aplicarea instrumentelor de rezoluție nu ar fi

suficientă pentru protejarea interesului public, în cazul în care băncii i-a fost deja acordat anterior un aport extraordinar de lichiditate din partea Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de bancă centrală;

c) în ceea ce privește instrumentul de trecere temporară în proprietatea privată a statului, Ministerul Finanțelor, în calitate de minister competent, determină că aplicarea instrumentelor de rezoluție nu ar fi suficientă pentru protejarea interesului public, în cazul în care băncii i-a fost deja acordat anterior un aport public de capital prin intermediul instrumentului de sprijin financiar prin aport de capital. Această decizie se ia după consultarea Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate competentă și de rezoluție.

Articolul 216. – Instrumentele de stabilizare financiară sînt următoarele:

a) instrumentul de sprijin financiar prin aport public de capital prevăzut la art.217;

b) instrumentul de trecere temporară în proprietatea privată a statului prevăzut la art. 219.

Articolul 217. – (1) Cu respectarea prevederilor cadrului legislativ privind societățile comerciale, Guvernul este în drept să decidă ca Ministerul Finanțelor să participe la recapitalizarea unei bănci, prin aport de capital în schimbul următoarelor instrumente, cu respectarea cerințelor prevăzute în Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, cu modificările ulterioare:

a) instrumente de fonduri proprii de nivelul 1;

b) instrumente de fonduri proprii de nivelul 2.

(2) Ministerul Finanțelor trebuie să asigure, în măsura în care cota-parte de capital pe care o deține într-o bancă o permite, administrarea în mod profesionist și pe baze comerciale a respectivei bănci care face obiectul instrumentului de sprijin financiar prin aport public de capital în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

(3) În cazul în care instrumentul de sprijin financiar prin aport public de capital este implementat în conformitate cu prevederile prezentului articol, Ministerul Finanțelor trebuie să asigure transferarea capitalului deținut la bancă în sectorul privat, în temeiul unei hotărîri a Guvernului, imediat ce circumstanțele comerciale și financiare o permit.

Articolul 218. – (1) O bancă poate fi trecută temporar în proprietatea privată a statului.

(2) În aplicarea alin. (1), în temeiul unei hotărîri a Guvernului, Ministerul Finanțelor face unul sau mai multe ordine de transfer în care beneficiarul transferului este o entitate desemnată de Guvern.

(3) Ministerul Finanțelor trebuie să asigure că băncile, care fac obiectul instrumentului de trecere temporară în proprietate privată în conformitate cu

prevederile prezentului articol, sînt administrate în mod profesionist și pe baze comerciale și redevin private, în temeiul unei hotărîri a Guvernului, imediat ce circumstanțele comerciale și financiare o permit.

Capitolul VI

REDUCEREA VALORII INSTRUMENTELOR DE CAPITAL

Articolul 219. – Competența de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante poate fi exercitată, fie:

- a) independent de acțiunea de rezoluție; sau
- b) împreună cu o acțiune de rezoluție, atunci cînd sînt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la art.58-60.

Articolul 220. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are competența de a reduce sau de a converti instrumente de capital relevante în acțiuni sau în alte instrumente de proprietate ale băncilor.

Articolul 221. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, își exercită competența de reducere a valorii sau de conversie în conformitate cu dispozițiile art.226-230 fără întârziere, în ceea ce privește instrumentele de capital relevante emise de către o bancă, atunci cînd este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a) dacă s-a determinat faptul că toate condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la art.58-60 au fost îndeplinite înainte de efectuarea unei acțiuni de rezoluție;
- b) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, determină că, dacă respectiva competență nu este exercitată în ceea ce privește instrumentele de capital relevante, banca va înceta să mai fie viabilă;
- c) banca solicită sprijin financiar public extraordinar, cu excepția oricăreia dintre situațiile prevăzute la art. 59 alin. (2) lit. c).

Articolul 222. – În sensul art.221, se consideră că o bancă nu mai este viabilă numai dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) banca intră sau este susceptibilă de a intra într-o situație de dificultate majoră;
- b) avînd în vedere orizontul de timp și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă potrivit căreia intrarea într-o situație de dificultate majoră a băncii ar putea fi împiedicată în timp util prin vreo măsură, fie ea o măsură alternativă a sectorului privat sau o măsură de supraveghere, inclusiv o măsură de intervenție timpurie, în afara unei măsuri de reducere a valorii sau de conversie a

instrumentelor de capital, luată individual sau în combinație cu o acțiune de rezoluție.

Articolul 223. – În sensul art. 222 lit. a), se consideră că o bancă intră sau este susceptibilă de a intra într-o situație de dificultate majoră în cazul în care cel puțin una dintre condițiile prevăzute la art. 59 este îndeplinită.

Articolul 224. – Banca Națională a Moldovei se asigură că, în situația în care o determinare prevăzută la art.221 este realizată, structura care exercită funcția de supraveghere informează imediat structura care exercită funcția de rezoluție.

Articolul 225. – (1) Înainte de a-și exercita competența de a reduce sau converti instrumentele de capital, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, se asigură de efectuarea unei evaluări a activelor, a datoriilor și a capitalurilor proprii ale băncii, în conformitate cu prevederile art.72-84.

(2) În sensul alin. (1), evaluarea stă la baza calculării reducerii valorii care urmează să fie aplicată instrumentelor de capital relevante în scopul de a absorbi pierderile și a nivelului conversiei care urmează să fie aplicată instrumentelor de capital relevante în scopul recapitalizării băncii.

Articolul 226. – Atunci când acționează potrivit dispozițiilor art.219-225, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, exercită competența de reducere a valorii sau de conversie în conformitate cu ordinea de prioritate a creanțelor din procedura de lichidare silită a băncii, în așa fel încât ea să producă următoarele rezultate:

a) elementele de fonduri proprii de nivelul 1 se reduc în primul rând, corespunzător valorii pierderilor și în limitele capacității lor de absorbție, iar Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, ia una sau ambele măsuri specificate la art.175 cu privire la deținătorii instrumentelor de fonduri proprii de nivelul 1;

b) valoarea principalului instrumentelor de fonduri proprii de nivelul 2 este redusă și/sau convertită în instrumente de fonduri proprii de nivelul 1, în limita necesară pentru a atinge obiectivele rezoluției stabilite la art.55-57 sau în limita valorii instrumentelor de capital relevante, oricare dintre aceste limite este mai mică.

Articolul 227. – Atunci când valoarea principalului instrumentelor de capital relevante este redusă:

a) reducerea valorii respectivului instrument este permanentă, cu respectarea oricărei majorări în conformitate cu mecanismul de rambursare prevăzut la art.173;

b) față de titularul instrumentului de capital relevant nu subzistă nicio datorie în limita sau în legătură cu valoarea cu care instrumentul a fost redus, cu excepția

oricăror datorii ajunse deja la scadență și a oricăror despăgubiri datorate, ce pot apărea ca urmare a contestării în instanță a legalității exercitării competenței de reducere a valorii;

c) nicio despăgubire nu este plătită deținătorilor de instrumente de capital relevante, în afara celor prevăzute la art.228.

Articolul 228. – Pentru a efectua, în temeiul art. 226 lit. b), o conversie a instrumentelor de capital relevante, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate solicita băncilor să emită instrumente de fonduri proprii de nivelul 1 pentru deținătorii instrumentelor de capital relevante. Instrumentele de capital relevante pot fi convertite numai în cazul în care sînt îndeplinite următoarele condiții:

a) respectivele instrumente de fonduri proprii de nivelul 1 sînt emise de către bancă, cu acordul Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție a băncii;

b) respectivele instrumente de fonduri proprii de nivelul 1 sînt emise anterior oricărei emisiuni de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate efectuate de către banca, în vederea unui aport de capital din partea statului sau a unei entități guvernamentale;

c) respectivele instrumente de fonduri proprii de nivelul 1 sînt atribuite și transferate fără întârziere, după exercitarea competenței de conversie;

d) rata de conversie care determină numărul de instrumente de fonduri proprii de nivelul 1 care sînt emise pentru fiecare instrument de capital relevant respectă principiile prevăzute la art. 190.

Articolul 229. – În scopul furnizării de instrumente de fonduri proprii de nivelul 1 în conformitate cu prevederile art. 228, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate solicita băncilor să aibă în permanență o autorizație prealabilă necesară emiterii numărului relevant de instrumente de fonduri proprii de nivelul 1.

Articolul 230. – În cazul în care o bancă îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, iar Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, decide să aplice băncii un instrument de rezoluție, înainte de aplicarea respectivului instrument, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, trebuie să se conformeze cerințelor prevăzute la art. 221.

Capitolul VII COMPETENȚELE DE REZOLUȚIE

Secțiunea 1 Competențele generale

Articolul 231. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, aplică instrumentele de rezoluție băncilor, care îndeplinesc condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție. În acest sens, Banca Națională a Moldovei are următoarele competențe de rezoluție, pe care le poate exercita în mod individual sau în orice combinație:

a) de a solicita oricărei persoane de a prezenta orice fel de informație necesară pentru luarea unei decizii privind adoptarea unei acțiuni de rezoluție și pentru pregătirea respectivei măsuri, inclusiv actualizări și completări ale informațiilor furnizate în cadrul planurilor de rezoluție, precum și informații care urmează să fie furnizate prin intermediul inspecțiilor la fața locului;

b) de a prelua controlul asupra unei bănci supuse rezoluției și, în consecință, de a exercita toate drepturile și competențele conferite acționarilor, altor proprietari și organului de conducere al băncii supuse rezoluției;

c) de a transfera acțiunile sau alte instrumente de proprietate emise de o bancă supusă rezoluției;

d) de a transfera către o altă entitate, cu acordul acesteia, drepturile, activele sau obligațiile băncii supuse rezoluției;

e) de a reduce, chiar și în totalitate, valoarea principalului sau suma rămasă de plată aferentă datoriilor eligibile ale unei bănci supuse rezoluției;

f) de a converti datoriile eligibile ale băncii supuse rezoluției în acțiuni comune sau în alte instrumente de proprietate ale băncii respective sau ale unei bănci-punte către care sînt transferate activele, drepturile sau obligațiile băncii respective;

g) de a anula instrumentele de datorie emise de o bancă supusă rezoluției, cu excepția obligațiilor garantate prevăzute la art.155;

h) de a reduce, chiar și în totalitate, valoarea nominală a acțiunilor sau a altor instrumente de proprietate ale unei bănci supuse rezoluției și de a anula astfel de acțiuni sau alte instrumente de proprietate;

i) de a solicita unei bănci supuse rezoluției de a emite noi acțiuni, alte instrumente de proprietate sau alte instrumente de capital, inclusiv a unor acțiuni preferențiale și a unor instrumente contingente de capital convertibile;

j) de a modifica sau ajusta scadența instrumentelor de datorie și a altor datorii eligibile emise de o bancă supusă rezoluției sau de a modifica valoarea dobînzilor de plătit aferente instrumentelor respective și altor datorii eligibile sau data la care

dobânda devine exigibilă, inclusiv prin suspendarea temporară a plăților, cu excepția obligațiilor garantate care fac obiectul prevederilor art.155;

k) de a lichida și înceta contractele financiare sau contractele aferente instrumentelor financiare derivate în scopul aplicării prevederilor art.185-189;

l) de a înlocui organul de conducere al unei bănci supuse rezoluției.

(2) Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de rezoluție adresează o solicitare către structura care exercită funcția de supraveghere de a evalua achizitorul unei cote de participare în capitalul băncii care cade sub incidența prevederilor art. 15 alin. (1) din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, în timp util, prin derogare de la termenele stabilite în aceeași lege.

Articolul 232. – (1) În procesul de aplicare a instrumentelor de rezoluție și de exercitare a competențelor de rezoluție, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, nu este supusă niciuneia dintre următoarele cerințe, care în mod obișnuit s-ar aplica în virtutea legii, a unui contract ori în alt mod:

a) cerințelor referitoare la obținerea aprobării, autorizării sau acordului oricărei persoane publice sau private, inclusiv al acționarilor sau al creditorilor băncii supuse rezoluției, fără a aduce atingere prevederilor art. 5;

b) fără a aduce atingere cerințelor procedurale prevăzute în prezenta lege, cerințelor procedurale de a notifica o persoană anume, anterior exercitării competenței relevante, inclusiv cerinței de a publica orice notificare sau prospect sau de a depune ori de a înregistra orice document la oricare altă autoritate.

(2) În sensul alin. (1), în special exercitarea competențelor prevăzute la art. 231 nu este supusă niciunei restricții cu privire la transferul de instrumente financiare, drepturi, active sau obligații și niciunei cerințe privind obținerea unui acord pentru realizarea unui astfel de transfer, care, altfel, ar fi aplicabile.

(3) Orice transfer de acțiuni sau alte instrumente de proprietate, instrumente financiare, drepturi, active sau obligații, inclusiv cu privire la orice garanții sau accesorii ale acestora, se realizează prin efectul deciziei Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, și, după caz, a oricărui act subsecvent de punere în aplicare a acesteia, iar orice formalitate de înregistrare într-un registru imobiliar, registru comercial ori alt registru public se realizează în baza acestei decizii și, după caz, a oricărui act subsecvent de punere în aplicare.

Secțiunea a 2-a

Competențele auxiliare

Articolul 233. – (1) În exercitarea competențelor de rezoluție, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are competența de:

a) a dispune, fără a aduce atingere prevederilor art. 271, că transferul se efectuează liber de orice obligație sau degrevat de orice sarcină asupra

instrumentelor financiare, drepturilor, activelor sau obligațiilor transferate; în acest sens, orice drept de despăgubire prevăzut de prezenta lege nu se consideră a fi obligație sau grevare cu sarcini, prezenta dispoziție fiind opozabilă inclusiv registrelor publice;

b) a revoca drepturile de a achiziționa alte acțiuni sau alte instrumente de proprietate la banca supusă rezoluției;

c) a adresa o solicitare Comisiei Naționale a Pieței Financiare sau autorității relevante dintr-un alt stat de a întrerupe sau de a suspenda admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată sau cotația oficială a instrumentelor financiare potrivit prevederilor legislației privind piața de capital;

d) a lua măsuri astfel încât destinatarul să fie tratat în același mod în care este tratată banca supusă rezoluției în legătură cu orice drepturi sau obligații ale băncii supuse rezoluției ori acțiuni întreprinse de aceasta, inclusiv, fără a aduce atingere prevederilor art.94-106 și art.110-121, în legătură cu eventuale drepturi sau obligații referitoare la participarea la infrastructura pieței;

e) a solicita băncii supuse rezoluției sau destinatarului să furnizeze celeilalte părți informații și asistență; și

f) a elimina sau modifica clauzele unui contract la care banca supusă rezoluției este parte sau de a substitui banca supusă rezoluției cu un destinatar, în calitate de parte contractantă.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, întreprinde acțiunile prevăzute la alin. (1) în situația în care consideră că acestea sînt adecvate pentru asigurarea unei acțiuni de rezoluție eficace sau pentru atingerea unuia sau mai multor obiective ale rezoluției.

Articolul 234. – (1) În exercitarea unei competențe de rezoluție, Banca Națională a Moldovei are competența de a pune în practică mecanisme necesare asigurării continuității activității, în vederea asigurării eficacității acțiunii de rezoluție și, atunci cînd este necesar, a capacității destinatarului de a putea desfășura activitatea care i-a fost transferată.

(2) Mecanismele de asigurare a continuității activității prevăzute la alin. (1) includ, în special:

a) asigurarea continuității contractelor încheiate de banca supusă rezoluției, astfel încât destinatarul să își asume drepturile și obligațiile băncii supuse rezoluției referitoare la orice instrument financiar, drept, activ sau obligație transferate și să se substituie băncii supuse rezoluției, în mod explicit sau implicit, în toate documentele contractuale relevante;

b) substituirea băncii supuse rezoluției cu destinatarul, în cadrul oricărei proceduri judiciare referitoare la orice instrument financiar, drept, activ sau obligație transferate.

Articolul 235. – Prevederile art. 233 alin. (1) lit. d) și art. 234 alin. (2) lit. b) nu aduc atingere următoarelor drepturi:

a) dreptului angajaților băncii supuse rezoluției de încetare a contractelor de muncă;

b) cu respectarea prevederilor art.246-258, niciunui drept al unei părți la un contract de a-și exercita drepturile contractuale, inclusiv dreptul de încetare, atunci când clauzele contractuale o permit, în virtutea unui act sau a unei omisiuni, fie a băncii supuse rezoluției, anterior transferului în cauză, fie a destinatarului, ulterior respectivului transfer.

Secțiunea a 3-a **Alte competențe**

Articolul 236. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are competența de a impune unei bănci supuse rezoluției sau oricăreia dintre entitățile din grupul băncii respective furnizarea oricăror servicii sau facilități necesare pentru a permite destinatarului administrarea eficientă a activităților care i-au fost transferate.

(2) Prevederile alin. (1) sînt aplicabile inclusiv în situația în care respectiva bancă supusă rezoluției sau entitatea din grup în cauză a intrat într-o procedură de lichidare silită a băncii potrivit legislației în materie aplicabile.

Articolul 237. – Serviciile și facilitățile prevăzute la art.236 se limitează la servicii și facilități operaționale și nu includ niciun fel de sprijin financiar.

Articolul 238. – Serviciile și facilitățile prevăzute la art.236 trebuie să fie furnizate:

a) în conformitate cu termenii contractuali deja agreeți, inclusiv din punctul de vedere al duratei contractului, în situația în care respectivele servicii și facilități au fost furnizate băncii supuse rezoluției potrivit unui contract încheiat în perioada imediat anterioară aplicării acțiunii de rezoluție;

b) în condiții rezonabile, în situația în care nu există un contract sau contractul a expirat.

Articolul 239. – În situația în care o acțiune de rezoluție implică luarea de măsuri cu privire la activele situate într-un alt stat sau cu privire la acțiuni, alte instrumente de proprietate, drepturi sau obligații guvernate de legea unui alt stat, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate solicita ca:

a) administratorul, lichidatorul sau orice altă persoană care exercită controlul asupra băncii supuse rezoluției și destinatarul să fie obligați să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că transferul, reducerea valorii, conversia sau măsura respectivă produc efecte;

b) administratorul, lichidatorul sau orice altă persoană care exercită controlul asupra băncii supuse rezoluției să aibă obligația de a deține acțiunile, alte instrumente de proprietate, activele sau drepturile sau de a achita datoriile în numele destinatarului, pînă la momentul la care transferul, reducerea valorii, conversia sau măsura respectivă produc efecte;

c) cheltuielile rezonabile ale destinatarului, efectuate în mod justificat, asociate aplicării oricărei măsuri necesare în conformitate cu prevederile lit. a) și b), să fie acoperite prin oricare dintre metodele prevăzute la art.91.

Articolul 240. – (1) În situația în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, consideră că, în ciuda tuturor măsurilor necesare luate de administrator sau lichidator, este foarte puțin probabil ca transferul, conversia sau măsura respectivă să își producă efectele în raport cu anumite active localizate într-un alt stat sau cu anumite acțiuni, alte instrumente de proprietate, drepturi ori obligații care sînt supuse legii unui alt stat, Banca Națională a Moldovei nu continuă efectuarea transferului, reducerii valorii, conversiei sau măsurii respective.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul în care a fost ordonat transferul, reducerea valorii, conversia sau măsura respectivă, ordinul în cauză este nul în privința activelor, acțiunilor, instrumentelor de proprietate, drepturilor sau obligațiilor din statele respective.

Articolul 241. – O măsură de prevenire a crizelor sau o măsură de gestionare a crizelor, luată în cazul unei bănci în conformitate cu prezenta lege, inclusiv producerea oricărui eveniment direct legat de aplicarea unei asemenea măsuri, nu trebuie considerată în sine, în baza unui contract încheiat de banca în cauză, drept cauză care determină executarea garanției ori drept procedură de insolabilitate, așa cum sînt acestea definite în art. 2 din prezenta lege.

Articolul 242. – Art. 241 se aplică, cu condiția ca obligațiile contractuale esențiale, inclusiv plata și obligațiile de livrare, precum și furnizarea de garanții reale, să fie îndeplinite în continuare.

Articolul 243. – Cu condiția ca obligațiile contractuale esențiale, inclusiv plata și obligațiile de livrare, precum și furnizarea de garanții reale, să fie îndeplinite în continuare, o măsură de prevenire a crizelor sau o măsură de gestionare a crizelor, inclusiv producerea oricărui eveniment direct legat de aplicarea unei astfel de măsuri, nu conferă în sine niciunei persoane posibilitatea:

a) de a exercita vreun drept de încetare, de suspendare, de modificare, de compensare sau de compensare reciprocă;

b) de a intra în posesia oricăror elemente de patrimoniu ale băncii, de a-și exercita controlul asupra acestora sau de a executa vreo garanție în ceea ce le privește;

c) de a aduce atingere drepturilor contractuale ale băncii.

Articolul 244. – Prevederile art.24-243 și ale art.245 nu aduc atingere dreptului unei persoane de a întreprinde una dintre acțiunile prevăzute la art. 243, atunci când acest drept se naște în urma unui eveniment, altul decât măsura de prevenire a crizelor, măsura de gestionare a crizelor sau producerea vreunui eveniment legat direct de aplicarea unei astfel de măsuri.

Articolul 245. – Competențele de suspendare sau limitare în condițiile prezentei legi nu constituie nerespectare a unei obligații contractuale în sensul art.241-242.

Articolul 246. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are competența de a impune suspendarea oricărei obligații de plată sau de livrare care rezultă din orice contract la care banca supusă rezoluției este parte, inclusiv a celor decurgând din creanțe accesorii ori sancțiuni aferente acestor contracte, începând de la data publicării notificării de suspendare, în conformitate cu prevederile art.286, pe un termen de până la 2 luni. Acest termen poate fi prelungit în total până la 6 luni, în cazuri justificate, prin decizie a Băncii Naționale a Moldovei.

(2) În cazul în care o obligație de plată sau de livrare devine scadentă pe perioada suspendării, respectiva obligație devine exigibilă imediat după expirarea perioadei de suspendare.

Articolul 247. – În situația în care obligațiile de plată sau de livrare ale băncii supuse rezoluției sînt suspendate potrivit prevederilor art. 246 alin. (1), obligațiile de plată sau de livrare ale contrapărților băncii respective, în conformitate cu același contract, se suspendă în același interval de timp.

Articolul 248. – Nicio decizie de suspendare luată potrivit prevederilor art. 246 alin. (1) nu se aplică:

a) depozitelor garantate;

b) obligațiilor de plată și de livrare datorate sistemelor sau operatorilor de sisteme, conform definiției din art. 2 al prezentei legi, contrapărților centrale și băncilor centrale;

c) creanțelor eligibile pentru compensare potrivit dispozițiilor privind compensarea investitorilor, cuprinse în legislația privind piața de capital.

Articolul 249. – În aplicarea prevederilor art.246-248, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, trebuie să aibă în vedere impactul exercitării respectivei competențe asupra bunei funcționări a piețelor financiare.

Articolul 250. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are competența de a impune creditorilor garanți restricții în ceea ce privește executarea garanțiilor reale deținute în legătură cu activele unei bănci supuse rezoluției, începînd de la data publicării avizului de restricționare în conformitate cu prevederile art.286 pînă la ora 24.00, ora oficială a Moldovei, a zilei lucrătoare următoare celei de publicare.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, nu impune măsura indicată la alin. (1) în cazul garanțiilor reale deținute de sisteme sau operatori de sisteme conform definiției din art.2 al prezentei legi, contrapărți centrale și bănci centrale, în legătură cu activele gajate sau furnizate cu titlu de marjă sau de garanție reală de către banca supusă rezoluției.

Articolul 251. – În aplicarea prevederilor art.250, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are în vedere impactul aplicării respectivei măsuri asupra bunei funcționări a piețelor financiare.

Articolul 252. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate dispune suspendarea drepturilor de încetare ale oricărei părți la un contract cu o bancă supusă rezoluției, începînd de la data publicării notificării de suspendare, în conformitate cu prevederile art.286, pînă la ora 24.00, ora oficială a Moldovei, a zilei lucrătoare următoare celei de publicare, cu condiția ca obligațiile de plată și de livrare, precum și furnizarea de garanții reale să fie îndeplinite în continuare.

Articolul 253. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate dispune suspendarea drepturilor de încetare ale oricărei părți care are un contract cu o sucursală, persoană juridică din Moldova, a unei bănci supuse rezoluției, atunci cînd:

a) obligațiile contractuale sînt garantate sau susținute în alt mod de banca supusă rezoluției;

b) drepturile contractuale de încetare se întemeiază exclusiv pe procedura de lichidare silită a băncii sau pe starea financiară a băncii supuse rezoluției; și

c) toate activele și datoriile sucursalei, care fac obiectul contractului, au fost sau pot fi transferate destinatarului și însușite de acesta, în situația în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, a exercitat sau poate exercita competența de transfer în cazul băncii supuse rezoluției;

d) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, furnizează, prin orice alt mijloc, o protecție adecvată pentru respectivele obligații, în

situația în care Banca Națională a Moldovei, în această calitate, a exercitat sau poate exercita competența de transfer în cazul băncii supuse rezoluției.

(2) Suspendarea prevăzută la alin. (1) își produce efectele începând cu data publicării notificării de suspendare, în temeiul art.286, pînă la ora 24.00 a zilei lucrătoare următoare celei de publicare în statul în care este stabilită sucursala băncii supuse rezoluției.

Articolul 254. – Nicio suspendare impusă în conformitate cu prevederile art.252 sau 253 nu se aplică sistemelor sau operatorilor de sisteme conform definiției din art. 2 al prezentei legi, contrapărților centrale sau băncilor centrale.

Articolul 255. – O parte contractuală poate exercita dreptul de încetare în baza unui contract înainte de terminarea perioadei prevăzute la art.252 sau art. 253, dacă partea în cauză primește o notificare din partea Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, de aducere la cunoștință a faptului că drepturile și obligațiile care fac obiectul contractului nu sînt:

- a) transferate unei alte entități; sau
- b) supuse reducerii valorii sau conversiei ca urmare a aplicării instrumentului de recapitalizare internă în conformitate cu prevederile art. 152 lit. a).

Articolul 256. – În situația în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, impune suspendarea drepturilor de încetare potrivit prevederilor art.252-253 și nu a fost dată nicio notificare în conformitate cu prevederile art. 255, respectivele drepturi pot fi exercitate la expirarea perioadei de suspendare, în conformitate cu prevederile art.241-245, după cum urmează:

a) dacă drepturile și obligațiile contractuale au fost transferate unei alte entități, o contraparte poate exercita drepturile de încetare în conformitate cu clauzele contractului numai în cazul continuării sau producerii ulterioare de către entitatea destinată a unui eveniment determinat care dă dreptul la încetare potrivit contractului;

b) dacă banca supusă rezoluției își păstrează drepturile și obligațiile contractuale, iar Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, nu a aplicat băncii respective instrumentul de recapitalizare internă în conformitate cu prevederile art. 152 lit. a), o contraparte poate exercita dreptul de încetare, în conformitate cu clauzele respectivului contract la expirarea suspendării prevăzute la art.252.

Articolul 257. – În exercitarea competențelor prevăzute la art.252-256, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are în vedere impactul aplicării respectivei măsuri asupra bunei funcționări a piețelor financiare.

Articolul 258. – (1) Banca Națională a Moldovei poate solicita unei bănci să păstreze evidențe detaliate ale contractelor financiare, fie în calitate de autoritate competentă, fie în calitate de autoritate de rezoluție.

(2) La solicitarea Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate competentă sau în calitate de autoritate de rezoluție, entitățile care dețin informațiile privind contractele financiare pun la dispoziția acesteia informațiile necesare pentru a-i permite îndeplinirea atribuțiilor sale.

Articolul 259. – (1) În procesul de aplicare a unei acțiuni de rezoluție, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, este competentă să exercite controlul asupra băncii supuse rezoluției, în vederea:

a) asigurării funcționării și desfășurării tuturor activităților și serviciilor derulate de către banca supusă rezoluției, dispunând de toate competențele acționarilor săi și ale organului său de conducere; și

b) gestionării și cedării activelor și patrimoniului băncii supuse rezoluției.

(2) Controlul prevăzut la alin. (1) poate fi exercitat în mod direct de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, sau indirect de către o persoană sau un grup de persoane numite de către Banca Națională a Moldovei.

(3) Pe parcursul perioadei de rezoluție, drepturile de vot conferite de deținerea acțiunilor sau altor instrumente de proprietate ale băncii supuse rezoluției nu pot fi exercitate.

Articolul 260. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate dispune aplicarea unei acțiuni de rezoluție prin hotărâre, fără a fi necesară exercitarea controlului asupra băncii supuse rezoluției.

Articolul 261. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, decide de la caz la caz asupra oportunității aplicării unei acțiuni de rezoluție prin intermediul mijloacelor specificate la art. 259 sau 260, luând în considerare obiectivele rezoluției și principiile generale care o reglementează, circumstanțele specifice băncii supuse rezoluției.

Capitolul VIII

MECANISMELE DE SIGURANȚĂ

Articolul 262. – În situația aplicării de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, a unui sau mai multor instrumente de rezoluție și, în special, pentru aplicarea prevederilor art.266, aceasta are în vedere următoarele:

a) în cazul în care au fost transferate numai anumite părți din drepturile, activele și obligațiile băncii supuse rezoluției, acționarii și creditorii ale căror

creanțe nu au fost transferate primesc ca despăgubire pentru creanțele lor cel puțin o sumă egală cu cea pe care ar fi primit-o dacă banca supusă rezoluției ar fi fost lichidată prin procedura de lichidare silită la momentul luării deciziei prevăzute la art.282, cu excepția cazului în care se aplică prevederile lit. b);

b) în cazul în care aplică instrumentul de recapitalizare internă, acționarii și creditorii ale căror creanțe au fost reduse sau convertite în titluri de capital nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi înregistrat dacă banca supusă rezoluției ar fi fost lichidată prin procedura de lichidare silită imediat la momentul luării deciziei prevăzute la art.282.

Articolul 263. – (1) În vederea evaluării tratamentului de care ar fi beneficiat acționarii și creditorii în cazul în care banca supusă rezoluției ar fi urmat o procedură de lichidare silită, pentru scopurile prevederilor art.262, dar fără a se limita la acestea, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, asigură efectuarea unei evaluări de către o persoană independentă, cât mai curând posibil, după ce acțiunea sau acțiunile de rezoluție au fost aplicate.

(2) Evaluarea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie diferită față de evaluarea efectuată potrivit prevederilor art.72-84.

Articolul 264. – Evaluarea prevăzută la art.263 trebuie să stabilească:

a) tratamentul pe care acționarii și creditorii sau schemele relevante de garantare a depozitelor l-ar fi primit în cazul în care banca supusă rezoluției, în legătură cu care o acțiune sau mai multe acțiuni de rezoluție au fost luate, ar fi intrat în procedură de lichidare silită la momentul luării deciziei privind aplicarea sau nu a instrumentelor de rezoluție;

b) tratamentul efectiv de care au beneficiat acționarii și creditorii, în cadrul rezoluției băncii supuse rezoluției; și

c) existența unei eventuale diferențe între tratamentul prevăzut la lit. a) și cel prevăzut la lit. b).

Articolul 265. – Pe lângă aspectele prevăzute la art.264 , evaluarea prevăzută la art.263 trebuie:

a) să ia în considerare ipoteza conform căreia banca supusă rezoluției, în raport cu care o acțiune sau mai multe acțiuni de rezoluție au fost luate, ar fi intrat în procedura de lichidare silită la momentul luării deciziei privind aplicarea sau nu a instrumentelor de rezoluție;

b) să ia în considerare ipoteza conform căreia acțiunea sau acțiunile de rezoluție nu ar fi fost luate;

c) să nu ia în considerare acordarea de sprijin financiar public extraordinar băncii supuse rezoluției.

Articolul 266. – În situația în care evaluarea efectuată potrivit prevederilor art.263-265 stabilește că, în contextul rezoluției, oricare dintre acționarii sau creditorii prevăzuți la art.262 au acumulat pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi înregistrat dacă banca ar fi fost lichidată prin procedura de lichidare silită, atunci aceștia au dreptul la plata diferenței din fondul de rezoluție bancară.

Articolul 267. – Protecția prevăzută la art. 268 alin. (1) se aplică în cazurile în care:

a) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, transferă o parte, dar nu totalitatea activelor, drepturilor sau obligațiilor unei bănci supuse rezoluției către o altă entitate sau, în exercitarea instrumentului de rezoluție, de la o bancă – punte sau vehicul de administrare a activelor către o altă persoană;

b) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, exercită competențele prevăzute la art. 233 alin. (1).

Articolul 268. – (1) În cadrul rezoluției, următoarele contracte și contrapărțile la aceste contracte beneficiază de protecție adecvată, potrivit prevederilor art.269 -276, cu aplicarea limitărilor prevăzute în cadrul art.241-258:

a) contracte de garanție reală, în virtutea cărora o persoană dispune, cu titlu de garanție, de un drept real sau potențial în legătură cu activele sau drepturile care fac obiectul unui transfer, indiferent dacă acest drept este garantat prin active sau prin drepturi specifice ori printr-o garanție constituită asupra unei universalități de bunuri (floating charge) sau printr-un acord similar;

b) contracte de garanție financiară cu transfer de proprietate, prin intermediul cărora garanțiile reale care colateralizează sau acoperă executarea anumitor obligații specifice sînt furnizate printr-un transfer deplin de drepturi de proprietate asupra activelor, efectuat de furnizorul garanției reale către beneficiarul garanției reale, cu condiția ca beneficiarul să restituie aceste active în cazul în care respectivele obligații specifice sînt executate;

c) acorduri de compensare reciprocă, prin care două sau mai multe creanțe sau obligații datorate între banca supusă rezoluției și o contraparte pot face obiectul unei compensări reciproce;

d) acorduri de compensare;

e) obligațiuni garantate;

f) mecanisme de finanțare structurate, inclusiv securitizările și instrumentele utilizate în scopul acoperirii riscurilor, care constituie o parte integrantă a portofoliului-suport și care, în temeiul legislației interne în materie, sînt garantate într-un mod asemănător cu obligațiunile garantate, care implică acordarea de garanții mobiliare și deținerea acestora de către una dintre părțile la acord ori un administrator fiduciar, un agent sau o persoană agreată.

(2) Cerința prevăzută la alin. (1) se aplică indiferent de numărul părților implicate în respectivele acorduri și de posibilitatea ca aceste acorduri:

a) să fie create prin contract sau prin alte mijloace ori să decurgă în mod automat din aplicarea legii;

b) să decurgă sau să fie reglementate în întregime sau parțial de legea altui stat.

Articolul 269. – (1) Contractele de garanție financiară cu transfer de proprietate, acordurile de compensare reciprocă și acordurile de compensare beneficiază de protecție adecvată pentru a împiedica transferul unor părți, dar nu a totalității drepturilor și obligațiilor care fac obiectul unui astfel de contract sau acord, între banca supusă rezoluției și o altă persoană, precum și modificarea sau încetarea acestor drepturi și obligații protejate prin intermediul unor astfel de contracte sau acorduri, în virtutea exercitării de către Banca Națională a Moldovei a competențelor auxiliare.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), drepturile și obligațiile sînt considerate ca fiind protejate prin intermediul unui astfel de contract sau acord în cazul în care părțile au dreptul la compensarea sau compensarea reciprocă a acestor drepturi și obligații.

Articolul 270. – Prin excepție de la prevederile art.269, atunci cînd este necesară asigurarea disponibilității depozitelor garantate, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate:

a) să transfere depozitele garantate care fac parte din acordurile prevăzute la art.269 fără a transfera alte active, drepturi sau obligații care fac parte din aceleași acorduri; și

b) să transfere, să modifice, să rezilieze sau să lichideze acele active, drepturi sau obligații, fără a transfera depozitele garantate.

Articolul 271. – (1) Obligațiile garantate printr-un contract de garanție reală beneficiază de o protecție adecvată pentru a împiedica:

a) transferul activelor cu care este garantată obligația, cu excepția cazului în care obligația respectivă, precum și dreptul aferent acesteia sînt transferate;

b) transferul unei obligații garantate, cu excepția cazului în care este transferat și dreptul de a beneficia de garanția reală aferentă obligației;

c) transferul dreptului de a beneficia de garanția reală, cu excepția cazului în care obligația garantată pentru care este constituită garanția reală este de asemenea transferată; sau

d) modificarea sau încetarea unui contract de garanție reală, în virtutea exercitării de către Banca Națională a Moldovei a competențelor auxiliare, dacă respectiva modificare sau încetare are ca rezultat încetarea garantării obligației.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru a asigura disponibilitatea depozitelor garantate, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate impune:

a) transferul depozitelor garantate care fac parte din contractele prevăzute la alin. (1), fără a transfera alte active, drepturi sau obligații care fac parte din același contract; și

b) transferul, modificarea, rezilierea sau lichidarea acelor active, drepturi sau obligații, fără a transfera depozitele garantate.

Articolul 272. – Mecanismele de finanțare structurată, inclusiv mecanismele prevăzute la art. 268 alin. (1) lit. e) și f), beneficiază de o protecție adecvată pentru a împiedica:

a) transferul unor părți, dar nu a totalității activelor, drepturilor și obligațiilor care reprezintă o parte a mecanismului de finanțare structurată, inclusiv a mecanismelor prevăzute la art. 268 alin. (1) lit. e) și f), la care banca supusă rezoluției este parte;

b) modificarea sau rezilierea ori lichidarea, în virtutea exercitării de către Banca Națională a Moldovei a competențelor auxiliare, a activelor, drepturilor și obligațiilor care reprezintă o parte a mecanismului de finanțare structurată, inclusiv a mecanismelor prevăzute la art. 268 alin. (1) lit. e) și f), la care banca supusă rezoluției este parte.

Articolul 273. – Prin excepție de la prevederile art. 272, pentru a asigura disponibilitatea depozitelor garantate, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate impune:

a) transferul depozitelor garantate care fac parte din mecanismele prevăzute la art. 272, fără a transfera alte active, drepturi sau obligații care fac parte din cadrul aceluiași mecanism;

b) transferul, modificarea, rezilierea sau lichidarea acelor active, drepturi sau obligații, fără a transfera depozitele garantate.

Articolul 274. – Aplicarea unui instrument de rezoluție nu trebuie să afecteze sistemele, definite conform Legii nr. 183 din 22 iulie 2016 cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, și nici funcționarea acestora, atunci când Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție:

a) transferă doar o parte, dar nu totalitatea activelor, drepturilor sau obligațiilor unei bănci supuse rezoluției către o altă entitate; sau

b) exercită competențele prevăzute de prezenta lege de eliminare sau modificare a clauzelor unui contract la care banca supusă rezoluției este parte sau de înlocuire a băncii supuse rezoluției cu un destinatar, ca parte contractantă.

Articolul 275. – Orice transfer, eliminare sau modificare a clauzelor prevăzute la art. 274 va ține cont de caracterul executoriu al ordinelor de transfer și al compensării, nu va împiedica utilizarea de fonduri, titluri de valoare sau facilități

de credit ori protecția garanțiilor suplimentare și se va realiza cu respectarea dispozițiilor art. 276.

Articolul 276. – În aplicarea dispozițiilor art. 274 și 275 se vor folosi dispozițiile Legii nr. 183 din 22 iulie 2016 cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare.

Capitolul IX OBLIGAȚIILE PROCEDURALE

Secțiunea 1 Cerințele de notificare

Articolul 277. – Organul de conducere al băncii informează Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, în cazul în care consideră că banca intră sau este susceptibilă de a intra în dificultate majoră, în sensul art. 59.

Articolul 278. – Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de supraveghere informează structura care exercită funcția de rezoluție în legătură cu orice notificare primită în temeiul art. 277 și cu orice măsură de prevenire a crizelor sau orice măsură prevăzută la art.38 din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, pe care o impune unei bănci.

Articolul 279. – (1) În situația în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă sau autoritate de rezoluție, după caz, constată că sînt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 58 alin. (1) lit. a) și b) în ceea ce privește o bancă, comunică această constatare fără întârziere:

a) Fondului de garantare a depozitelor din sistemul bancar, pentru a permite exercitarea funcțiilor acestuia;

b) Ministerului Finanțelor;

c) autorității naționale macroprudențiale desemnate.

(2) Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de supraveghere sau de rezoluție, după caz, transmite constatarea prevăzută la alin. (1) și structurii care exercită funcția de bancă centrală.

Articolul 280. – În cazul în care transmiterea informațiilor nu garantează nivelul adecvat de confidențialitate, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă sau de autoritate de rezoluție, după caz, utilizează mijloace de comunicare alternative, care să permită îndeplinirea cerinței de comunicare prevăzute de prezenta lege, asigurînd totodată nivelul adecvat de confidențialitate.

Secțiunea a 2-a

Decizia și obligațiile procedurale ale autorității de rezoluție

Articolul 281. – Banca Națională a Moldovei se asigură că, la primirea unei comunicări din partea structurii care exercită funcția de supraveghere, în conformitate cu prevederile art.279, structura care exercită funcția de rezoluție stabilește, în conformitate cu prevederile art. 58 alin. (1), măsura în care sînt îndeplinite condițiile de la articolul respectiv în legătură cu banca în cauză.

Articolul 282. – Decizia privind aplicarea sau nu a acțiunilor de rezoluție în raport cu o bancă conține următoarele informații:

a) motivele deciziei și modul de evaluare a îndeplinirii sau nu a condițiilor de declanșare a procedurii de rezoluție;

b) acțiunea pe care autoritatea de rezoluție a băncilor intenționează să o întreprindă, inclusiv, dacă este cazul, decizia de a retrage licența, de a impune lichidarea, numirea unui administrator sau orice altă măsură prevăzută de procedura de lichidare silită.

Articolul 283. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție a băncilor, se conformează cerințelor prevăzute la art.284-286, în legătură cu orice acțiune de rezoluție, imediat ce acest lucru devine în mod rezonabil posibil.

Articolul 284. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, notifică acțiunea de rezoluție băncii supuse rezoluției și, după caz:

a) Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar;

b) Ministerului Finanțelor;

c) autorității naționale macroprudențiale desemnate;

d) operatorilor de sisteme din care face parte respectiva bancă, după caz.

(2) Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de rezoluție notifică acțiunea prevăzută la alin. (1) și structurii care exercită funcția de bancă centrală.

Articolul 285. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, transmite, împreună cu notificarea prevăzută la art.284, copii ale oricărei decizii prin intermediul căreia sînt exercitate competențele relevante și precizează data de la care acțiunile de rezoluție produc efecte.

Articolul 286. – Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, publică sau asigură publicarea deciziei privind aplicarea unei acțiuni de rezoluție, fie a unei informări care sumarizează efectele acțiunii de rezoluție, în special efectele asupra clienților de retail și, dacă este cazul, condițiile și perioada de suspendare sau limitare prevăzută la art.246-258, prin următoarele mijloace:

- a) pe pagina web oficială;
- b) pe pagina web oficială a băncii supuse rezoluției;
- c) în cazurile în care acțiunile, alte instrumente de proprietate sau instrumentele de datorie ale băncii supuse rezoluției sînt admise la tranzacționare pe o piață reglementată-mijloacele utilizate pentru publicarea informațiilor reglementate referitoare la banca supusă rezoluției, în conformitate cu prevederile naționale privind transparența pe piața de capital.

Articolul 287. – În cazul în care acțiunile, instrumentele de proprietate sau instrumentele de datorie ale băncii nu sînt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, se asigură că documentele care atestă existența deciziei prevăzute la art.286 sînt trimise acționarilor și creditorilor băncii supuse rezoluției înregistrați în registrele sau bazele de date ale băncii supuse rezoluției disponibile Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție.

Secțiunea a 3-a **Confidențialitatea**

Articolul 288. – Următoarele persoane și autorități sînt supuse obligației de păstrare a secretului profesional în ceea ce privește informațiile gestionate potrivit prezentei legi:

- a) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, autoritate competentă și bancă centrală;
- b) Ministerul Finanțelor;
- c) administratorii speciali sau administratorii temporari desemnați în conformitate cu dispozițiile prezentei legi;
- d) cumpărătorii potențiali, cei contactați de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, și cei ofertați de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, indiferent dacă acest contact sau această ofertare a avut loc sau nu în cadrul pregătirii în vederea utilizării instrumentului de vânzare a afacerii sau dacă ofertarea respectivă a condus sau nu la o achiziție;
- e) auditorii, contabilii, consilierii juridici și profesionali, evaluatorii și alți experți angajați direct sau indirect de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție sau de autoritate competentă, de Ministerul Finanțelor, sau de cumpărătorii potențiali prevăzuți la lit. d);
- f) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în calitate de administrator al sistemului de garantare a depozitelor și al mecanismului de finanțare a rezoluției;
- g) alte autorități implicate în procesul de rezoluție;
- h) banca-punte sau vehiculul de administrare a activelor implicate;

i) orice altă persoană care furnizează sau a furnizat servicii direct sau indirect, permanent sau ocazional entităților prevăzute la lit. a)-h);

j) membrii organului de conducere și angajații entităților prevăzute la lit. a)-h) înaintea, în timpul și după numirea acestora;

k) membrii Guvernului.

Articolul 289. – Pentru a asigura respectarea cerințelor referitoare la păstrarea confidențialității prevăzute în prezenta lege, entitățile specificate la art. 288 lit. a), b) și f)-h) elaborează și aplică norme interne în acest sens, inclusiv norme pentru a asigura caracterul secret al informațiilor și furnizarea de informații între persoanele implicate direct în procesul de rezoluție.

Articolul 290. – (1) Fără a aduce atingere caracterului general al cerințelor prevăzute la art.288, persoanelor menționate la articolul respectiv li se interzice dezvăluirea informațiilor confidențiale primite în exercițiul activităților lor profesionale sau de la Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă sau autoritate de rezoluție, în legătură cu atribuțiile acestora potrivit prezentei legi, către orice persoană sau autoritate, cu următoarele excepții:

a) dezvăluirea se face în exercitarea atribuțiilor ce le revin potrivit prezentei legi;

b) se furnizează informații sub formă generală sau în formă agregată, astfel încât băncile să nu poată fi identificate;

c) există consimțământul expres și prealabil al autorității, al băncii sau al entității care a furnizat informațiile respective.

(2) Persoanele prevăzute la art.288 evaluează efectele pe care dezvăluirea informațiilor confidențiale le-ar putea avea asupra interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară și economică, precum și asupra intereselor comerciale ale persoanelor fizice și juridice și asupra scopului inspecțiilor, asupra anchetelor și misiunilor de audit.

(3) Persoanele sau entitățile prevăzute la art.288 fac obiectul răspunderii civile în cazul încălcării art.288-291.

Articolul 291. – (1) Prevederile art.288-292 nu împiedică:

a) angajații și experții entităților prevăzute la art. 288 lit. a)-g) să facă schimb de informații între ei în cadrul fiecărei entități în parte;

b) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție și autoritate competentă, inclusiv angajații și experții acesteia, să facă schimb de informații între ei, precum și cu autorități din alte țări care îndeplinesc funcții echivalente cu cele ale Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, sau, cu condiția respectării stricte a cerințelor de confidențialitate, cu un potențial cumpărător, în scopul planificării sau al aplicării unei acțiuni de rezoluție.

(2) Fără a aduce atingere oricăror altor prevederi ale prezentei legi, este permis schimbul de informații:

a) cu orice altă persoană, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea strictă a confidențialității, atunci când este necesar, în vederea planificării sau aplicării unei acțiuni de rezoluție;

b) cu comisiile de anchetă ale Parlamentului și Curtea de Conturi;

c) cu autoritățile responsabile implicate în procedura de lichidare silită a băncii, autoritățile de supraveghere a altor entități din sectorul financiar, autoritățile responsabile cu supravegherea piețelor financiare și a întreprinderilor de asigurare, precum și cu personalul cu sarcini de verificare la fața locului care acționează în numele acestora, cu autoritățile care au responsabilitatea de a menține stabilitatea sistemului financiar în alte state prin utilizarea regulilor macroprudențiale, autoritățile responsabile cu protejarea stabilității sistemului financiar, precum și persoanele responsabile cu realizarea auditului statutar.

(3) Dispozițiile prezentei secțiuni nu aduc atingere prevederilor legislației în materie penală privind divulgarea informațiilor în cadrul procedurii judiciare în dosare penale sau civile.

Capitolul X

DREPTUL LA CONTESTARE ȘI EXCLUDEREA ALTOR MĂSURI

Articolul 292. – Deciziile Băncii Naționale a Moldovei de luare a unei măsuri de prevenire a crizelor sau de exercitare a unei competențe din cele prevăzute de prezenta lege, alta decât cea referitoare la măsurile de gestionare a crizelor, pot fi contestate potrivit prevederilor art. 11 și 11¹ din Legea nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.

Articolul 293. – (1) Orice persoană afectată de o decizie a Băncii Naționale a Moldovei de luare a unei măsuri sau de exercitare a unei competențe din cele prevăzute de prezenta lege poate contesta decizia potrivit prevederilor Legii nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.

(2) În cazul utilizării căilor de contestare în instanță, procedura judiciară se va desfășura cu celeritate. Instanțele, ca bază a propriei aprecieri, utilizează evaluările economice complexe ale situațiilor de fapt, realizate de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție.

Articolul 294. – (1) Contestarea, potrivit art. 293, a unei decizii a Băncii Naționale a Moldovei nu implică suspendarea de drept a efectelor deciziei contestate, care este executorie imediat.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), suspendarea efectelor deciziei Băncii Naționale a Moldovei este prezumată, pînă la proba contrară, a fi împotriva interesului public.

(3) Atunci cînd acest lucru este necesar pentru a proteja interesul unor părți terțe care, acționînd cu bună-credință, au cumpărat acțiuni ori alte instrumente de proprietate, active, drepturi sau obligații ale unei bănci supuse rezoluției, în temeiul utilizării instrumentelor de rezoluție sau al exercitării competențelor de rezoluție de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, în cazul anulării deciziei prevăzute la alin. (1) se mențin toate efectele produse în baza acestuia și a oricărui act sau oricărei operațiuni subsecvente de punere în aplicare a deciziei anulate. În acest caz, măsurile reparatorii ce pot fi dispuse în legătură cu o decizie sau măsură prejudiciabilă a Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, se limitează la acordarea de compensații de către aceasta pentru pierderile suferite de reclamant ca urmare a deciziei sau a măsurii respective, dacă aceste pierderi nu sînt acoperite din fondul de rezoluție bancară în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Articolul 295. – Fără a aduce atingere restricțiilor privind executarea garanțiilor reale impuse în temeiul prezentei legi, atunci cînd este necesar, în vederea aplicării eficiente a instrumentelor și competențelor de rezoluție, Banca Națională a Moldovei poate solicita instanței să suspende, pentru o perioadă adecvată în raport cu obiectivul urmărit, orice acțiune sau procedură judiciară la care este sau devine parte o bancă supusă rezoluției.

TITLUL V

MECANISMELE DE FINANȚARE A REZOLUȚIEI

Articolul 296. – În vederea asigurării aplicării eficace a instrumentelor și competențelor de rezoluție de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție se constituie fondul de rezoluție bancară, ale cărui resurse se utilizează conform obiectivelor rezoluției și principiilor prevăzute la art.55-57 și art.61-65.

Articolul 297. – Resursele fondului de rezoluție bancară sînt administrate de către Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Articolul 298. – (1) Fondul de rezoluție bancară se alimentează, în vederea asigurării unor resurse adecvate, din următoarele surse financiare:

a) contribuții anuale, în vederea atingerii nivelului-țintă;

b) contribuții extraordinare, în cazul în care contribuțiile prevăzute la lit. a) sînt insuficiente în opinia Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție; și

c) împrumuturi și alte forme de sprijin prevăzute de prezenta lege.

(2) Nivelul contribuțiilor anuale și extraordinare ale băncilor la fondul de rezoluție bancară se stabilește de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(3) Băncile plătesc Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar contribuțiile prevăzute la alin. (2), în termenele comunicate de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție.

(4) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate stabili ca un procent de maximum 30% din totalul contribuțiilor anuale ale băncilor, colectate potrivit dispozițiilor prezentei legi, să poată fi sub formă de angajamente de plată irevocabile, garantate în întregime prin active cu grad scăzut de risc, negrevate de sarcini în favoarea unor terți, emise în favoarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar și destinate exclusiv utilizării în scopurile prevăzute la art.301.

(5) Contribuțiile anuale și extraordinare ale băncilor la fondul de rezoluție bancară sînt recunoscute drept cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal.

Articolul 299. – (1) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în calitate de administrator al fondului de rezoluție bancară, are obligația să investească resursele financiare disponibile ale fondului de rezoluție bancară în active cu grad scăzut de risc, într-o manieră suficient de diversificată.

(2) Fondul de garantare a depozitelor bancare, în calitate de administrator al fondului de rezoluție bancară, trebuie să stabilească strategia privind investirea resurselor fondului de rezoluție bancară și să o revizuiască periodic, cu frecvență cel puțin anuală.

(3) Strategia privind investirea resurselor fondului de rezoluție bancară are ca obiective principale minimizarea riscului și lichiditatea plasamentelor, iar ca obiectiv complementar randamentul acestora. Criteriile de selectare a plasamentelor vor fi cuantificate și ierarhizate în funcție de aceste trei obiective.

(4) În aplicarea prevederilor art. 296-313, expresia „active cu grad scăzut de risc” are înțelesul prevăzut în reglementările Băncii Naționale a Moldovei.

Articolul 300. – Resursele fondului de rezoluție bancară se utilizează potrivit deciziei Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, și numai pentru scopurile prevăzute la art.301.

Articolul 301. – (1) Utilizarea resurselor fondului de rezoluție bancară se decide de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție pentru

acoperirea necesităților legate de aplicarea eficace a instrumentelor de rezoluție, astfel:

- a) pentru garantarea activelor sau obligațiilor băncii supuse rezoluției, ale unei bănci-punte sau ale unui vehicul de administrare a activelor;
 - b) pentru a acorda împrumuturi băncii supuse rezoluției, unei bănci-punte sau unui vehicul de administrare a activelor;
 - c) pentru achiziția de active ale băncii supuse rezoluției;
 - d) pentru a furniza finanțarea necesară unei bănci-punte ori unui vehicul de administrare a activelor;
 - e) pentru a plăti despăgubiri acționarilor sau creditorilor conform prezentei legi;
 - f) pentru a furniza finanțare băncii supuse rezoluției în locul reducerii valorii sau conversiei datoriilor anumitor creditori, atunci când se aplică instrumentul de recapitalizare internă, iar autoritatea de rezoluție a băncilor decide să excludă anumiți creditori din aria de aplicare a recapitalizării interne, conform prezentei legi;
 - g) pentru a acorda împrumuturi altor mecanisme de finanțare, în mod voluntar, conform prezentei legi;
 - h) pentru rambursarea împrumuturilor contractate și a costurilor asociate acestora;
 - i) pentru orice combinație a măsurilor prevăzute la lit. a)-h).
- (2) Resursele fondului de rezoluție bancară pot fi utilizate pentru luarea măsurilor prevăzute la alin. (1) și în relația cu un eventual achizitor, în cadrul instrumentului de vânzare a afacerii.

Articolul 302. – Resursele fondului de rezoluție bancară nu pot fi utilizate în mod direct pentru a absorbi pierderile unei bănci sau pentru recapitalizarea acestora. În cazul în care utilizarea resurselor fondului de rezoluție bancară în scopurile prevăzute la art.301 are ca efect indirect transferarea către acest mecanism de finanțare a unei părți din pierderile unei bănci, se aplică principiile care reglementează utilizarea resurselor fondului de rezoluție bancară prevăzute la art.154-163.

Articolul 303. – (1) Nivelul-țintă pentru resursele financiare disponibile ale fondului de rezoluție bancară este 3% din suma depozitelor garantate ale tuturor băncilor licențiate pe teritoriul Moldovei.

(2) Nivelul prevăzut la alin. (1) trebuie atins pentru prima dată cel târziu la 31 decembrie 2024.

Articolul 304. – (1) În aplicarea prevederilor art.303, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, stabilește nivelul contribuțiilor anuale ale băncilor la fondul de rezoluție bancară astfel încât acestea să fie

repartizate cît mai uniform posibil în timp, dar ținîndu-se seama în mod corespunzător de faza ciclului economic și de impactul pe care contribuțiile prociclice îl pot avea asupra poziției financiare a băncilor care contribuie.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție poate prelungi termenul prevăzut la art. 303 alin. (2) pînă la care trebuie atins nivelul-țintă, cu maximum 4 ani, dacă se fac plăți din fondul de rezoluție bancară care cumulate depășesc 0,5% din depozitele garantate ale tuturor băncilor licențiate pe teritoriul Moldovei.

Articolul 305. – (1) Ulterior termenului prevăzut la art. 303, după atingerea nivelului-țintă, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate decide suspendarea plății contribuțiilor anuale, urmînd ca aceasta să fie reluată atunci cînd nivelul resurselor financiare disponibile scade sub nivelul-țintă, cel puțin pînă la restabilirea acestuia. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate decide ca plata contribuțiilor să fie reluată și anterior acestui moment.

(2) După atingerea nivelului-țintă pentru prima dată, dacă resursele financiare disponibile scad la mai puțin de două treimi din nivelul-țintă, contribuțiile anuale se stabilesc la un nivel care să permită atingerea nivelului-țintă în termen de șase ani.

(3) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, stabilește nivelul contribuției anuale pentru situațiile vizate de prezentul articol, ținînd cont de faza ciclului economic și de impactul pe care contribuțiile prociclice îl pot avea asupra băncilor care contribuie.

Articolul 306. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, determină contribuția anuală a fiecărei bănci potrivit ponderii valorii datoriilor băncii, excluzînd fondurile proprii, și deducînd depozitele garantate ale acestora în valoarea agregată a datoriilor tuturor băncilor licențiate pe teritoriul Moldovei, excluzînd fondurile proprii agregate, și deducînd depozitele garantate agregate ale acestora.

(2) Contribuțiile determinate potrivit alin. (1) sînt ajustate de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, în funcție de profilul de risc al fiecărei bănci și comunicate Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în calitate de administrator al fondului de rezoluție, în scopul colectării acestora.

Articolul 307. – (1) Pentru determinarea contribuției anuale, fiecare bancă transmite informațiile necesare Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, potrivit formatului solicitat.

(2) Dacă o bancă nu plătește contribuțiile potrivit prezentei legi, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar va notifica de îndată acest lucru Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, în vederea luării măsurilor necesare.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), Banca Națională a Moldovei poate debita contul curent al băncii în cauză cu sumele datorate.

(4) Aplicarea de sancțiuni unei bănci pentru nerespectarea dispozițiilor art.296 -313 nu conduce la exceptarea băncii de la plata obligațiilor corespunzătoare pentru exercițiul financiar în cursul căruia i s-au aplicat aceste sancțiuni.

Articolul 308. – Resursele financiare colectate în baza prezentei legi pot fi utilizate exclusiv pentru scopurile prevăzute la art.301. Veniturile din investirea resurselor fondului de rezoluție bancară pot fi utilizate potrivit legislației care reglementează funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar.

Articolul 309. – Cu respectarea prevederilor prezentei legi, sumele primite de la banca supusă rezoluției sau de la banca-punte, dobânzile și alte venituri generate de investiții, precum și toate celelalte venituri obținute din administrarea fondului de rezoluție bancară sînt afectate alimentării fondului de rezoluție bancară.

Articolul 310. – (1) În cazul în care resursele financiare disponibile nu sînt suficiente pentru a acoperi pierderile, costurile sau alte cheltuieli ocazionate de utilizarea fondului de rezoluție bancară, fiecare bancă plătește o contribuție extraordinară, stabilită de către Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Contribuțiile extraordinare nu pot fi mai mari decît triplul contribuțiilor anuale stabilite conform art.306-309.

Articolul 311. – Dispozițiile art.307-309 sînt aplicabile la stabilirea contribuțiilor extraordinare.

Articolul 312. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție a băncilor, poate amîna, integral sau parțial, obligația unei bănci de a plăti contribuția extraordinară la fondul de rezoluție bancară în cazul în care plata contribuției ar periclita lichiditatea sau solvabilitatea băncii. O astfel de amînare nu poate fi acordată pentru o perioadă mai mare de șase luni, dar poate fi reînnoită la cererea băncii.

(2) Contribuțiile extraordinare a căror plată este amînată în temeiul prezentului articol trebuie plătite atunci cînd aceasta nu mai periclitează lichiditatea sau solvabilitatea băncii.

Articolul 313. – Fondul de garantare a depozitelor bancare este abilitat să contracteze împrumuturi sau alte forme de sprijin de la bănci sau alte părți terțe, în cazul în care sumele colectate conform art.306-309 nu sînt suficiente pentru a acoperi pierderile, costurile sau celelalte cheltuieli ocazionate de utilizarea fondului

de rezoluție bancară, iar contribuțiile extraordinare prevăzute la art.310-312 nu sînt imediat accesibile sau suficiente.

TITLUL VI SANCTIUNI ȘI MĂSURI

Articolul 314. – (1) În exercitarea funcțiilor sale, Banca Națională a Moldovei este competentă să aplice sancțiuni și măsuri prevăzute în prezenta lege în cazul încălcării dispozițiilor prezentei legi.

(2) Banca Națională a Moldovei are competența de a colecta toate informațiile necesare și de a efectua toate cercetările necesare pentru exercitarea funcțiilor sale.

(3) Competența prevăzută la alin. (2) include:

a) competența de a solicita furnizarea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care revin Băncii Naționale a Moldovei, la intervale regulate și în formatele specificate;

b) competența de a efectua toate cercetările necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care revin Băncii Naționale a Moldovei, în legătură cu orice persoană fizică sau juridică prevăzută la alin. (4);

c) competența de a efectua toate controalele necesare la sediile persoanelor juridice menționate la alin. (4);

d) competența de a solicita, în caz de necesitate, oricărei persoane, furnizarea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care revin Băncii Naționale a Moldovei.

(4) În sensul prevederilor alin. (3) lit. a) sînt supuse obligației de furnizare a informațiilor:

a) băncile;

b) persoanele fizice afiliate băncilor;

c) terțele persoane către care băncile au externalizat anumite funcții operaționale sau activități.

(5) Competența prevăzută la alin. (3) lit. b) include dreptul:

a) de a solicita prezentarea de documente;

b) de a examina evidențele și registrele persoanelor menționate la alin. (4) și de a ridica fotocopii sau extrase ale acestor evidențe și registre;

c) de a obține explicații scrise sau verbale de la orice persoană prevăzută la alin. (4) sau de la reprezentanții ori personalul acesteia;

d) de a intervieva orice altă persoană, cu consimțămîntul acesteia, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei cercetări.

(6) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă și de autoritate de rezoluție, își exercită competențele de aplicare a sancțiunilor și măsurilor, potrivit prevederilor prezentei legi, în oricare dintre următoarele modalități:

- a) în mod direct;
- b) în colaborare cu alte autorități;
- c) prin delegarea competențelor sale către alte autorități, cu păstrarea responsabilității pentru competențele delegate;
- d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(7) Banca Națională a Moldovei se asigură că structura care exercită funcția de rezoluție și structura care exercită funcția de supraveghere cooperează în mod strâns între ele, pentru a asigura că aplicarea sancțiunilor și măsurilor produc efectele urmărite.

Articolul 315. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, are competența de a aplica sancțiunile și măsurile prevăzute la art.316, în cazul în care constată producerea următoarelor fapte, fără a se limita la acestea:

a) nerespectarea de către bancă a deciziei Băncii Naționale a Moldovei, adoptate în calitate de autoritate de rezoluție, de trecere de la cerințele simplificate la aplicarea integrală a cerințelor prevăzute la art.9-22 și art.23-31, precum și a termenului de conformare;

b) nerespectarea de către bancă a obligației de acordare de asistență Băncii Naționale a Moldovei la elaborarea și actualizarea planului de rezoluție, prevăzute la art.27;

c) nerespectarea de către bancă a obligației de informare a Băncii Naționale a Moldovei asupra oricărei modificări care ar putea impune o reevaluare sau o modificare a planurilor, prevăzute la art. 28 alin. (2);

d) nerespectarea de către bancă a obligației de păstrare și/sau de furnizare a evidențelor contractelor financiare încheiate de acestea, prevăzute la art. 30 alin. (1);

e) nerespectarea de către bancă a obligațiilor de cooperare și furnizare a tuturor informațiilor necesare pentru elaborarea planurilor de rezoluție, inclusiv a informațiilor și analizelor prevăzute în secțiunea B din anexă, prevăzute la art. 31 alin. (1);

f) nerespectarea de către bancă a obligațiilor privind transmiterea propunerilor de măsuri având ca scop gestionarea sau înlăturarea obstacolelor, prevăzute la art.37 alin. (1), respectiv a planului de conformare la măsurile alternative impuse de Banca Națională a Moldovei, prevăzute la art. 38 alin. (1);

g) nerespectarea oricăreia dintre măsurile dispuse de Banca Națională a Moldovei potrivit prevederilor art. 39, de către destinatarii acestora;

h) nerespectarea de către bancă a solicitării de contactare a potențialilor cumpărători sau a condițiilor de contactare a potențialilor cumpărători, potrivit prevederilor art. 43;

i) nerespectarea de către bancă a cerinței de a demonstra că orice decizie a autorității de rezoluție de a reduce sau converti valoarea unei datorii reglementate de legislația unui alt stat putea fi aplicată, prevăzute la art. 169;

j) nerespectarea de către bancă a cerințelor minime de fonduri proprii și datorii eligibile;

k) nerespectarea de către organul de conducere al băncii a obligațiilor privind elaborarea, prezentarea, modificarea, punerea în aplicare sau revizuirea planului de reorganizare;

l) nerespectarea de către bancă a obligațiilor referitoare la emiterea instrumentelor de fonduri proprii de bază, sau de deținere a unei autorizații prealabile în acest scop;

m) nerespectarea de către bancă a obligației de furnizare a informațiilor și asistenței, prevăzute la art.233;

n) nerespectarea de către bancă a obligației de furnizare a serviciilor și facilităților necesare, prevăzute la art.236;

o) nerespectarea de către bancă a obligațiilor de raportare și /sau de plată a contribuției prevăzute la art.307;

p) nerespectarea de către bancă a obligațiilor de plată a contribuției anuale sau extraordinare, potrivit art.310.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă, are competența de a aplica sancțiunile și măsurile prevăzute la art.316 , în următoarele situații:

a) nerespectarea de către bancă a deciziei Băncii Naționale a Moldovei, adoptate în calitate de autoritate competentă, de trecere de la cerințele simplificate la aplicarea integrală a cerințelor prevăzute la art.9-22 și art.23-31, precum și a termenului de conformare;

b) nerespectarea de către bancă a obligațiilor privind elaborarea, menținerea, actualizarea, modificarea și transmiterea planurilor de redresare;

c) nerespectarea de către bancă a obligației de păstrare a evidențelor contractelor financiare în care banca este parte;

d) nerespectarea de către bancă a obligației de stabilire și includere în planurile de redresare a indicatorilor pentru monitorizare;

e) nerespectarea de către organul de conducere al băncii a obligației de a notifica decizia de a lua sau nu o măsură prevăzută în planul de redresare;

f) nerespectarea măsurilor dispuse de Banca Națională a Moldovei potrivit prevederilor art.42, de către destinatarii acestora;

g) nerespectarea de către bancă a solicitării formulate de Banca Națională a Moldovei conform art.45, de înlocuire a organului de conducere al băncii, în ansamblul său, ori a unor membri ai acestuia;

h) nerespectarea de către organul de conducere al băncii a obligației de a se consulta cu administratorul temporar sau de a obține acordul acestuia înainte de a lua anumite decizii sau de a întreprinde anumite acțiuni, prevăzute la art.46;

i) nerespectarea de către organul de conducere al băncii a obligației de notificare cu privire la faptul că banca intră sau este susceptibilă de a intra în stare de dificultate majoră, prevăzute la art. 277.

(3) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă și/sau de autoritate de rezoluție, are competența de a aplica sancțiunile și/sau măsurile prevăzute la art.316 pentru alte încălcări ale dispozițiilor prezentei legi și ale reglementărilor emise de Banca Națională a Moldovei în domeniile reglementate de prezenta lege, în măsura în care respectivele încălcări nu intră sub incidența prevederilor alin. (1) și (2).

Articolul 316. – (1) Sancțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la art.315 sînt:

- a) avertisment scris;
- b) avertisment public prin care se indică persoana fizică, banca, sau altă persoană juridică responsabilă și fapta săvârșită;
- c) amendă aplicabilă persoanelor juridice, pînă la 10% din valoarea totală anuală netă a cifrei de afaceri realizată în exercițiul financiar precedent;
- d) amendă aplicabilă persoanelor fizice, pînă la echivalentul în lei a unui milion lei;
- e) amendă pînă la de două ori valoarea beneficiului obținut în urma săvârșirii faptei, dacă acesta poate fi determinat.

(2) Măsurile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la art.315 sînt:

- a) ordin de încetare a conduitei ilicite a persoanei fizice sau juridice și de abținere de la repetarea acesteia;
- b) interzicerea temporară a exercitării unor funcții într-o bancă de către orice membru al organului de conducere al băncii în cauză.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de sancțiuni sau independent de acestea.

(4) Persoanele fizice care au calitatea de membri ai organelor de conducere ale băncilor sînt responsabile de ducerea la îndeplinire de către acestea a tuturor cerințelor prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise de Banca Națională a Moldovei în domeniul de aplicare a prezentei legi, conform competențelor și atribuțiilor lor prevăzute de legislația aplicabilă și de reglementările interne ale respectivelor bănci. În acest sens, pentru faptele prevăzute la art. 315, sancțiunile și măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi aplicate băncii și/sau persoanelor fizice care au calitatea de membri ai organelor de conducere cărora le poate fi imputată fapta, întrucît aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător competențele și atribuțiile decurgînd din funcțiile încredințate.

Articolul 317. – (1) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție sau, după caz, de autoritate competentă, publică, de îndată, pe pagina web oficială, sancțiunile aplicate potrivit prevederilor art.316 care nu au fost contestate în condițiile prevăzute de art. 11 și 11¹ din Legea nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu

privire la Banca Națională a Moldovei și pe cele în privința cărora contestațiile au fost respinse în mod definitiv, precum și informații privind tipul și natura încălcării săvârșite și identitatea persoanei fizice sau juridice sancționate, după ce aceasta a fost informată cu privire la aplicarea sancțiunii.

(2) Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție sau, după caz, de autoritate competentă, publică sancțiunile, fără a indica identitatea persoanelor fizice sau juridice sancționate, în oricare dintre următoarele circumstanțe:

a) în situația în care sancțiunea este aplicată unei persoane fizice și, în urma unei evaluări anterioare obligatorii a proporționalității publicării datelor cu caracter personal, se dovedește că publicarea respectivă este disproporționată în raport cu fapta sancționată;

b) în situația în care publicarea ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o cercetare penală în curs de desfășurare;

c) în situația în care publicarea ar cauza, în măsura în care se poate determina acest lucru, un prejudiciu disproporționat băncilor ori persoanelor fizice implicate.

(3) În cazul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție sau, după caz, de autoritate competentă, preconizează că circumstanțele prevăzute la alin. (2) vor înceta într-un termen rezonabil, aceasta poate amâna publicarea sancțiunilor administrative, fără a indica identitatea persoanelor fizice sau juridice sancționate, pînă la încetarea circumstanțelor.

(4) Informațiile publicate potrivit alin. (1) sau (2) sînt păstrate de Banca Națională a Moldovei pe pagina web oficială pentru o perioadă de cel puțin 5 ani. Datele cu caracter personal sînt păstrate doar cît timp este necesar, cu respectarea prevederilor cadrului legislativ în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

Articolul 318. – (1) Sancțiunile și măsurile aplicate potrivit art.316 trebuie să fie eficace și proporționale cu faptele constatate și să fie de natură a avea un efect descurajant.

(2) La stabilirea tipului sancțiunii sau a măsurii și a cuantumului amenzii, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă și de autoritate de rezoluție, are în vedere toate circumstanțele reale și personale ale săvîrșirii faptei, pe care le consideră relevante, inclusiv următoarele aspecte, după caz:

a) gravitatea și durata faptei;

b) gradul de vinovăție a persoanei fizice sau juridice responsabile;

c) soliditatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, astfel cum rezultă, de exemplu, din venitul anual al persoanei fizice responsabile sau din cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile;

d) cuantumul profiturilor realizate sau a pierderilor evitate de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în beneficiul acesteia, în măsura în care acestea pot fi determinate;

e) prejudiciile cauzate terților, în măsura în care pot fi determinate;

f) gradul de cooperare a persoanei fizice sau juridice responsabile cu Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate competentă și de autoritate de rezoluție;

g) încălcările săvârșite anterior de persoana fizică sau juridică responsabilă;

h) orice consecințe potențial sistemice ale faptei săvârșite.

Articolul 319. – (1) Constatarea faptelor descrise în prezentul titlu se face de către personalul Băncii Naționale a Moldovei, împuternicit în acest sens, în baza raportărilor făcute de bancă potrivit legii sau la solicitarea expresă a Băncii Naționale a Moldovei ori în cursul verificărilor desfășurate la sediile acestora.

(2) Actele prin care sînt dispuse sancțiuni și/sau măsurile potrivit prezentului titlu se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a Moldovei, cu excepția măsurii prevăzute la art. 316 alin. (2) lit. b) a cărei aplicare este de competența comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei. În cazul aplicării sancțiunii și/sau măsurii, actul trebuie să cuprindă cel puțin elementele de identificare a persoanei vinovate, descrierea faptei și a circumstanțelor acesteia, temeiul de drept al aplicării sancțiunii și/sau măsurii și sancțiunea și/sau măsura aplicată.

(3) Actele prin care sînt dispuse sancțiuni și/sau măsuri potrivit prezentului titlu pot fi contestate în condițiile prevăzute la art. 11 și 11¹ din Legea nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei.

(4) Aplicarea sancțiunilor și a măsurilor prevăzute la art.316 se prescrie în termen de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(5) Amenzile încasate ca urmare a aplicării sancțiunilor de către Banca Națională a Moldovei, conform prevederilor prezentei legi se fac venit la bugetul de stat.

(6) Aplicarea sancțiunilor și/sau a măsurilor potrivit prezentei legi nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

Articolul 320. – În exercitarea competențelor și atribuțiilor sale în procesul de intervenție timpurie și rezoluție bancară Banca Națională a Moldovei poate adopta deciziile și poate lua măsurile prevăzute de prezenta lege imediat, avînd în vedere circumstanțele cazului, și nu este ținută de procedura prevăzută în art. 75¹ din Legea nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei precum și de nicio cerință privind notificarea prealabilă a oricărei persoane, inclusiv a băncii, acționarilor acesteia, a organului de conducere și a altor părți interesate, cu excepția cazurilor prevăzute expres în prezenta lege.

Articolul 321. – (1) Dacă în procesul de aplicare a instrumentelor de rezoluție prevăzute în prezenta lege sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă întrunirea condiției de la art. 58 alin. (1) lit. a) din prezenta lege cu referire la banca supusă rezoluției, la cererea Băncii Naționale a Moldovei,

administratorului special al băncii, oricărui creditor sau acționar al băncii, instanța de judecată poate dispune ca o parte sau toate datoriile băncii supuse rezoluției să fie suportate de administratorii băncii, astfel cum sînt definiți la art.3 din Legea nr. 550-XIII din 21 iulie 1995 instituțiilor financiare, care au deținut funcțiile respective în cei 3 ani anteriori datei în care a fost determinată de către Banca Națională a Moldovei a întrunirii de către bancă a condițiilor de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la art. 58 din prezenta lege, precum și de orice altă persoană, inclusiv acționarii băncii și beneficiarii efectivi ai acestora, care au contribuit la întrunirea condiției de la art. 58 alin. (1) lit. a) din prezenta lege cu referire la banca supusă rezoluției prin săvîrșirea intenționată sau din neglijență gravă a uneia din următoarele fapte:

- a) folosirea bunurilor sau creditelor băncii în interes personal;
- b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea băncii;
- c) majorarea fictivă a pasivelor băncii și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul băncii;
- d) procurarea de fonduri pentru bancă la prețuri exagerate;
- e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei;
- f) dispunerea continuării unei activități a băncii care conduce în mod vădit la incapacitate de plată;
- g) dispunerea, în luna precedentă încetării plății obligațiilor pecuniare, de a plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;
- h) acordarea de credite cu încălcarea cerințelor prudențiale stabilite de actele normative în vigoare, precum și cu nerespectarea normelor interne în vigoare;
- i) întocmirea de situații financiare, alte situații contabile ori rapoarte cu nerespectarea prevederilor actelor normative;
- j) în cadrul acțiunilor interne de verificare nu au identificat și nu au sesizat, prin nerespectarea atribuțiilor de serviciu, faptele care au condus la fraude și gestiune defectuoasă a patrimoniului băncii;
- k) orice altă faptă care a contribuit la ajungerea în stare de dificultate majoră a băncii supuse rezoluției;
- l) îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii, cu rea-credință sau din neglijență, a oricărui act sau fapt legat de exercitarea atribuțiilor care a fost necesar pentru identificarea beneficiarului efectiv final al băncii care, singur sau activînd concertat cu alte persoane, controlează o cotă substanțială în capitalul băncii;
- m) îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii, cu rea-credință sau din neglijență, a oricărui act sau fapt legat de exercitarea atribuțiilor care a fost necesar pentru obținerea de la deținătorii direcți, indirecți, beneficiarii efectivi ai băncii și persoanele afiliate ale acestora, precum și de la alte persoane afiliate băncii, informația necesară pentru identificarea acestora;

n) aprobarea oricăror tranzacții cu persoanele menționate la lit. l) și m) care au condus la micșorarea capitalului băncii sub nivelurile stabilite prin actele normative ale Băncii Naționale a Moldovei.

(2) Aplicarea prevederilor alin.(1) nu exclude aplicarea față de persoanele prevăzute la alin.(1) a unor sancțiuni contravenționale sau pedepse penale pentru fapte ce constituie contravenții sau infracțiuni. În acest sens, Banca Națională a Moldovei asigură transmiterea organelor de urmărire penală a tuturor documentelor spre a fi examinate la obiectul existenței de motive (fapte) ce ar putea angaja urmărirea penală a persoanei respective.

(3) În caz de pluralitate a subiecților, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de dificultate majoră a băncii supuse rezoluției să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut funcția ce ar fi putut cauza ajungerea băncii în această stare. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale băncii, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat apariția stării de dificultate majoră a băncii supuse rezoluției sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat apariția stării de dificultate majoră a băncii supuse rezoluției și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

(4) Măsura prevăzută la alin.(1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de dificultate majoră a băncii supuse rezoluției, dar nu mai devreme de 2 ani de la data în care a fost determinată de către Banca Națională a Moldovei întrunirea de către bancă a condițiilor de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la art. 58 din prezenta lege.

(5) În toate cazurile, asupra cererii prevăzute la alin.(1), instanța de judecată se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

(6) Odată cu cererea formulată conform alin.(1), persoana care o depune poate cere instanței de judecată să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din patrimoniul persoanelor urmărite conform alin.(1)-(3). Cererea de instituire a măsurilor asigurătorii poate fi formulată și ulterior depunerii cererii prevăzute la alin.(1).

(7) Sumele încasate potrivit dispozițiilor alin.(1) vor intra în masa debitoare a băncii și vor fi destinate acoperirii pasivului acesteia.

(8) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la alin.(1) o efectuează executorul judecătoresc conform Codului de executare.

Articolul 322. – (1) Dispozițiile art. 3 alin. (2) al prezentei legi, precum și obligațiile de informare, consultare și alte obligații de conlucrare între „structura care exercită funcția de rezoluție” și „structura care exercită funcția de supraveghere” se pun în aplicare începând cu 1 iulie 2017. Până la acea dată,

referințele din prezenta lege la „structura care exercită funcția de rezoluție” vor fi citite drept referințe la „structura care exercită funcția de supraveghere”.

(2) Dispozițiile prezentei legi care vizează constituirea, operarea și alte condiții privitor la fondul de rezoluție bancară, precum și orice condiții și referințe la acesta intră în vigoare începând cu 1 ianuarie 2020.

(3) Dispozițiile prezentei legi care vizează instrumentul de recapitalizare internă, precum și orice condiții și referințe la acesta intră în vigoare începând cu 1 ianuarie 2020.

(4) Condiția prevăzută în art. 92 pentru utilizarea instrumentelor publice de stabilizare financiară intră în vigoare începând cu 1 ianuarie 2024. Până la acea dată Guvernul este în drept să decidă asupra finanțării de către Ministerul Finanțelor a măsurilor, acțiunilor și instrumentelor de rezoluție, prin emiterea valorilor mobiliare de stat, acordarea garanțiilor de stat, precum și realizarea altor măsuri care au impact asupra bugetului în vederea asigurării finanțării necesare, inclusiv peste limitele stabilite de legea bugetului de stat pe anul respectiv. Majorarea limitei datoriei de stat interne se va reflecta în modificările ulterioare ale legii bugetului de stat pe anul respectiv. Până la 1 ianuarie 2024, în caz de lichidare silită a băncii, creanța Ministerului Finanțelor rezultată din realizarea competențelor de emitere a garanțiilor de stat și a valorilor mobiliare de stat, prevăzute la art. 96 și 112 din prezenta lege, are rangul creanțelor izvorâte din cheltuieli legate de procesul de lichidare.

(5) În aplicarea prevederilor art. 16 alin. (1), băncile care funcționează la data intrării în vigoare a prezentei legi transmit planurile de redresare, elaborate cu respectarea cerințelor prevăzute de aceasta, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) În aplicarea prevederilor art. 23 alin. (1), Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, elaborează planurile de rezoluție cu respectarea cerințelor prezentei legi, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(7) Până la operaționalizarea autorității naționale macroprudențiale desemnate, funcțiile acestora sunt preluate de Comitetul Național de Stabilitate Financiară, constituit în baza Hotărârii Guvernului nr. 449 din 2 iunie 2010.

(8) Guvernul, în termen de 6 luni de la data adoptării prezentei legi, va adopta și va remite Parlamentului proiectul de lege privind constituirea autorității naționale macroprudențiale.

ANEXĂ

SECȚIUNEA A

Informații care trebuie incluse de bancă în planul de redresare:

- a) rezumatul celor mai importante elemente ale planului și o prezentare a capacității generale de redresare a băncii;
- b) rezumatul modificărilor semnificative în situația băncii survenite de la ultimul plan de redresare depus;
- c) planul de comunicare și informare care să prezinte modul în care banca intenționează să gestioneze eventualele reacții negative ale pieței;
- d) gama de acțiuni cu privire la capital și lichidități, necesar a fi întreprinse pentru a menține sau a restabili viabilitatea și poziția financiară a băncii;
- e) estimarea calendarului punerii în aplicare a fiecărui aspect important al planului;
- f) descrierea detaliată a oricăror obstacole semnificative în calea realizării efective și la timp a planului, inclusiv considerațiile privind impactul asupra restului grupului, clienților și partenerilor contractuali;
- g) identificarea funcțiilor critice;
- h) descrierea detaliată a proceselor utilizate pentru determinarea valorii și a tranzacționabilității liniilor de activitate de bază, a operațiunilor și activelor băncii;
- i) descrierea detaliată a modului în care planificarea redresării este integrată în cadrul de administrare a băncii, precum și a politicilor și procedurilor de aprobare a planului de redresare și identificarea persoanelor din organizație care sînt responsabile cu pregătirea și punerea în aplicare a planului;
- j) mecanisme și măsurile pentru conservarea sau reconstituirea fondurilor proprii ale băncii;
- k) mecanisme și măsurile pentru a garanta că banca are acces la surse de finanțare de urgență, inclusiv la potențiale surse de lichidități, evaluarea garanțiilor disponibile și evaluarea posibilității de a transfera lichidități între entitățile din grup și între liniile de activitate, pentru a garanta că aceasta își poate continua activitatea și își poate îndeplini obligațiile în momentul în care devin exigibile;
- l) mecanisme și măsurile pentru a reduce riscul și efectul de levier;
- m) mecanisme și măsurile de restructurare a datoriilor;
- n) mecanisme și măsurile de restructurare a liniilor de activitate;
- o) mecanisme și măsurile necesare pentru a menține accesul continuu la infrastructurile piețelor financiare;
- p) aranjamentele și măsurile necesare pentru a menține funcționarea continuă a proceselor operaționale ale băncii, inclusiv infrastructura și serviciile IT;

q) mecanismele pregătitoare menite să faciliteze vânzarea activelor sau a liniilor de activitate într-un interval de timp adecvat pentru a restabili soliditatea financiară;

r) alte acțiuni sau strategii de gestionare menite să restabilească soliditatea financiară și efectul financiar anticipat al acestor acțiuni sau strategii;

s) măsurile pregătitoare pe care le-a luat sau intenționează să le ia banca pentru a facilita punerea în aplicare a planului de redresare, inclusiv măsurile necesare pentru a permite recapitalizarea în timp util a acesteia;

t) un cadru de indicatori care identifică situațiile în care pot fi luate măsurile adecvate prevăzute în plan.

SECȚIUNEA B

Informațiile pe care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, le poate solicita băncii în scopul elaborării și actualizării planurilor de rezoluție includ cel puțin următoarele:

a) descrierea detaliată a structurii organizatorice a băncii, inclusiv lista tuturor persoanelor juridice;

b) identificarea acționarilor direcți, precum și a procentului drepturilor de vot și al altor drepturi ale fiecărei persoane juridice;

c) sediul, jurisdicția locului de înregistrare, autorizare și persoanele cu funcții-cheie din conducere, pentru fiecare persoană juridică;

d) diagrama funcțiilor critice ale băncii și a liniilor de activitate de bază, inclusiv deținerile semnificative de active și datoriilor aferente respectivelor operațiuni și linii de activitate, cu indicarea persoanelor juridice corespondente;

e) descrierea detaliată a elementelor de datorie ale băncii și ale tuturor persoanelor juridice pe care le deține, defalcate cel puțin pe tipuri și valori în datorii pe termen scurt și lung, garantate, negarantate și subordonate;

f) detalii cu privire la datoriile eligibile ale băncii;

g) identificarea proceselor necesare pentru a stabili entitățile în favoarea cărora banca a constituit garanții reale, persoanele care dețin garanțiile și jurisdicțiile în care sînt situate garanțiile;

h) descrierea expunerilor extrabilanțiere ale băncii și ale persoanelor juridice, inclusiv stabilirea de corespondențe cu funcțiile critice și liniile de activitate de bază ale băncii;

i) principalele operațiuni de acoperire a riscurilor ale băncii, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice;

j) identificarea principalelor contrapartide ale băncii sau a celor critice, precum și o analiză a impactului unei situații de dificultate a principalelor contrapărți asupra situației financiare a băncii;

k) fiecare sistem în care banca efectuează tranzacții semnificative ca număr sau de o valoare semnificativă, inclusiv identificarea corespondenței acestora cu persoanele juridice, funcțiile critice și liniile de activitate de bază;

l) fiecare sistem de plată, de compensare sau de decontare la care banca participă direct sau indirect, inclusiv stabilirea corespondenței acestora cu persoanele juridice, funcțiile critice și liniile de activitate de bază;

m) inventarul detaliat și descrierea principalelor sisteme de gestiune a informației, inclusiv cele de gestionare a riscurilor, de contabilitate și de raportare financiară și statutară utilizate de bancă, inclusiv stabilirea corespondenței acestora cu persoanele juridice, funcțiile critice și liniile de activitate de bază;

n) identificarea proprietarilor sistemelor incluse la lit. m), a acordurilor privind furnizarea serviciilor legate de acestea, precum și a oricăror programe informatice și sisteme sau licențe, inclusiv stabilirea corespondenței acestora cu persoanele juridice, funcțiile critice și liniile de activitate de bază;

o) identificarea și descrierea persoanelor juridice și a interconexiunilor și interdependențelor dintre acestea, cum ar fi: personal, facilități și sisteme comune sau partajate ori mecanisme de capital, de finanțare sau de lichiditate ori expuneri de credit existente sau contingente ori acorduri de garanții personale încrucișate, acorduri de garanții reale încrucișate, acorduri privind clauze de tip „cross-default” și acorduri de tip compensare încrucișată între entități afiliate ori aranjamente privind transferul riscului și aranjamente de tranzacționare „back to back”; acorduri privind furnizarea de servicii;

p) autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție pentru fiecare persoană juridică;

q) membrul organului de conducere responsabil cu furnizarea informațiilor necesare pentru elaborarea planului de rezoluție al băncii, precum și persoanele responsabile, dacă sînt diferite, cu furnizarea de informații referitoare la persoanele juridice, diversele funcții critice și linii de activitate de bază ale grupului;

r) descrierea mecanismelor pe care banca le-a pus la punct pentru a se asigura că, în caz de rezoluție, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, va dispune de toate informațiile necesare, astfel cum au fost stabilite de aceasta, pentru aplicarea instrumentelor și a competențelor de rezoluție;

s) toate acordurile încheiate de banca și de persoanele juridice cu terțe părți, a căror încetare poate fi declanșată de o decizie a autorităților de a aplica un instrument de rezoluție și dacă urmările provocate de încetare pot afecta aplicarea instrumentului de rezoluție;

t) descrierea eventualelor surse de lichiditate în sprijinul rezoluției;

u) informațiile privind grevarea cu sarcini a activelor, activele lichide, operațiunile extrabilanțiere, strategiile de acoperire împotriva riscurilor și practicile de înregistrare contabilă.

SECȚIUNEA C

La evaluarea posibilității de soluționare a unei bănci sau a unui grup, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, ține cont de următoarele aspecte:

a) măsura în care banca poate stabili corespondențe între liniile de activitate de bază, respectiv funcțiile critice și persoanele juridice;

b) măsura în care structurile juridice și corporative sînt legate de liniile de activitate de bază și funcțiile critice ale persoanelor juridice;

c) măsura în care există mecanisme care să asigure personalul necesar, infrastructura, finanțarea, lichiditatea și capitalul pentru a sprijini și menține liniile de activitate de bază și funcțiile critice;

d) măsura în care acordurile de servicii ale băncii sînt integral executabile în eventualitatea unei rezoluții a acesteia;

e) măsura în care structura administrativă a băncii este adecvată pentru gestionarea și asigurarea conformării cu politicile interne ale băncii cu privire la acordurile sale privind furnizarea de servicii;

f) măsura în care banca dispune de un proces pentru transferarea treptată către terți a serviciilor care fac obiectul contractelor de furnizare de servicii, în caz de separare a funcțiilor critice sau a liniilor de activitate de bază;

g) măsura în care există planuri și măsuri de urgență pentru a asigura continuitatea accesului la sistemele de plată și decontare;

h) capacitatea sistemelor de gestiune a informației de a colecta informații exacte și complete privind liniile de activitate de bază și funcțiile critice, necesare Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, astfel încît să faciliteze luarea de decizii rapide;

i) capacitatea sistemelor de gestiune a informației de a furniza informațiile esențiale pentru rezoluția eficientă a băncii în orice moment, chiar și atunci cînd condițiile se schimbă rapid;

j) măsura în care banca și-a testat sistemele de gestiune a informației în scenarii de criză, astfel cum sînt acestea definite de Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție;

k) măsura în care banca poate asigura continuitatea funcționării sistemelor sale de gestiune a informației, pentru banca afectată și pentru noua bancă în cazul în care funcțiile critice și liniile de activitate de bază sînt separate de restul operațiunilor și liniilor de activitate;

l) măsura în care banca a elaborat proceduri corespunzătoare pentru a se asigura că oferă Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție informațiile necesare pentru identificarea deponenților și a sumelor acoperite de Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar;

m) valoarea și tipul datoriilor eligibile ale băncii;

n) existența și soliditatea acordurilor privind furnizarea de servicii;

o) în cazul în care autoritățile altor state dispun de instrumentele de rezoluție necesare pentru a sprijini acțiunile de rezoluție întreprinse de autoritățile de rezoluție a băncilor, precum și posibilitatea de acțiune coordonată între autoritățile naționale și cele din statele respective;

p) fezabilitatea utilizării instrumentelor de rezoluție conform obiectivelor rezoluției, ținând seama de instrumentele disponibile și de structura băncii;

q) credibilitatea utilizării instrumentelor de rezoluție conform obiectivelor rezoluției, ținând cont de impactul posibil asupra creditorilor, contrapărților, clienților și angajaților, precum și de eventualele măsuri pe care le-ar putea lua autoritățile altor state;

r) măsura în care efectele rezoluției băncii asupra sistemului financiar și asupra încrederii pieței financiare pot fi evaluate corect;

s) măsura în care rezoluția băncii ar putea avea un efect negativ semnificativ, în mod direct sau indirect, asupra sistemului financiar, asupra încrederii pieței sau asupra economiei;

t) măsura în care contaminarea altor bănci sau a piețelor financiare ar putea fi controlată prin aplicarea instrumentelor și competențelor de rezoluție;

u) măsura în care rezoluția băncii ar putea avea un efect semnificativ asupra sistemelor de plăți și de decontare.

Președintele Parlamentului

Notă informativă la proiectul de Lege privind redresarea și rezoluția băncilor

Acest proiect transpune parțial în legislația națională dispozițiile Directivei 2014/59/UE privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare, document ce concretizează eforturile Uniunii Europene pentru a crea un cadru eficace de gestiune a crizelor pentru instituțiile financiare. Aprobarea acestei directive a constituit o reformă fundamentală a reglementării și supravegherii piețelor financiare, care pune bazele unui regim ce asigură ca autoritățile să își coordonează în mod eficace acțiunile și să dispună de instrumente adecvate de intervenție rapidă pentru gestionarea dificultăților cu care se confruntă băncile și celelalte instituții financiare, iar costurile unei eventuale restructurări sau lichidări ale băncii sunt suportate de către acționarii și creditorii acesteia.

Noile instrumente de intervenție statală, armonizate prin Directiva 2014/59/UE sunt considerate a fi necesare în special pentru a preveni ajungerea unei bănci în stare de insolvabilitate sau, în cazul în care aceasta se produce, pentru a reduce la minimum consecințele, în sensul menținerii funcțiilor de importanță sistemică ale băncii, prin viabilizarea acesteia sau prin transferul acestor funcții la o altă entitate. În acest context, s-a considerat necesară instituirea unui regim armonizat la nivelul Uniunii Europene, care să ofere autorităților statelor membre un set credibil de instrumente pentru a interveni suficient de timpuriu și de rapid, în cazul unei bănci neviabile sau în curs de a intra în dificultate, astfel încât să garanteze continuitatea funcțiilor financiare și economice critice ale acesteia, reducând impactul negativ asupra economiei și a sistemului financiar.

Cadrul legal de gestiune a crizelor din sectorul bancar ce va fi instituit prin acest proiect cuprinde prevederi care se referă la trei etape distincte- pregătirea, intervenția timpurie și rezoluția bancară. Pentru fiecare dintre aceste etape au fost preluate, în mare parte, conform dispozițiilor Directivei 2014/59/UE, condițiile declanșatoare, obiectivele și principiile care trebuie respectate, competențele autorităților implicate, instrumentele ce pot fi aplicate, precum și condițiile, limitele și modalitatea de implementare a acestora, mecanismele de finanțare a rezoluției, derogările de la aplicarea altor acte normative, mecanismele de siguranță, căile de atac accesibile persoanelor care se consideră prejudiciate prin actele autorităților desemnate să pună în aplicare dispozițiile actului normativ.

Pregătirea pentru redresarea situației unei bănci sau eventuala aplicare a unui instrument de rezoluție se realizează prin elaborarea de către bănci a planurilor de redresare, pe de o parte, și prin elaborarea de către Banca Națională a Moldovei a planurilor de rezoluție, pe de altă parte. Elementele fundamentale care urmează a se regăsi în planurile de redresare și în planurile de rezoluție sunt prevăzute în proiect, acesta permițând stabilirea unor cerințe simplificate față de respectivele planuri în cazul băncilor a căror structură este de o complexitate redusă.

Elaborarea planurilor de redresare și rezoluție bancară se realizează în cadrul unui proces de strînsă cooperare între Banca Națională și bănci, avînd drept finalitate instituirea unor mecanisme viabile pentru asigurarea, în caz de necesitate, a remedierii situației băncii, sau a lichidării acesteia cu un impact minim asupra sistemului financiar național și a resurselor publice.

Intervenția timpurie reprezintă un set de măsuri ce pot fi luate de către Banca Națională în privința unei bănci, în cazul în care aceasta din urmă încalcă sau este susceptibilă de a încălca cerințele normative privind activitatea bancară. Aceste măsuri se referă, în principal, la solicitări adresate băncii privind întreprinderea unui șir de acțiuni, cum sunt, printre altele, înlocuirea organelor de conducere a acesteia, implementarea aranjamentelor prevăzute în planul de redresare, elaborarea planurilor de negociere a restructurării datoriilor, efectuarea de modificări în strategia de afaceri, structura juridică sau cea operațională a băncii. Ținînd cont de principiul proporționalității, proiectul prevede competența Băncii Naționale de a desemna unul sau mai mulți administratori temporari ai băncii, atunci cînd măsurile respective se dovedesc a fi insuficiente pentru remedierea situației băncii.

Rezoluția presupune o intervenție a autorităților statului într-o bancă în vederea restructurării acesteia, în condiții expres determinate, întru atingerea unuia sau mai multor obiective ale rezoluției, prevăzute exhaustiv în proiect. Astfel, obiectivele care sunt urmărite de Banca Națională în aplicarea instrumentelor de rezoluție sunt asigurarea continuității funcțiilor critice ale băncii; evitarea efectelor negative semnificative asupra stabilității financiare, în special prin prevenirea contagiunii, inclusiv asupra infrastructurilor pieței și prin menținerea disciplinei pe piață; protejarea fondurilor publice, prin reducerea la minimum a dependenței de sprijin financiar public extraordinar; protejarea deponenților care intră sub incidența legislației privind garantarea depozitelor; protejarea fondurilor și activelor clienților.

O acțiune de rezoluție poate fi dispusă atunci cînd sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) s-a determinat de către Banca Națională a Moldovei că banca intră sau este susceptibilă de a intra într-o stare de dificultate majoră;

b) analizînd timpul disponibil și alte circumstanțe relevante, nu există nici o perspectivă rezonabilă, potrivit căreia starea de dificultate majoră ar putea fi împiedicată, într-o perioadă rezonabilă, prin măsuri alternative ale sectorului privat, inclusiv măsuri luate de către un sistem instituțional de protecție, sau prin măsuri de supraveghere, inclusiv măsuri de intervenție timpurie sau măsuri de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante, luate în legătură cu banca în cauză;

c) acțiunea de rezoluție este necesară din perspectiva interesului public.

Proiectul stabilește principiile fundamentale ale rezoluției, care urmează a fi urmărite pe tot parcursul procedurii de rezoluție bancară, și anume:

a) acționarii băncii supuse rezoluției sunt primii care suportă pierderile;

b) creditorii băncii supuse rezoluției suportă pierderi ulterior acționarilor, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora din cadrul procedurii de lichidare silită, cu excepția cazului în care în prezenta lege se prevede în mod expres altfel;

c) organul de conducere și conducerea superioară ale băncii supuse rezoluției sunt înlocuite, cu excepția unor cazuri particulare, stabilite expres în proiect;

d) organul de conducere și conducerea superioară ale băncii supuse rezoluției oferă întreaga asistență necesară pentru realizarea obiectivelor rezoluției;

e) persoanele fizice și juridice care au contribuit la ajungerea în stare de dificultate majoră a băncii supuse rezoluției sunt trase la răspundere potrivit legii civile sau penale;

f) creditorii din aceeași categorie sunt tratați în mod egal, cu unele excepții stabilite expres în proiect;

g) niciun creditor nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care banca ar fi fost lichidată prin intermediul procedurii de lichidare silită;

h) depozitele garantate sunt protejate în întregime; și

i) acțiunile de rezoluție se întreprind cu respectarea mecanismelor de siguranță prevăzute în proiect.

Instrumentele de rezoluție care pot fi aplicate de către Banca Națională oricărei bănci, care întrunește condițiile de rezoluție sunt: vânzarea afacerii, banca –punte, separarea activelor și recapitalizarea internă (bail - in). Important de reținut, aceste instrumente pot fi aplicate individual sau în orice combinație, cu excepția instrumentului de separare a activelor, care se aplică numai împreună cu un alt instrument de rezoluție, pentru a evita orice potențial hazard moral.

Instrumentul de vânzare a afacerii presupune transferul de către Banca Națională către un cumpărător a acțiunilor sau a altor instrumente de proprietate emise de banca supusă rezoluției, precum și transferul, în totalitate sau în parte, a oricăror active, drepturi sau obligații ale băncii supuse rezoluției. Proiectul prevede condițiile efectuării acestor operațiuni de vânzare în vederea asigurării finalității de realizare expeditivă a transferurilor funcțiilor critice ale băncii unei entități viabile.

Instrumentul băncii –punte presupune efectuarea transferurilor similare către o bancă-punte, care reprezintă o persoană juridică creată în scopul de a primi și deține unele sau toate acțiunile sau alte instrumente de proprietate emise de o bancă supusă rezoluției ori unele sau toate activele, drepturile și obligațiile uneia sau mai multor bănci supuse rezoluției, în vederea păstrării accesului la funcțiile critice și a vânzării ulterioare a băncii. Capitalul social al băncii – punte este deținut în totalitate de Ministerul Finanțelor.

Instrumentul de separare a activelor se materializează prin transferul activelor, drepturilor sau obligațiilor unei bănci supuse rezoluției sau a unei bănci-punte către un vehicul de administrare a activelor. Un astfel de vehicul este o persoană juridică creată

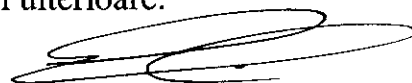
în scopul de a primi și deține asemenea active, drepturi și obligații, cu un capital social deținut în totalitate sau parțial de una sau mai multe autorități publice.

În aplicarea instrumentului de recapitalizare internă, Banca Națională dispune de competențele de a reduce, chiar și în totalitate, valoarea principalului sau suma rămasă de plată aferentă datoriilor eligibile ale unei bănci supuse rezoluției, competențe de a converti datoriile eligibile ale unei bănci supuse rezoluției în instrumente de proprietate, de a anula instrumentele de datorie emise de o bancă supusă rezoluției și alte competențe similare, stabilite explicit în proiect, direcționate spre recapitalizarea băncii supuse rezoluției, din contul anumitor clase de creditor ai acesteia. Important de subliniat este faptul că aplicarea instrumentelor de rezoluție nu necesită acordul acționarilor băncii supuse rezoluției sau a creditorilor acesteia.

Proiectul prevede și posibilitatea acordării sprijinului financiar public extraordinar unei bănci supuse rezoluției prin intermediul unor instrumente suplimentare de stabilizare financiară, puse în aplicare sub conducerea Ministerului Finanțelor, în strânsă cooperare cu Banca Națională.

Având în vedere caracterul intruziv al măsurilor și instrumentelor aflate la dispoziția autorității de rezoluție, proiectul instituie un set de mecanisme de siguranță care urmează a fi respectate în procesul de rezoluție, pentru a conferi protecție suficientă părților implicate în proces.

În ceea ce privește finanțarea măsurilor de rezoluție în relație cu băncile, proiectul prevede crearea fondului de rezoluție bancară. Astfel, pentru a asigura fondurile necesare finanțării măsurilor de rezoluție, cu evitarea utilizării resurselor bugetare publice pentru astfel de scopuri, este anticipată constituirea unui fond de rezoluție cu contribuții colectate din sectorul bancar, de principiu anterior și independent de orice operațiuni de rezoluție (finanțare ex-ante, cu nivel minim impus cel puțin până la atingerea unei mase critice a resurselor disponibile) și, dacă această finanțare prealabilă este insuficientă, prin contribuții ulterioare.

Sergiu CIOCLEA
Guvernator